VEROVANJE IN ISLAM

ANOTIRANI PREVOD KNJIGE

I'TIQAD-NAMA

napisal

MAWLANA DIYA' AD-DÎN KHALID AL-BAGHDAD

HÜSEYN HİLMİ IŞIK

Hakikat Kitabevi Publikácia číslo 8

Viera a Islam

KOMENTOVANÝ PREKLAD Z

I'TIQAD-NAMA

Autor

MAWLANA DIYA' AD-DI KHALID AL-BAGHDADI

Skvelý Wali (opatrovník), vzácnosť Allahova ta'ala požehnania, v každom ohľade nadradený človek, obdarený nedosiahnuteľnými vedomosťami, svetlo dobra, pravda a náboženstvo

POZNÁMKA

Autor knihy **I'tiqad-nama,** Mawlana Diya' ad-din Khalid al-Baghdadi al-'Uthmani, (narodil sa v roku 1192, A.H./1778, v Sahrazuru v severnom Bagdade, zomrel v roku 1242/1826, v Damasku, quddisa sirruh), hovorilo sa mu al-'Uthmani, pretože to bol nasledovník 'Uthmana Dhu'n-nuraina, tretieho kalify (moslimský vládca) 'radiy-Allahu ta'ala' 'anh'. Keď svojho brata Hadrata Mawlana Mahmuda Sahiba, učil oslavovaný **Hadís al-Jibril,** druhý hadís z ash-sherifu v **Al-hadís al-arba'un (**napísané skvelým učencom an-Nawawi), Hadrat Sahib požiadal svojho staršieho brata, aby napísal komentár k tomuto Hadísu. Mawlana Khalid chcel vyhovieť osvietenému srdcu svojho brata, a tak prijal jeho žiadosť a vysvetlil tento hadís z ash-sherifu v knihe v perzštine, ktorú nazval **I'tiqadnama**. Turecká verzia tejto knihy, **Herkese Lazım Olan Iman,** bola preložená do angličtiny **(Belief and Islam)**, francúžštiny **(Foi et Islam)**, a nemčiny **(Glaube und Islam)** v roku 1969 a neskôr aj do niekoľkých ďalších jazykov ako je tamilčina, yorubčina, hauština, malajálamčina a dánčina. Nech Allahu ta'ala požehná nevinnú mládež čítaním tejto knihy a učením správnej viery (i'tiqad), odovzdávanú učenci Ahl as-Sunny!

Poznámka vydavateľa:

Každý, kto by chcel túto knihu vytlačiť vo svojej pôvodnej verzii, alebo ju preložiť do iného jazyka, má vopred povolenie takto urobiť; a všetci, ktorí sa rozhodnú taký prospešný skutok vykonať, si zaslúžia požehnanie, a tento čin dopredu predkladáme Allahu ta'ala v ich mene, majú našu vďačnosť a veľké vďaka. Avšak, toto povolenie platí pod podmienkou, že vydanie bude dobrej kvality, a vzhľad textu a celkové usporiadanie bude úhľadné a bez chýb.

Poznámka: Misionári sa snažia propagovať kresťanstvo, Židia sa usilujú o šírenie vlastných slov židovských rabínov; Hakikat Kitabevi (vydavateľstvo), v Istanbule, má ťažkosti s propagovaním Islamu, a slobodomurári sa snažia náboženstvo zničiť. Múdry človek, so znalosťami a svedomím, si isto zvolí to správne a bude sa snažiť toto odovzdávať pre spasenie ľudstva. Nie je lepšia a hodnotnejšia cesta, ako slúžiť ľudstvu, než takto činiť.

Subhan-Allahi wa bi-hamdihi subhan-Allahil-'adhim." Kalima-i-tenzih (modlitba), ak je táto modlitba vyslovená 100-krát ráno a rovnako tak aj večer, všetky hriechy dotyčného budú zmazané a tiež bude ochránený od od návratu k hriechu. Táto modlitba je tiež citovaná v prvej časti knihy **Maktubat,** napísaná skvelým Walim a učencom Imama Rabbaniho 'quddisa sirruh'), rovnako tak aj v tureckej verzii tejto knihy.

Ya Rahman, ya Rahim, ya 'afuwwu ya Kerim.

Poslanie Hakikat Kitabevi (požehnané kníhkupectvo vo Fatihu, Istanbule) je učiť našu vieru, Islam, a pričiniť sa k tomu, aby naša požehnaná krajina mohla byť milovaná ľuďmi z celého sveta. Nech je Allahu ta'ala spokojný s ľuďmi, ktorí nám pomáhajú! Amen.

Milý čitatelia, essalamu 'alaikum wa rahmatullah.

Všetko napísané v tejto knihe sme si požičali z kníh napísaných Islamskými učencami. K tomuto sme si sami nič nepridali. Túto užitočnú prácu sme začali vykonávať z dvoch dôvodov, chceme týmto slúžiť ľudu, a tiež získať uznanie u ľudí, ktorí sa usilujú o šťastie druhých a zasadzujú sa o ľudské práva. Pokiaľ je písmo týchto skvelých a všeobecne uznávaných učencov čítané s náležitou pozornosťou a rozvážnosťou, môže byť veľmi užitočné k získaniu duchovných vedomostí, insha-Allahu ta'ala. Posielame vám náš selam a lásku. Nech vás Allahu ta'ala požehná dobrým zdravým a plodnou dlhovekosťou. Amen.

Hakikat Kitabevi

SADZBA A TLAČ V TURECKU:

Ihlas Gazetecilik A.Ş.
Merkez Mah. 29 Ekim Cad. Ihlas Plaza No: 11 A/41
34197 Yenibosna-ISTANBUL Tel: 90.212.454 3000

PREDSLOV

Začnime túto knihu slovom Besmala;
Allahovo meno si zaslúži najväčšiu ochranu.
Jeho požehnanie sa nedajú zmerať;
Je taký milosrdný, a miluje odpustenie.

Allahu ta'ala má zľutovanie so všetkými ľuďmi na zemi**.** Neustále vytvára, čo ľudia potrebujú, a toto poskytuje všetkým. Ukazuje nám cestu k nekonečnej blaženosti. Privádza na správnu cestu koho chce, z tých, ktorí sa od neho odvrátili, a vydali sa na cestu bezverectva a herézy, pretože sa nechali oklamať svojim **naf**som, zlou spoločnosťou, škodlivými knihami a médiami. Zachraňuje ich od večného zatratenia. Avšak ľuďom, ktorí sú krutí a prekračujú limity, nebude takto požehnané. Ponechá ich na ceste neverectva, ktorá sa im tak pozdáva. Z veriacich, ktorí sa previnia a mali by byť odsúdení na záhubu, si vyberie niektoré na odpustenie, aby potom mohli byť prijatí do raja. On sám je stvoriteľom všetkého živého, neustále udržuje všetky bytosti pri živote, a chráni pred obavami a hrôzami. S plnou dôverou k ctihodnému menu Allahu ta'ala, a teda s očakávaním v jeho pomoc, začíname písať túto knihu.

Allahu ta'ala patrí všetok **hamd**[1]. Nech je mier a požehnanie s Allahovým Prorokom Muhammadom „alaihi-s-salam". Nech všetky priaznivé modlitby pripadnú na jeho Ahl al-Bay (jeho blízkych) a na každého z jeho as-Sahabat al-kiramů (spravodlivých a oddaných spoločníkov). Už bolo napísané tisíce hodnotných kníh, ktoré sa zaoberajú princípmi Islamskej viery, nariadeniami a obmedzeniami s tým súvisiace, a mnoho z nich bolo tiež preložených do cudzích jazykov a distribuované do celého sveta. Na druhú stranu, ľudia zlej vôle a ľudia krátkozrakí sa neustále snažili napadnúť toto prospešné, bohaté a osvietené učenie Islamu, a pokúšali sa ho pošpiniť, zmeniť a tak oklamať Moslimov.

Avšak, s vďačnosťou pozorujeme, že takmer v každej krajine sa učitelia Islamu stále pokúšajú šíriť a ochraňovať túto vieru. Ale tiež sme svedkami nevhodných príhovorov a článkov, kde rôzne tvrdenia majú byť vzaté z - ale vytrhnuté z kontextu, nie plne porozumené - Kur'anu al-kerimu (posvätného Koránu) a hadísov ash-sherifov (súboru zvykov a príhovorov proroka Mohammada "alaihi-s-salâm'), niekoľkými ľuďmi, ktorí nečítali alebo neporozumeli knihám napísaným učenci Ahl as-Sunny (veľká väčšina islamskej komunity). A predsa sa potvrdilo, že tieto snahy boli doteraz neúčinné proti sile imanu (viery) našich bratov moslimov a nemali žiadny vplyv, okrem toho, že to poukázalo len na ich nevzdelanosť. Na osobu, ktorá tvrdí, že je moslim a ktorá bola videná vykonávať namâz v jamâ 'a, sa musí pozerať ako na moslima. Ak sa neskôr v jeho reči, písaní alebo správaní objaví niečo, čo nesúhlasí so znalosťami îmânu ako ich sprostredkovali učenci z Ahl as-Sunny, bude mu povedané, že sa jedná o nevieru alebo kacírstvo. Bude mu povedané, aby s tým prestal a robil pokánie. Ak sa svojou krátkou mysľou a hrubým uvažovaním odpovie, že nebude, bude považovaný za kacíra alebo neveriaceho. Aj keď bude pokračovať vo vykonávaní piatich denných námaží, vykonávaní hadždžov a všetkých druhov ucívania a dobrých skutkov, neunikne tejto katastrofe , pokiaľ neprestane s vecami alebo činmi, ktoré

[1] Chvála a vďačnosť

spôsobujú nevieru a urobí tawbu. [2]Moslimom nebude. Tým, že sa každý moslim dobre naučí veci, ktoré spôsobujú nevieru, by sa mal chrániť pred tým , aby sa stal neveriacim , a mal by dobre poznať neveriacich a tých klamárov, ktorí sa vydávajú za moslimov, najmä na britských . špióny, a vyhýbať sa ich ujme.

Ras û lullah 'sall-Allâhu ta'âlâ 'alaihi wa sallam' uvedené v hadî th-i-sher î, ak by to bolo zlé , boli by z Qur'ân alkerîm a hadî th-i-sher îfov extrahová ny fale šné významy , a tak by sa objavilo sedemdesiatdva heretických skupín. Tento had th-i-sher îf je vysvetlený v knihách nazvaných al **-Ber î qa** a **al-Had î qa** , ktoré ho citujú z poverenia (dve slávne knihy pod názvom hadî th-i-sher îf) **Bukhârîho** a **Moslima** . Nemali by sme veriť kniha máp rednáškam mužov z týchto skupín, ktorí vystupujú pod takými menami ako „veľký učenec islamu “ alebo „ profesor náboženstva “, a mali by sme byť veľmi ostražití, aby sme nepadli do pascí týchto zlodejov viery a presvedčenia. Okrem týchto nepoučených moslimov , komunistov a slobodomurárov a kresťanských misionárov sa na jednej strane Wahh âbîs , podriadená britským sprisahancom a židovským sionistom na strane druhej , snažia svojimi mus mi. Robia, čo môžu, aby zničili isla ma îmân prostredníctvom falošných článkov , filmov , divadiel, rozhlasov ého a televízneho vysielania (a webov ých stránok). Na tento účel míňajú milióny. Islamskí učenci „rahimahumullah “ im všetkým poskytli nevyhnutné odpovede a ukázali Allâhovo Ta'âlâovo náboženstvo a cestu ku šťastiu a spá sa .

Z nich sme vybrali knihu s názvom **I' tiq âdnâma, ktorú** napísal Mawlânâ Diyâ 'add-d în Khâ ľud al-Baghd âdî al-' Uthm ânî 'quddisa sirruh', ktorý bol význačným znalcom islamu. **I'tiq â dn â ma** bol predtým v preložený do turečtiny zosnulým Hâ ju Faizull âh Efendim z Kemahu, Erzincan, s titulom **Farâ 'id al-faw â 'id** a bol vytlačený v Egypte v roku 1312 AH. Tento preklad je zjednodušený pod názvom **Viera a islam** . Jeho prvé vydanie bolo dokončené v roku 1966. Naše vlastné vysvetlenia sú uvedené v hranat ých z ávorkách. Ďakujeme Allâhu ta'âlâ za to, že ste sa zaviazali vydať túto knihu po tridsiatej po prvý krát v angličtine. Pôvodná verzia tejto knihy , **I'tiq â dn âma** , je v perzštine a je uložená v Istanbulskej univerzitnej knižnici (Ibnul Emin Mahmûd Kemal Dept. F. 2639).

Na konci časti o ‚manželstve neveriaceho 'v **Durr almukhtâr** je napísané: „Ak moslimské dievča s nikāh (manželská zmluva predpísaná islamom) [3]nepozná islam, keď dosiahne pubertu, jej nikāh sa stane neplatnou [ona sa stane odpadlíkom]. Atribúty All âhu Ta'âlâ jej musí byť prikázaná a ona ich musí zopakovať a povedať ct: 'Tomu v erím.' Keď to Ibn ' Â bid în ' rahimah-ullâhu vysvetlil ta'âlâ ' povedal: „Ak je dievča malé, patrí k viere svojich rodičov; je moslimka. Keď dosiahne pubertu, už nepatrí k viere svojich rodičov. Keď dosiahne pubertu, kvôli neznalosti islamu sa z nej stane odpadlík. Kým sa nenaučí a neuverí **šiestim** zásadám m islamu a neuverí, že je nutné žiť podľa islamu, nebude naďalej moslimkou, aj keď vysloví **Kalimat attawh îd,** to znamená: „Lâ ilâ ha il-l-All áh Muhammadun Ras û lullah. „ Musí veriť šiestim zásadám vyjadreným v „ Âmante billâ hi ... “ a musia povedať : „Prijímam príkazy a zákazy Alahua ta'âlâ. ' Toto vysvetlenie Ibn' Â bid îna ukazuje, že neveriaci sa stáva moslimom, akonáhle povie Kalimat attawh îd a uverí jeho významu. Ale ako každý iný moslim, keď má príležitosť, musí si zapamätať nasledujúce slová a naučiť sa presne ich význam: **„ Â mantu ta'âlâ walbâ 'thu ba'd-al-mawt haqqun ash-hadu an l â ilâha illall wa ash-hadu anna Muhammadan 'abduhu wa Ras û luhu.”**

---

[2] Robiť tawbu (za svoje hriechy) znamená ľutovať, že ste sa dopustili hriechov, prosiť Allâhu ta'âlâ za odpustenie tým, že prednesiete napríklad nasledujúcu modlitbu : „ -al-qayy û m wa atubu ilaih “ a sľúbiť Mu, že už nebude hrešiť.

[3]Pozrite sa prosím na kapitolu 12 v piatom zväzku Endless Bliss.

Tak é , ak sa moslimský chlapec nenaučí týchto šesť zásad a nie povie, že im veria, stane sa odpadlíkom, keď dosiahne veku súvahy a puberty. Potom , čo sa (naučil sa a uveril týmto šiestim zásadám viery, a tým) dosiahol îmân , sa pre neho okamžite **stane** farz pýtať sa a naučiť sa **islamské učenie** , tj (prikázanie islamu, ktorá sa nazývajú) **farz** a (jeho zákazy, ktor é sa nazývajú) **har âm** , ako prevádzať umývanie , ghusl, ako prevádzajú nám az a ako zakryť jeho awrat časti. Ak sa niekoho spýta (na toto učenie), stane sa z toho farz (islamské prikázanie), aby ho to naučil a/alebo aby mu pomohol nájsť pravú islamskú knihu. Ak nemôže nájsť nikoho alebo žiadnu pravdivú knihu, je pre neho ťažké , aby nejakú hľadal. (Rovnaké povinnosti platia aj pre moslimské dievča.) Stane sa neveriacim, pokiaľ nejakú nehľadá. Bude pre neho „ udhr“ neuvedomovať si tieto povinnosti, kým nejakú nenájde, (tj kým nenájde osobu alebo pravú islamskú knihu, ktorá by ho týmto povinnostiam naučila.) („ udhr je nie čo ako napr. výhovorka, ktorá oslobodzuje moslima od dodržiavanie islamského príkazu .) Moslim, ktorý nevykonáva činy farz v predpísaných časoch a/alebo pácha har âm, bude vystavený mučeniu v pekle. Táto práca, **Viera a islam ,** obsahuje podrobné informácie o týchto šiestich zásadách. Každý moslim by si mal túto knihu dobre prečítať a urobiť všetko pre to, aby ju čítali jeho deti a v jeho známi. Časti awrat sú vysvetlené v štvrtom zväzku Nekonečná **blaženosť** .

V texte sú významy âyat-i kerî mas uvedené ako ma'â l, čo znamená ' význam, ako ho ohlásili učenci z tafsîr'; lebo významy âyat-i kerîmas pochopil iba Ras û lullah' sall-Allâhu 'alaihi wa salámou, ktorý zase učil tieto významy svojho Sah âbu . Učenci z Tafsîr (veda o vysvetlení Koránu alkerîm) odlíšili tieto Hadísa od falošných had ísov vymyslených mn ā fiq a zindiq ov, ktorí boli podriadení britským sprisahancom ma zle vychovávaní ako muži náboženstva bez urči ho Madha -sherufov, ktor é nemohli nájsť, sami dali význam tým âyatom tým, ž e sa riadili (pravidlami a princípmi) vedy Tafs îr. To, čo chápu tí ľudia , ktorí sa neučili islamským vedcom, ktorí hovoria po arabsky, ale nemajú žiadne znalosti Tafsîru, sa nenazýva tafs îr (vysvetlenie) Koránu. Preto hadî th-i-sher î f hovorí: **'Človek, ktorý dáva význam koránu alkerîmu podľa svojho vlastného chápania, sa stáva neveriacim .'** Slovníček arabských a iných neanglických term ínov cudzích anglick é mu čitatelia je priložený.

Kiež nás All áhu ta'âlâ všetko chn y drží spr ávnej cesty , ktorú ukazujú učenci z Ahl as-Sunna! Nech nás chráni pred vierou vo falošnej , podvodnej a zákernej lži nepriateľov islamu a ľudí z lâ -madhhab využívajúcich meno ako „veľký učenec islamu “!

Všetky knihy vydané v rôznych jazykoch sa šíria po celom svete prostredníctvom internetu.

POZNÁMKA : Kresťanskí misionári sa snažia propagovať kresťanstvo, Židia **sa** snažia propagovať Talmud, **Hakîkat** Kitâbevi sa zo všetkých síl snažia propagovať islam a slobodomurári sa snažia vyhladiť náboženstvo . Múdry , učený a rozumný človeku na pou žije svoju logiku a vyberie si tú správnu. Tým, že podporia vyhlásenie toho pravého , budú slúžiť ako prostriedok na dosiahnutie šťastia ľudstva v tomto aj v onom svete.

Súčasní svetoví moslimov é sa rozdelili do troch hlavných skupín. Prvou skupinou sú skutoční moslimov é , ktorí idú v stopách Sah âby. Hovorí sa im **Ahl as-Sunnat** alebo **sunnî moslimov é** alebo **Firqa-in âjiyya** , čo znamená skupinu, ktorá sa zachránila pred peklom. Druhá skupina sú nepriateľov é Sahâby. Hovorí sa im **Shi'îs** (šiit é) alebo **Firqa-id â lla** , teda odchylná skupina. Tretia skupina je nepriateľská ako sunnitom, tak šiitom. Hovorí sa im **Wahh âbîs** alebo **Nejdîs** (alebo Najdîs), z Najd, ich rodisko je v Arábii. Hovorí sa im tak é **Firqa-i-mel' û na** (tj skupina prekliatych). V publikáciách **Nekonečná blaženosť** a

Povstanie a potom je napísané , že ľudia v tejto skupine nazývajú moslimov „neveriacimi “. A náš požehnaný prorok uvalil kliatbu na ľudí, ktorí tak nazývajú moslimov. Tento tripartitný štát moslimského sveta je výsledkom židovských a britských intríg.

Každý moslim by mal vždy hovoriť : „ **Lâ ilâ ha il-l-Allah** “, za tezkiju svojich nafov, tj očistiť sa od nevedomosti a hriešnosti, ktoré sú vlastné jeho povahe, a vždy opakovať modlitbu „ **Estagfirullah** “ za tasfiju svoje srdce, tj aby sa zachránil z nevery a hriešnosti, ktoré udusili jeho srdce v dôsledku jeho zhovievavosti v jeho nafs, v diablovi, v zlej spoločnosti av škodlivom čítaní . Modlitby vyslovené ľuďmi , ktorí počúvajú isla maďalujú za svoje hriechy tawbu, budú prijaté (Allâhem ta'âlâem). Ak človek nevykonáva svoje denné (päť) námahy, pozerá sa na ženy, ktoré sa riadne nezahalili, a na odhalené časti awrat ostatných a jej a pije to, čo je harâm jesť a piť, musí dôjsť k záveru, že nepočúva isla ám. Jeho modlitby nebudú prijaté.

Mîlâdî Hidžrî Shamsî Hidžrî Kamar î

2001 1380 1422

HÜSEYİN HİLMİ IŞIK,
' Rahmat-Allahi ' alaih '

Hüseyn Hilmi Işı k , 'Rahmat-Allahi 'alaih', vydavateľ Hakikat Kitabevi Publications sa narodil v Eyyub Sultan, Istanbule v roku 1329 (1911 AD).

Zo sto štyridsaťštyri kníh , ktoré vydal , je šesťdesiat arabských, dvadsaťpäť perzských, štrnásť tureckých a zostávajúce sú knihy vo francúzštine, nemčine , angličtine , ruštine a iných jazykoch.

Hüseyn Hilmi Iş›k, 'Rahmat-Allahi 'alaih' (viedol Sayyid 'Abdulhakim Arwâsî, ' Rahmat-Allahi 'alaih', hlboký znalec náboženstva a dokonalý v cnostiach Tasawwufa a schopný v úcty Tasawwufa a schopný v úcty Tasawwufa ;), bol schopný, veľký islamský učenec schopný viesť k šťastiu , zomrel v noci medzi 25. októbrom 2001 (8. Sha'b ân 1422) a 26. októbrom 2001 (9. Sha'b ân 1422) . Bol pochovaný v Eyyub Sultan, kde sa narodil.

Úvod

[Pre požehnanie a skrášlenie tejto knihy, Mawlana Khalid Baghdadi ‘quddisa sirruh’ začína citovaním sedemnásteho listu z trerieho sväzku knihy **Maktubat**, ktorej autorom bol al-Imam ar-Rabbani Ahmad al-Faruqi as-Shirhindi[4] ‘rahmatullahi ’alaih’. Imam-i Rabbani ‘quddisa sirruh’ v tomto liste hovorí nasledujúce]:

Začínam tento list slovom Basmala. Buď nekonečná sláva a vďačnosť Allahu ta’ala, ktorý nás obdaroval toľkými láskavosťami a poctil nás tým, že z nás urobil Moslimov a tiež Ummú Rasulullaha Muhammada 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam', čo je najväčšia pocta a požehnanie.

Každý, kto naozaj premýšľa, by si mal byť schopný uvedomiť, že všetky požehnania ľudstva prichádzajú iba od Allaha ta’ala. On sám všetko stvoril. On sám je ten, ktorý udržuje všetko pri živote. Všetky výnimočné ľudské kvality sú Jeho láskavosťou a požehnaním. Náš život, myseľ, znalosti, sila, sluch a reč, to všetko prichádza od Neho. On je vždy ten, ktorý posiela nespočet požehnania a priazne. On je Ten, ktorý zachraňuje ľudské bytosti z ťažkostí a utrpenia, prijíma modlitby, a chráni nás pred zármutkom a pohromami. Len On je tvorca a poskytovateľ všetkej obživy. Je taký štedrý, že ani hriešnikom obživu neodoberá. Je tak šľachetný, že Hriešnikov, ktorí sa neriadia Jeho prikázaniami a prekračujú dané obmedzenia nehanobí a neponižuje, a ich záves počestnosti neodekrýva. Je tak odpúšťajúci a milosrdný, že sa neponáhľa v potrestaní tých, ktorí si trest a mučenie ('adhab) zaslúžia. Rozsieva Svoje požehnanie a láskavosti na Svojich priateľov, a rovnako tak na Svojich nepriateľov. Nikomu nic neodpírá. To najcennejšie, nad všetky jeho dobrodenia, je to, že nám ukazuje správnu cestu k spokojnosti a spáse. Nabáda nás, aby sme nezblúdili, a tak sa mohli dostať do rajskej záhrady. Nariaďuje nám, aby sme sa riadili podľa Jeho milovaného proroka ‘sall-Allahu ta’ala ’alaihi wa sallam‘, pre získanie Jeho nekonečného požehnania, neobmedzených a nekončiacich potešení, ktoré v raji čakajú, a tiež na získanie Jeho milosti a lásky. A teda, požehnanie Allahu ta’ala sú jasné ako je slnko. Všetka priazeň, ktorá prichádza od ostatných, v skutočnosti prichádza od Neho. Volí si teda sprostredkovateľov, ktorým dáva túžbu, moc a silu preukazovať láskavosti. Preto tiež, všetky požehnania prichádzajúce cez všetkých ľudí na všetkých miestach, prichádzajú vždy najskôr od Neho. Očakávať priazeň od niekoho iného ako od Neho je ako pýtať si niečo z depozitára alebo si pýtať almužnu od chudobného. Ignoranti tak ako vzdelaní, hlupáci tak ako inteligentní a horliví, všetci vedia, že čo tu píšeme je pravdivé a na mieste, pretože, všetko povedané sú jasné fakty. Nie je potrebné o nich ani premýšľať.

Tomu, ktorý vykonáva láskavosti, by sa malo ďakovať a rešpektovať Ho. Preto je tiež ľudskou povinnosťou, aby každý ďakoval Allahovi ta'ala, od ktorého prichádzajú všetky láskavosti. Je to dlh, povinnosť, ktorú nám rozum prikazuje. Ale keďže človek bol pôvodne stvorený z ničoho, je slabý, chudobný, nedokonalý a chybný. Nie je preto pre neho vždy ľahké preukazovať vďačnosť, ktorú Allahu ta'ala zasluhuje. Keďže Allahu ta’ala vždy existoval a je večný, je úplne vzdialený od nedokonalosti. Všetky druhy nadradenosti patria iba Jemu. Človek sa nemôže, ani v najmenšom, približovať v akejkoľvek podobnosti Allahovi ta'ala. Je vôbec v moci človeka, ktorý je tak podradný, prejaviť vďačnosť tak vznešenému Allahu ta'ala spôsobom, ktorý by bol hoden Božej slávy? Je toľko vecí, ktoré sa ľuďom páčia, a zdajú sa im hodnotné, ale On vie, že sú zlé a nepáči sa Mu. To, čo my bežne

[4] Imam-i Rabbani zomrel v roku 1034 [1624 A.D.].

považujeme za prejav úcty a vďačnosti, sa Mu nemusí páčiť. Z tohto dôvodu, človek, s jeho nedokonalou mysľou a krátkozrakosťou, nie je schopný rozoznať, aké formy uctievania a prejavovania vďačnosti Allahu ta'ala sú správne. S výnimkou uctievania a vzdávania vďaku, ktoré bolo určené Allahem, lebo aj konanie, ktoré je bežne považované za niečie oslavovanie, môže byť urážlivé.

A preto, vďačnosť a ľudské povinnosti k Allahu ta’ala preukazované srdcom, jazykom a telom, boli určené Allahem ta’ala a boli ukázané Jeho milovaným Prorokom 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam'! Ľudské povinnosti, s ktorými nás Allahu ta'ala oboznámil a nariadil nám ich, sú zvané Islam. Poďakovať Mu môžeme tým, že budeme nasledovať cestu, ktorú Jeho Prorok vyučoval. Allahu ta'ala neprijíma a nepáči sa Mu žiadne vzdávanie vďačnosti ani uctievanie, ktoré by bolo v rozpore alebo mimo túto cestu, pretože je veľa vecí, ktoré človek považuje za krásne, ale ktoré Islam nepovoľuje a považuje ich za ohavné.

A preto, pri ďakovaní Allahu ta’ala, ľudia, ktorí majú rozum, by sa mali riadiť Hadratom Muhammadom "alaihis-salam'. Jeho cesta je zvaná **Islam**. Človek, ktorý nasleduje Muhammada "alaihis- salam', je nazývaný **Moslim**. Ďakovanie Allahu ta’ala, čo je nasledovanie Muhammada "alaihis-salam', je nazývané **'ibada** (uctievanie). Učenie Islamu má dve časti: náboženskú a vedeckú.

1) Učenie, v ktoré sa musí veriť srdcom a je nazývané **Usul-i-din** alebo učenie **iman**u. V krátkosti, **iman** znamená veriť v šesť pilierov vyučovaných Muhammadom "alaihis-salam', prijatie Islamu a vyvarovanie sa reči a skutkov, ktoré vyjadrujú nevieru. Každý Moslim sa musí naučiť tieto znaky neviery (kufr) a vyvarovať sa im. Človek, ktorý má iman, je zvaný **Moslim**.
2) Učenie bohoslužieb, ktoré majú byť vykonávané, a tie, ktorým sa máme vyvarovať, a pre oboje to platí ako telom, tak aj srdcom. Učenie, ktoré má byť vykonávané sa nazýva **farz**, a to, čomu sa máme vyhýbať, sa nazýva **haram**. Táto náuka sa nazýva **Furu-i-din** alebo **Ahkam-i-islamiyya** alebo **Islamské učenie**.

[V prvom rade, pre každého je nevyhnutné povedať **Kalima-i-tawhid** a veriť v skutočnosti, ktoré obsahuje. Kalima-i-tawhid je: “La ilaha il-l-Allah Muhammadun Rasulullah,” a to znamená: Allah existuje a je Jeden. Muhammad "alaihis-salam' je Jeho Prorokom. Veriť v túto skutočnosť znamená “mať iman,“ a "stať sa Moslimom". Ten, ktorý má iman je zvaný 'Mu'min (Veriaci) a 'Muslim'. Iman musí byť nepretržitý. Preto je nevyhnutné vyvarovať sa činností, ktoré spôsobujú neveru a používanie vecí, ktoré značia neveru (kufr).

Kur'an al-kerim je Slovom Allaha. Allahu ta'ala poslal Svoje Slová Muhammadovi "alaihis-salam' ako správu skrze anjela Jebraila (Gabriela) "alaihis-salam'. Slová použité v Kur'ane al-kerime sú v arabčine. Avšak, boli vedľa seba zoradené podľa Allaha ta’ala. Slová v Kur'ane al-kerime boli zoslané v ayatoch, ako písmená a slová zoradené presne podľa Allaha ta'ala. Význam ukrytý v týchto písmenách a slovách odovzdáva Kalam-i-ilahi (Slovo Allahove ta'ala). Tieto písmená a slová (v súhrne) sú nazývané **Kur'an al-kerim**. Významy uvedené v Kalam-i-ilahi sú tiež Kur'an al-kerim. Táto vlastnosť Kur'anu al-kerimu, teda Kalam-i-ilahi, nebola vytvorená. Je to stále a večné, tak ako ďalšie vlastnosti Allahovi ta'ala. Každý rok, Jebrail "alaihis- salam' navštevoval Allahova Proroka a recitoval (ayaty z) Kur'anu al-kerimu, ktoré už boli zjavené, v rovnakom poradí ako boli zaznamenané v Lawh-i-

mahfudhu[5], a náš požehnaný Prorok opakoval po Archanjelovi. V roku, kedy najlepšie z ľudstva mal poctiť Onen Svet svojou existenciou, najvzácnejší anjel ho navštívil dvakrát, pričom vždy recitoval celý Kur'an al-kerim. Náš požehnaný Prorok, a väčšina z jeho Sahabov, si zapamätali Kur'an al-kerim v jeho celej dĺžke. Toho roku, kedy Najmilovanejší Allahem ta'ala poctil Onen Svet svojou požehnanou existenciou, Abu Bakr as-Siddiq, prvý Khalifa (nasledovník) Allahova Proroka, zhromaždil Sahaby (Spoločníkov Proroka), ktorí vedeli Kur'an a už jeho spísané časti naspamäť, zorganizoval teda výbor, a takto dokončil písaný text celého Kur'anu. A takto vznikla nebeská kniha nazývaná **Mushaf**, a teda Kur'an al-kerim. Tridsaťtri tisíc Sahabov (Spoločníkov Proroka) sa zišlo a došli k záveru, že každé jedno písmeno Mushafu bolo na správnom a svojom pôvodnom mieste.

Výroky Muhammada "alaihis-salam' sú nazývané **hadísy-i sherify**. Tie hadísy-i-sherify, ktorých zmysel bol vnuknutý Allahem ta'ala, aj keď boli vyslovené Muhammadom 'alaihis-salam', sú nazývané **hadísy-i-qudsy.** Je mnoho kníh, ktoré spisujú hadísy-i sherify. Najznámejšie z nich sú **Bukhari** a **Moslim**. Z príkazov Allaha ta'ala, učenie, ktoré sa zaoberá nevyhnutnosťou viery, sa volá **iman**, ďalej to, čo musí byť vykonávané, je nazývané **farz**, a obmedzenia sú nazývané **haram**. Farzy a haramy sú spoločne nazývané **Ahkamy-i-Islamiyya**. Človeku, ktorý poprie čo i len jedno z Islamského učenia, sa hovorí **kafir** (neveriaci).

Druhá dôležitá vec pre človeka je očistiť svoje srdce. Keď sa povie "srdce", rozumieme ním dve veci. Orgán v našej hrudi je nazývaný "srdcom" väčšinou ľudí. Srdce v tomto zmysle nájdeme aj u zvierat. Druhé srdce je neviditeľné, ukrývajúce sa vo (fyzickom) srdci. Toto druhé srdce je tiež nazývané "srdcom". Práve toto je srdce, o ktorom sa píše v náboženských knihách. A práve toto srdce je to, ktoré prijíma Islamské učenie, a ktoré buď veria alebo neveria. Srdce, ktoré veria, je čisté. Srdce, ktoré odmieta vieru, je znečistené. Je mŕtve. Našou prvou povinnosťou je snažiť sa čo najviac očisťovať naše srdce. Uctievaním, obzvlášť vykonávaním namazu (modlitby) a hovorením (špeciálne modlitby) istighfaru, srdca očisťujeme. Hriešením sa srdce znečisťuje. Náš požehnaný Prorok povedal: „**Hovor istighfar čo najčastejšie! Ak Moslim hovorí modlitbu istighfar pravidelne, Allahu ta'ala ho ochráni pred všetkými chorobami a pohromami. Bude im posielať rizq** (jedlo, obživu) **z takých miest, z ktorých by to vôbec neočakávali."** Istighfar, znamená povedať: „**Estaghfirullah.”** Aby bola modlitba prijatá, dotyčný musí byť Moslim, musí vykonať tawbu za hriechy, ktoré spáchal, a ďalej modlitba musí byť vyslovená vedome a s vierou. Modlitby vyslovené so zatemeným srdcom nebudú Allahem ta'ala prijaté. Srdce človeka, ktorý hovorí modlitby tri krát denne a vykonáva päť namâzov denne, sa očisťuje a začína ich preciťovať. Modlitba, vyslovená iba ústami, bez toho, aby to vychádzalo zo srdca, bude k ničomu.

Učenie náboženstva predpísané Islamským náboženstvom je spísané v knihách učencov Ahl as-Sunny. Nájdete v nich ayaty-i-kerimy a hadísy-i-sherify s priamymi a jasnými význammi, ktoré sú nazývané nass (písané zákony), z vierohodného, Islamského učenia, ktoré je odovzdávané učenci **Ahl as-Sunny**. Človek, ktorý odmietne hoci jediné z nich, sa stáva **káfir** (neveriaci). Pokiaľ svoje neverectvo skrýva, bude nazývaný **munafiq**. A človek, ktorý skrýva svoju nevieru a navyše predstiera byť Moslimom, teda snaží sa zviesť Moslimov, bude nazývaný **zindiq**. Avšak, falošná viera spôsobená dezinterpretáciou nassu s nejasnými význammi, nerobí z človeka kafira. Ale odchýlenie zo správnej cesty Ahl as-Sunny

[5] Uvedené v tridsiatej-šiestej kapitole tretieho zväzku knihy Nekonečná blaženosť (Endless Bliss).

privedie takého človeka do pekla. A pretože veril aj v tie nassy s jasným významom, taký človek by sa nemal v pekle zdržiavať naveky, ale mal by byť vyslobodený a vzatý do raja. Tomuto druhu ľudí sa hovorí **ľudia bid'at**u alebo **skupiny dalalat**u. Existuje 72 skupín dalalatu. Žiadne bohoslužobné činy, láskavosti alebo služby ľuďom vykonané týmito ľuďmi, neveriacimi alebo odpadlíkmi, by nemali byť prijaté Allahem ta'ala; ich dobročinné skutky im na Onom Svete neprilepšia. Moslimovia so správnou vierou sú nazývaní **Ahl as-sunnat wa-l-jama'at** alebo **Sunni** Moslimovia. Sunni Moslimovia sa rozdelili do štyroch (správne vedených) podskupín líšiacich sa v ich bohoslužobných činoch. Pozerajú sa na seba navzájom ako na Moslimov (hlavné vierohodné skupiny zvané) Ahl as-Sunnat, a milujú jeden druhého[6]. Človek, ktorý nie je ani v jednej z týchto štyroch skupín (Madhhaby) nie je Sunni Moslim. To, že človek, ktorý nie je Sunni Moslim, je buď kafir alebo jeden z bid'at ľudí, je napísané v listoch spísaných spisovateľom Hadratom Imamom Rabbanim, najmä v dvesto osemdesiatom šiestom liste z prvého zväzku (z jeho skvelej práce, **Maktubat**), rovnako tak aj v **Tahtaw**in vysvetlivkách ku knihe zvanej **Durr-ul-mukhtar**, v kapitole menovanej **Zebayikh**, a v **al-Besairli-munkir-it-tawassul-i-bi-ahl-il-maqabir**, s dokumentmi a overenými textami. Obe knihy sú v arabčine. Druhá bola napísaná v Indii a vytlačená v roku 1395 [1975 A.D.]. Hakikat Kitabevi v Istanbule, v Turecku, reprodukovalo knihu ofsetovou tlačou niekoľkokrát.

Ak človek, ktorý sa riadi jednou zo štyroch Madhhabov a podľa toho vykonáva bohoslužobné činy, zhreší alebo pochybí v službe Allahu ta'ala, On mu odpustí, akonáhle vykoná tawbu. A keď tawbu nevykoná, Allahu ta'ala mu odpustí a do pekla ho vôbec nepošle, pokiaľ sa tak rozhodne. Avšak, bude ho trýzniť, ak sa tak rozhodne, ale neskôr bude prepustený z týchto múk. Tí, čo neveria čo i len jednej z jasných skutočností, ktorým sa v Islame veriť musia, to je, dokonca aj keď to bolo počuté neznalými ľuďmi, sú nazývaní kafiri (neveriaci) a budú podrobení nekonečným mukám v pekle. Existujú dva druhy kafirov: Kafirovia so svätou knihou, a tí bez svätej knihy. Ak človek s rodičmi Moslimi opustí Islam, je nazývaný "murtadd" (odpadlík). Ibn 'Abidin 'rahimahullahu ta'ala' hovorí nasledujúce, keď sa zaoberá ľuďmi, ktorých nikah (Islamský manželský zväzok) sa stáva haram (zakázané, neplatné) kvôli ich širku (polyteizmu, neverectvu). Ľudia, ktorí patria do jednej zo sedemdesiatich dvoch heretických skupín Moslimov a ktorých heréza už upadla do bezbožnosti, „Odpadlíci, mulhidi, zindikovia, mágovia, ľudia zvaní [Bráhmani, Budhisti], Batiniovci, Ibahatiovci, Durziovci, modloslužobníci, antickí grécki filozofi a munafiqovia, to sú všetci neveriaci bez svätých kníh." Komunisti a slobodomurári, to sú tiež neveriaci bez svätej knihy. Kresťania a židia, ktorí veria v zjavené sväté knihy ako je Tóra a Biblia, ktoré boli neskôr upravené, sú neveriaci s knihami. Ak títo ľudia zbožšťujú nejaké stvorenia, stávajú sa z nich mushriki (polyteisti). Vlastnosti Allaha ta'ala nazývané Sifat-i-thubutiyya a Sifat-i-dhatiyya sú tiež nazývané Vlastnosti božské (uluhiyyat).

Ak neveriaci, so svätou knihou alebo bez nej, prijme Islam, zachráni sa od pekla. Stane sa z neho Moslim, očistený od všetkých hriechov. Avšak, iba ak sa z neho stane Sunni Moslim. Pre to, aby sa stal Sunni Moslim, musí prečítať a učiť sa z jednej z kníh napísaných učenci (správnej cesty zvanej) Ahl as-Sunna a musí upraviť svoje skutky, slová a iman tomuto

---

[6] Tieto štyri skupiny (alebo Madhhaby) sú: 1 – Hanafi Madhhab; 2– Shafi'i Madhhab; 3– Maliki Madhhab; a 4 – Hanbali Madhhab.

učeniu. Vo svete môžeme pochopiť z činov a slov, ktoré sú vykonané a vyslovené bez darura (silnej nutnosti alebo nátlaku), či je človek Moslim alebo nie. To, či človek odišiel na Onen Svet s vierou (imanom), sa stáva istým až s posledným výdychom človeka. Ak Moslim so závažnými hriechmi za ne vykoná tawbu, určite mu bude odpustené a stane sa z neho očistený Moslim bez hriechu. Toto je podrobne vysvetlené v 'ilm al-hal knihách, v knihe zvanej Viera a Islam (táto kniha), a v šiestich zväzkoch knihy Nekonečná Blaženosť (Endless Bliss), čo je to tawba a ako musí byť vykonaná.]

Viera a Islam

V tejto knihe, **I'tiqad-nama**, Prorokov 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' hadís-i-sherif týkajúci sa imanu a Islamu, bude vysvetlený. Dúfam, že prostredníctvom požehnania tohto hadísu-i-sherifu, viera Moslimov sa stane dokonalejšou a takto nadobudnú spásu a spokojnosť. A dúfam tiež, že to bude pre mňa, Khalida, ktorý má toľko hriechov, spásou. Nech Allahu ta'ala, v ktorého mám prekrásnu vieru, že On nemá potrebu ničoho, a že jeho láskavosti a požehnanie sú tak obrovské, a ktorý je tak ľútostivý k svojim poddaným, odpustí tomuto úbohému Khalidovi, s tak nízkym kapitálom a tak zaneseným srdcom, pre jeho nevhodné slová, a nech prijme jeho nedokonalé bohoslužobné skutky. Nech nás ochráni od zla ľstivého, lživého satana [a od zvedenia nepravdivými, scestnými slovami a písmami nepriateľov Islamu] a urobia nás šťastne! On je Najzľutovnejší zo zľutovných a Najveľkorysejší z veľkorysých.

Islamskí učenci hovoria, že každý **mukallaf**, muž alebo žena Moslimovia, ktorí dosiahli vek rozvážnosti a puberty, musia poznať a veriť v Allahov ta'ala as-Sifat adh-Dhatiyya[7] a as-Sifat ath- Thubutiyya[8] správne. Toto je to, čo je primárne záväzné (fard) pre všetkých. Nevedieť nie je ospravedlnenie; je to hriech. Khalid ibn Ahmad al-Baghdadi píše túto knihu nie preto, že by sa chcel ukázať nadradený, viac znalý alebo aby sa stal slávnym, ale aby za sebou zanechal pripomenutie, službu Allahovi. Nech je Allahu ta'ala nápomocný skromnému Khalidovi[9] s Jeho mocou a skrze požehnanú dušu Jeho Proroka! Amin.

Všetko iné než Allahu ta'ala je nazývané **ma-siwa** alebo 'alam (stvorenie, vesmír), ktoré sú teraz nazývané **"príroda"**. Žiadne stvorenie neexistovalo. Allahu ta'ala je Ten, ktorý to všetko stvoril. Tí všetci sú **mumkin** (to, čo môže vzísť z nebytia v existenciu) a **hadíth** (to, čo môže vzísť z ničoho v živé), to znamená, že môžu vzniknúť a žiť, aj keď neexistovali. Hadís-i-sherîf, **'Allahu ta'ala existoval, nič iné neexistovalo,'** ukazuje, že je to pravda. Druhý dôkaz ukazujúci, že celý vesmír a všetky stvorenia sú hadíth, je tá skutočnosť, že stvorenia (ich vlastnosti) sa transformujú a menia neustále; v skutočnosti niečo qadim (bez začiatku) by sa nikdy nemalo zmeniť.

---

[7] Allahu ta'ala má šesť vlastností, ktoré sa nazývajú **As-Sifat adh-Dhatiyya**: **al-Wujud**, život/bytie; **al-Qidam**, bytie bez začiatku, a nekonečný v minulosti; **al-Baqa'**, bytie bez konca, a nekonečný v budúcnosti; **al-Wahdaniyya**, nemajúci partnera alebo dvojicu; **al-Mukhalafatuli-l-hawadith**, nemať podobnosť k žiadnemu stvoreniu v každom ohľade; **al-Qiyamu bi nafsihi**, svojbytný, nemajúci potrebu ničoho pre svoju existenciu. Žiadne stvorenie nemá ani jednu z týchto šiestich vlastností, ani žiadnu spojitosť s nimi. Náleží výhradne Allahu ta'ala. Niektorí Islamskí učenci tvrdia, že al-Mukhalafatu li-l-hawadith a al-Wahdaniyya má rovnaký význam, a že teda počet as-Sifat adh-Dhatiyyatov je päť.

[8] Nájdete na strane 6, 19 a 33.

[9] Khalid-i Bagdadi zomrel v Damasku v roku 1247 [1826 A.D.].

Dhat (Podstata) a Vlastnosti Allaha ta'ala sú qadim a sú nemenné[10]. Tieto zmeny stvorenia, kedy sa vzájomne premeňajú, nemohli vzniknúť z večnej minulosti. Mali by mať začiatok a vzísť v existenciu z prvkov alebo látok, ktoré museli byť vytvorené z ničoho.

Ďalší dôkaz pre skutočnosť, že vesmír je mumkin, teda, že sa môže vytvoriť bytia z neexistencie, je, že stvorenia ako ich vidíme sú hadís; to znamená, že ich existencia vzíde z ničoho.

Máme dva druhy bytia: **mumkin** a **Wajib**[11]. Ak by existoval iba mumkin, alebo ak by Wajib al-wujud neexistoval, nič by neexistovalo[12]. Preto, mumkin sa nemohol vytvoriť a žiť sám o sebe. Bez vonkajšieho vplyvu by nikdy nemohol vzniknúť, a zostal by v neexistencii. Keďže mumkin sa nemohol vytvoriť sám; prirodzene, nemohol vytvoriť ani iné mumkiny. To, čo vytvorilo mumkin, muselo byť Wajib al-wujud. Existencia ’alamu ukazuje, že stvoriteľ, ktorý to vytvoril z ničoho, existuje. Teda, Jedinečný Stvoriteľ všetkého čo je mumkin, všetkého stvorenia, je len Wajib al-wujud, bez toho, aby bol hadísom alebo mumkinom, On je vždy existujúci a qadim (večný). ‘Wajib al-wujud' znamená, že jeho existencia nevznikla z niečoho iného, ale zo seba samého. Teda je vždy samostatne existujúci a nebol vytvorený niekým iným. Keby to tak nebolo, muselo by to byť stvorenie (mumkin a hadís) stvorené niekým iným, čo je v rozpore s tým, čo sme už vyvodili vyššie. V perzštine **'Khuda'** (používané pre Meno Allaha) znamená 'vždy samostatne existujúci, večný.'

---

[10] Hoci vo svete fyzikálnych javov, látky menia svoj stav. Pri chemických reakciách sa mení podstata a štruktúra látok. Pozorujeme, ako predmety alebo látky miznú a menia sa na iné látky. Dnes, pri novo známych atómových zmenách a jadrových reakciách sa ničia ako hmota, tak aj prvky. Mení sa späť v energiu.

[11] 'Wujud' znamená 'existencia, bytie'. Máme tri druhy existencie. Prvá je **Wajib al-wujud**, Nevyhnutná Existencia. Existuje stále. Nikdy nebol neexistujúce predtým, ani nikdy neprestane existovať v nekonečnej budúcnosti. Iba Allahu ta'ala je Wajib al-wujud. Druhá je **mumtani' al-wujud**, a tá v skutočnosti existovať nemôže. To je sharik al-Bari (partner Allaha ta'ala). Iný boh, teda partner Allâhov ta'âlâ alebo niečo podobné Jemu, nemôže existovať. Tretí je **mumkin al-wujud**, to sú tie čo môžu, ale nemusia existovať. To sú vesmír a všetky stvorenia bez výnimky. Opak od wujud je **'adam** (neexistencia). Všetky stvorenia boli 'adam, neexistovali, predtým ako vznikli.

[12] To, že niečo vznikne z neexistencie, je zmena, udalosť. A podľa znalostí, ktoré máme z fyziky, stav látky sa mení na základe vonkajšej sily, teda zdroja, ktorý predchádzal túto látku.

Vidíme, že všetko stvorenie je v pozoruhodnom usporiadaní, a veda každoročne nachádza nové objavy tohto usporiadania. Stvoriteľ tohto poriadku musí byť **Hayy** (Večne Žijúci), **'Alim** (Vševedúci), **Qadir** (Všemohúci), **Murid** (Najústretovejší), **Sami'** (Všepočujúci), **Basir** (Vševidúci), **Mutakallim** (Najlepší Rečník/Majster Slov Najkreatívnejší Tvoriteľ)[13]. Lebo smrť, nevedomosť, neschopnosť niečoho, ovplyvniteľnosť pod nátlakom ostatných, hluchota, slepota, nemota, to všetko sú nedostatky a nedokonalosti. Nie je možné, aby Ten, kto vytvoril tento 'alam alebo ka'inat (všetko bytie) s tak dokonalým usporiadaním, a ktorý toto chráni pred zánikom, mal niektoré z takýchto nedokonalých vlastností[14]. Navyše, môžeme tieto vlastnosti dokonalosti vidieť aj v Jeho stvoreniach. Vytvoril ich k obrazu Svojmu. Keby On sám tieto vlastnosti nemal, ako by ich mohol dať tomu čo stvoril, a ako by Ním stvorené mohlo byť Jemu nadradené.

Mali by sme taktiež dodať, že Stvoriteľ všetkých svetov bytia by mal vlastniť všetky atribúty dokonalosti a nadradenosti a žiadny z atribútov nedokonalosti, lebo kto je nedokonalý, nemôže byť tak tvorivý. Okrem týchto zmysluplných objasnení, ayaty-i kerimy a hadísy-i-sherify ponúkajú jasné vysvetlenie týkajúce sa dokonalých vlastností Allaha ta’ala. Nie je preto prípustné toto akokoľvek spochybňovať. Pochyby vedú k nevere. Vyššie spomínaných osem Vlastností dokonalosti nazývame **as-Sifat ath-Thubutiyya**. Allahu ta'ala je držiteľom všetkých týchto ôsmich Vlastností dokonalosti. V Jeho Osobnosti, Podstate, Vlastnostiach alebo Skutkoch nie je vady, nedostatkov alebo zmeny. Sifat-adh-Dhatiyya a Sifat-adh-Dhatiyya sú nazývané Vlastnosťami Uluhiyyat (Allahovými). Pokiaľ niekto verí, že nejaké stvorenie disponuje Vlastnosťami Uluhiyyat, stáva sa z neho **mushrik** (polyteista).

---

[13] Toto je osum Sifat ath-Thubitiyyatov Allaha ta’ala.

[14] Každé stvorenie, od atómov až po hviezdy, bolo vytvorené s nejakými výpočtami a zákonitosťami. Pravidelnosť, pozorovaná v zákonoch fyziky, chémie, astronómie a biológie ohromuje ľudskú myseľ. Dokonca Darwin musel povedať, že keď premýšľal nad rádom a zložitosťou štruktúry oka, mal pocit, že sa zblázni. Vzduch je zmesou dusíka (78%), kyslíka (21%), a interných plynov (1%). Je to zmes, nie zlúčenina. Keby mal kyslík viac ako 21 percent, spálilo by to naše pľúca. A keby to bolo menej ako 21 percent, nebolo by možné spáliť živiny v krvi. Ľudia a zvierata by nemohli žiť. Toto percento, 21, sa nikdy nemení, nikde, ani počas dažďov. A toto je, vo svojej podstate, obrovské požehnanie. Skladba oka je nič proti tomuto zázraku. Je možné, aby Ten, kto vytvoril všetky tieto zákonitosti, zložité výpočty a vzorce, ktoré poznáme z vedy, by mohol mať akékoľvek nedostatky?

Náležitosti Islamu

S pomocou a silou prúdiacou od Allaha ta'ala, ktorý udržuje všetky 'alamy pri živote a prináša všetky láskavosti i dary a nikdy nespí, začíname s vykladaním požehnaných výrokov nášho Proroka 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam'.

Náš milovaný a výnimočný Hadrat 'Umar ibn al-Khattab 'radiy- Allahu ta'ala 'anh', ktorý bol hrdinský vodca Moslimov, jeden z najváženejších Spoločníkov Proroka, a ktorý bol slávny pre jeho pravdomluvnosť, povedal:

„V tento deň, iba hŕstka z nás, Sahabov, sa vyskytovala v blízkosti a bola v službe nášmu Rasulullahu 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam'." Tento deň, táto hodina, bola tak požehnaná. Šanca, že človek prežije taký významný deň znova, je takmer nulová. V ten deň, byť v spoločnosti Proroka, poctení jeho blízkosťou, jeho krásnou tvárou, ktorá bola potravou, potešením i útechou pre dušu, pre nás bolo také mimoriadne. Aby mohla byť pochopená hodnota a pocta tohto dňa, požehnaný Sahabi povedal: "Bol to taký deň..." Mohlo by vobec byť hodnotnejšieho a ctnejšieho okamihu, než mať možnosť a požehnanie uvidieť Jebra'ila (Archanjela Gabriela 'alaihi 's-salam) v ľudskej podobe, počuť jeho hlas, počúvať človeku užitočné rady, podané tak krásne a jasne, skrze požehnané ústa Rasulullaha (Proroka) 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam'? „V tento čas, podobne ako vychádzajúci mesiac, prišiel k nám jeden muž. Jeho šaty boli veľmi biele a jeho vlasy zase veľmi čierne. Neboli na ňom vydeť žiadne známky cesty, ako je zaprášenie alebo potenie. Nikto z nás, Sahabov Proroka 'sall-Allahu 'alaihi wa sallam', ho nespoznal; tj nepatril k ľuďom, ktorých sme v minulosti videli alebo poznali. Posadil sa pred Rasulullaha 'sall- Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam'. Svoje kolená si položil blízko požehnaných kolien Proroka." Táto osoba, v podobe ľudskej postavy, bol anjel menovaný Jebra'il. Aj keď jeho spôsob sedenia sa nezdá byť v súlade s mravmi (adab), jeho chovanie nám ukázalo jednu dôležitú skutočnosť: teda, že stud by mal ísť stranou pri získavaní vedomostí ohľadom náboženstva, a že pýcha a arogancie je, u majstra, v tomto ohľade neprípustná. Hadrat Jebra'il chcel ukázať, že každý by sa mal pýtať, čo chce vedieť o Islame, slobodne a bez studu, teda ostych by nemal mať miesto v učení Islamu. Nemali by sme byť rozpačití v plnení povinností k Allahu ta'ala, ich učeniu i vyučovaniu.

„Tento vznešený človek položil svoje ruky na Rasulullahove 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' požehnané kolená. A Rasulullaha sa spýtal: 'Ó, Allahov Proroku! Povedz mi, čo je to Islam a ako sa stať Moslimom.' "

Lexikálny význam slova 'Islam' je 'zvesiť hlavu v poddanosti.' Rasulullah 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' vysvetlil, že slovo 'islam' je súhrnné meno piatich základných náležitostí Islamu, nasledovne:

1. Rasulullah 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' povedal, že prvou z piatich náležitostí Islamu je **"povedať Kalimat ash- shahada"**; čo znamená, že človek musí povedať, **„Esh'hadu an la ilaha il-l-Allah wa esh'hadu anna Muhammadan 'abdhu wa rasuluh."** Inými slovami, človek, ktorý nadobudol rozvahy a dovŕšil veku puberty a je schopný hovoriť, musí povedať hlasno, **„Na zemi i na nebi, nie je nikto hoden uctievania okrem Allaha ta'ala. Jediné skutočné bytie, ktoré má byť uctievané je Allahu ta'ala.** On je Wajib ul-wujud. Každý druh nadradenosti sa v Ňom vyskytuje. Nemá žiadne nedokonalosti. **Jeho meno je Alah,"** a musí v to veriť úplne celým svojim srdcom. A tiež by mal povedať a veriť v: Najvznešenejší človek, ktorý mal ružovkastú pokožku, nádhernú tvár, bielo-červenkastú a žiarivú, oči a obočie čierne;

ktorého tieň nikdy nepadol na zem, ktorý bol zdvorilý, a pretože sa narodil v Mekke z rodu Hashemite, hovorili mu Arab, menovaný **Muhammad ibn 'Abdullah, a je služobníkom Allaha ta'ala ('abd) a Prorok (Rasul).”** Matka Proroka sa volala Hadrat Amina bint Wahab. On bol narodený v Mekke [za svitania v pondelok, 20. apríla, 571 A.D.]. Keď mu bolo štyridsať, v roku nazývanom ('Bi'ten' rok), bolo mu oznámené, že je Prorokom. Potom, počas trinástich rokov vyzýval ľudí v Mekke k prijatiu Islamu. Nasledovne, na rozkaz Allahov ta'ala, emigroval do Mediny. Tam šíril Islam po celej krajine. Desať rokov po Hijrate (Hegire), zomrel v Medine v pondelok 12, Rabi' al- Awwal (jún, 632).[1]

2. Druhá z piatich náležitostí Islamu je **“vykonávať** (modlitbu zvanú) **namaz** (alebo salat) päť krát denne, v súlade s podmienkami na jej vykonanie a (náležitosťami zvanými) farzy **v stanovenom čase pre každú modlitbu.”** Je to fard (povinnosť), pre každého Moslima, vykonávať päť modlitieb denne, a to vedome v stanovený čas[15] pre každú modlitbu, ani skôr, ani neskôr. Začínať modlitbu pred jej stanoveným časom je veľký hriech. Veľakrát je to spôsobené nasledovaním chybných kalendárov pripravených nevzdelanými a la-madhabi ľuďmi, taká modlitba nebude sahih (platná). (Ľudia la-madhhabi sú tí, ktorí sa neriadia jednou zo štyroch Madhhabov.) Toto mylné vedenie spôsobuje, že niektorí Moslimovia vykonávajú sunnat časť modlitby, z prvej popoludňajšej modlitby, skôr a farz časť, z popoludňajšej modlitby, počas ich (hriešneho) času zvanom kerahat (alebo karahat). (Časy kerahatu sú vysvetlené vo štvrtom zväzku knihy Nekonečná blaženosť (**Endless Bliss**) a tiež na vnútornej strane mäkkej väzby knihy zvanej **Miftah-ul-Janna**. Prosím, pozrite sa tiež na poznámku pod čiarou[16] nižšie.) Fard, wajib a sunna príkazy nemôžu byť opomenuté pri vykonávaní namazu. Namaz, okrem toho, že musí byť vykonaný v stanovený čas, musí byť vykonaný s odovzdaným srdcom Allahu ta'ala. V Kur'ane al-kerime je namaz nazývaný 'salat'. **Salat** znamená: človek sa modlí, anjeli prednášajú istighfar, a Allahu ta’ala je súcitný a ľútostivý. V Islame, salat znamená modlitba, ktorá zahŕňa určité pohyby a recitáciu daných veršov, toto je popísané v knihách 'ilm al-hal.

[15] Podľa historikov, Prorok vstúpil do jaskyne pri hore Sawr k večeru vo štvrtok 27. mesiaca Safaru, 622 A.D., počas jeho migrácie z al-Mekkat al-Mukarrama do al-Madinat al-Munawwara. Jaskyňu opustil v pondelok v noci a vkročil do dediny Quba v blízkosti mesta Medina, v pondelok, 8. podľa Rabi'ul-awwal kalendára (20. septembra podľa Gregoriánskeho kalendára a 7. septembra podľa Juliánskeho. Týmto šťastným dňom začína Moslimský hijri (hegira) - Shemsi (slnečný) kalendár.). Hijri Shemsi kalendár používaný Shi'ity začína o šesť mesiacov skôr ako tento. Teda, začína 20. marca, kedy sa oslavuje Nawruz festival neveriacich Mejusiov (mágov). Vo štvrtok, keď deň a noc mali rovnakú dĺžku po celom svete, zostal v dedine Quba. V piatok potom vyrazil a v ten istý deň sa dostal do Mediny. Začiatok mesiaca Muharram v rovnaký rok (piatok, 16. júla) bol prijatý ako začiatok Hijri Qamari kalendára. Tento Qamari (lunárny) kalendár začína v piatok 16. júla. Hijri shemsi rok kryjúci sa s ktorýmkoľvek západným dňom nového roku je o 622 rokov skôr ako ten západný nový rok. A západný rok kryjúci sa s ktorýmkoľvek Hijri shemsi novým rokom je o 621 rokov neskôr ako Hijri shemsi nový rok.

[16] Informácie týkajúce sa namazu (modlitby) nájdete vo štvrtom zväzku knihy Nekonečná blaženosť (Endless Bliss). Tiež ich nájdete v knihe s názvom **Miftah-ul-Janna**. Jej anglická verzia je k dispozícii v **Hakikat Kitabevi**, Istanbul, Turecko.

Salat začína slovami **'Allahu akbar,'** čo sa vyslovuje po zdvihnutí rúk k ušiam a tieto slová končí po zopnutí rúk pod pupkom (pre mužov), toto sa nazýva 'takbir al-iftitah.' Modlitba končí slovom salam, ktorý je vyslovený v konečnom sede pri otáčaní hlavy k pravému a potom ľavému ramenu.

3. Treťou náležitosťou Islamu je **"platiť zakat z vlastného majetku."** Lexikálny význam slova zakat je 'očista, chválenie, stať sa dobrým a krásnym.' V Islame, **zakat** znamená 'pre človeka, ktorý má viac než potrebuje (**zakat majetok**) v určitej sume zvanej **nisab**, že z tohto musí oddeliť určitú sumu a dať ju Moslimom, ktorí sú popísaní v Kur'ane al-kerime, bez zmienky.' Je sedum druhov ľudí, ktorým sa zakat vypláca. Máme štyri druhy zakatu vo všetkých štyroch Madhhaboch: zakat zlata a striebra, zakat komerčného tovaru, zakat hospodárskych zvierat [ovce, kozy a kravy], ktoré sa pasú dlhšie ako pol roka a zakat pôdnych plodín. Tento štvrtý typ zakatu, zvaný 'ushr, je vyplácaný hneď po zbere. Ale zvyšné tri typy sú vyplácané rok po tom, ako dosiahnu čiastku nisab.
4. Štvrtý typ náležitostí Islamu je **"postiť sa každý deň v mesiaci Ramadan."** Tento pôst je zvaný **'sawm.'** Sawn znamená ochrániť niečo pred niečím iným. V Islame, sawn znamená ochrániť sa pred tromi vecami (v priebehu dňa) v mesiaci Ramadan, ako bolo nariadené Allahem ta'ala: jedlo, pitie a sexuálny styk. Mesiac Ramadán začína videním nového mesiaca na (západnom) horizonte. Nemusí začínať v čase vypočítanom v kalendároch.
5. Piata náležitosť Islamu, **"pre človeka, ktorý je toho schopný, je vykonať hajj raz za život."** Pre človeka, ktorý je schopný a má dostatok prostriedkov na to, aby mohol vycestovať do mesta Mekka a vrátiť sa späť, mimo prostriedkov, ktoré sú dostatočné pre jeho rodinu do doby než sa vrátia späť, je fard vykonať tawaf okolo Ka'by a vykonať Waqfa na priestranstve Arafat, za predpokladu, že cesta bude bezpečná a jeho telo je zdravé, raz za život.

"Keď počul tieto odpovede od Rasulullaha 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam', tento človek povedal: **'Ya Rasul-Allah! Povedal si pravdu.'** "Hadrat 'Umar 'radiy-Allahu 'anh' povedal, že Sahabijovia, ktorí boli svedkami tohto incidentu, boli ohromení správaním tohto muža, ktorý položil otázku a potom potvrdil, že odpoveď je správna. Väčšinou človek kladie otázky so záujmom dozvedieť sa niečo, čo nevie; ale keď povie, "Povedal si pravdu," naznačuje to, že odpoveď už poznal.

Najvyššia z týchto piatich náležitostí, ktoré sú uvedené vyššie, je povedať Kalimat ash-shahada a veriť jeho významu. Druhá najvyššia je vykonávať namaz. Ďalšou je postiť sa. Potom je na rade hajj. A posledné je platiť zakat. To, že Kalimat ash-shahada je najvyššie, je určené jednotným súhlasom učencov. Čo sa týka poradia ostatných štyroch, väčšina Islamských učencov sa zhoduje na tom, čo je napísané vyššie. Kalimat ash-shahada bol prvý fard, v začiatkoch Islamu. Namaz päťkrát denne sa stal fard v noci Mi'raj, dvanásty rok od Bi'thatu, rok a niekoľko mesiacov pred Hegirou. Postenie sa počas mesiaca Ramadan sa stalo fard v mesiaci Sha'ban, druhý rok od Hegiry. Platenie zákatu sa stalo fard v mesiaci Ramadan, v rovnaký rok ako pôstenie. A hajj sa stal fardom deviaty rok od Hegiry[17].

[17] Detailné informácie ohľadne namazu, postenia, zakatu, hajji a Mi'raji sú k dispozícii vo štvrtom zväzku knihy Nekonečná blaženosť (**Endless Bliss**), potom v piatom zväzku v prvej, druhej a siedmej kapitole, a ďalej v šiestej kapitole tretieho zväzku, respektíve. Bi'that znamená Allahu ta'ala zoslal Jeho požehnaného Archanjela, Hadrata Jebra'ila, aby povedal Jeho milovanému Proroku, že on je

Ak človek popiera, neverí, odmieta, vysmieva sa alebo bagatelizuje jednu z týchto piatich náležitostí Islamu, stáva sa z neho neveriaci, nech nás Allah ochraňuje! Podobne, ten kto neprijme akúkoľvek z vecí, ktoré sú jasne deklarované a jednotne určené ako halal (povolené) alebo haram (zakázané) alebo kto povie o niečom, čo je haram, že je to halal a naopak, stáva sa z neho neveriaci. Ak človek poprie alebo sa mu nepozdáva jedno z nevyhnutne známych Islamských učení, to sú učenia, ktoré sú vypočuté a známe väčšinou ľudí, ktorí žijú v jednej z Moslimských krajín, stáva sa z neho neveriaci[18]. Ak obyčajný

---

posledným Prorokom. Hegira (Hijrat) znamená Rasulullahova 'sall-Allahu 'alaihi wa sallam' migrácia z Mekky do Mediny.

[18] Napríklad, požívanie bravčového, popíjanie alkoholu, hazardovanie; pre ženy alebo dievčatá, ukazovanie sa ostatným bez zakrytia hlavy, vlasov, ramien a nôh; pre mužov ukazovanie sa ostatným s nezakrytou časťou medzi kolenami a pupkom, to všetko je haram. Allahu ta'ala zakázal tieto činnosti. Štyri Madhhaby, ktoré popisujú príkazy a obmedzenia od Allaha ta'ala, mali odlišný pohľad na hranicu určujúcu koniec awrat častí mužského tela, to sú časti mužského tela, ktoré sú pre mužov haram (zakázané) ukazovať ostatným a pre ostatných sa na nich pozerať. Pre každého Moslima je fardom zakrývať si tieto časti tela tak, ako je popísané v príslušnom Madhhabe ku ktorému patrí. Tiež je pre ostatných haram pozerať sa na tých, čo si tieto časti tela nezakryli. V **Kimya-yi Saadet** je napísané, že je pre ženu harâm ísť von s nezakrytou hlavou, vlasy, ramenami a nohami, a tiež je haram vyjsť von v tenkých, zdobených, priliehavých a navoňaných šatách. Ich matky, otcovia, manželia a bratia, ktorí im povolia vyjsť takto von, a ktorí si myslia, že je to vhodné a ospravedlňujú to, sa podieľajú na ich hriechu a spoločne budú vystavení trestu v Pekelnom ohni. Pokiaľ vykonajú tawbu, bude im odpustené a nebudú spálení. Allahu ta'ala má rád tých, ktorí vykonávajú tawbu. V treťom roku Hegiry, dievčatá a ženy, ktoré dosiahli vek puberty, mali prikázané neukazovať sa namahramským mužom, a zahaľovať sa. (Nájdete v ôsmej kapitole štvrtého zväzku knihy Nekonečná blaženosť (**Endless Bliss**).)

Nemali by sme veriť klamárom, ktorí tvrdia že sa ženy nezahaľovali pred zjavením ayatu o hijabu (ohľadne zahaľovania žien), a že tento takzvaný príkaz bol vymyslený neskôr učenci (islamskej vedy) zvanej fiqh. Ak o sebe človek tvrdí, že je Moslim, musí vedieť, či jeho chovanie je alebo nie je kompatibilné s Islamom. Pokiaľ to nevie, musí sa vzdelávať buď tým, že sa spýta jedného z učencov Ahl as-Sunny alebo si prečíta knihy napísané učenci v tejto kategórii. Ak jeho správanie porušuje pravidlá Islamu, nebude oslobodený od svojho hriechu alebo rúhania. Musí denne vykonávať tawbu v pravom slova zmysle. Po vykonaní tawby, hriech alebo rúhaní, bude určite odpustené. Pokiaľ tawba nebude vykonaná, bude za svoje činy platiť na tomto svete aj v pekle. Druhy trestov (ktoré naň budú uvalené) sú popísané v rôznych častiach tejto knihy. (Nájdete tiež v desiatej kapitole šiesteho zväzku knihy Nekonečná blaženosť (Endless Bliss).)

Mužské a ženské časti tela, ktoré majú byť zahalené počas namâzu aj inokedy, sú nazývané **'awrat časti'.** Pokiaľ človek hovorí, že Islam nepopisuje určité časti tela ako awrat, stáva sa z neho neveriaci. Podľa ijma' (jednotne, konsenzuálne) je rozhodnuté všetkými štyrmi Madhabami, že niektoré časti tela sú awrat (a tieto sa líšia podľa pohlavia). Ak niekto bagatelizuje dôležitosť zakrývania týchto častí jeho (alebo jej) tela, alebo toho, že je zakázané sa na iných odhalené awrat časti pozerať. Pokiaľ on (alebo ona) nepociťuje akýkoľvek strach čo sa týka trestu (ktorý bude uvalený po porušení týchto obmedzení), on (alebo ona) sa stáva neveriacim. U mužov, časť medzi panvicou a kolenami, nie je považovaná za awrat v Hanbalî Madhhabe.

Ak o sebe človek hovorí, "Ja som Moslim," musí sa naučiť princípy Islamu a činnosti označené ako fard (povinné) a tie, ktoré sú haram (zakázané), souhlasně (ijma') čtyřmi Madhhabami, a musí tejto

človek nepozná učenia, ktoré nie sú tak bežne rozšírené medzi ľuďmi a nie je pre neho nevyhnutné ich poznať, nie je to popierač (kufor); ale hreší tým (fisq).

---

záležitosti prikladať veľkú váhu. Nevedieť, nie je prípustné ospravedlnenie. Je to rovnaké ako vedomá nevera. Celé ženské telo, s výnimkou jej rúk a tváre, je awrat podľa všetkých štyroch Madhhabov. Tak ako je pre ženu zakázané odhaľovať awrat časti, tak je aj spev a hovorenie (hlasité velebenie zvané) Mawlid v prítomnosti muža. Ak niekto pohŕdavo odhalí časť tela, ktorá je awrat, ale nie s ijma', teda nie je to awrat v jednej z ďalších troch Madhhabov, (aj keď je to awrat podľa jeho vlastného Madhhabu a aj podľa dvoch z tých zvyšných troch Madhhabov,) týmto spácha závažný hriech, avšak tento priestupok z neho nerobí neveriaceho. Príklad tohto je muž, ktorý odhaľuje nohy medzi jeho panvou a kolenami, (čo nie je, ako sme už spomínali, awrat časť podľa Hanbali Madhhabu, aj keď je to awrat časť v ďalších troch Madhhaboch.) Je to fard, učiť sa princípy Islamu, ktoré nepoznáš. Akonáhle sa ich naučíš, musíš vykonať tawbu a zahaliť svoje awrat časti, (ktoré si nezahaľoval kvôli svojej nevedomosti.) Klamstvo, klebety, ohováranie, urážanie, krádež, podvádzanie, zrada, zraňovanie citov ostatných, zlé správanie, používanie cudzieho vlastníctva bez povolenia, neplatenie pracovníkom, vzbura proti vláde (teda ísť proti vládnym nariadeniam a neplatiť dane), to všetko sú hriechy, mimo iné. Páchať ich proti neveriacim alebo v neMuslimských krajinách je rovnaké (teda haram.)

NÁLEŽITOSTI ÎMÂNU

"Táto vznešená osoba sa znovu spýtala, **'Ya Rasul-Allah! Teraz mi povedz, čo je to iman.'**" Potom, čo sa spýtal, čo je to Islam a bola mu daná odpoveď, Hadrat Jabra'il "alaihi-s-salam' sa spýtal nášho majstra Rasulullaha 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam', aby vysvetlil podstatu imanu a aký je skutočný iman. Lexikálne iman znamená 'vedieť o niekom, že je dokonalý a pravdivý a veriť v neho. 'V Islame, 'iman znamená veriť v skutočnosť, že Rasulullah 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' je Prorokom Allaha ta'ala; že on je Nabi, posol Ním vybraný, a povedať toto s vierou v srdci; a v krátkosti veriť tomu, čo nám odovzdal v krátkosti a veriť dopodrobna v to, čo nám odovzdal podrobne od Allaha ta'ala; a povedať Kalimat ash-shahada kedykoľvek je to možné. Silný iman je taký, ako vieme s istotou, že oheň páli, hady zabíjajú jedom a my sa im vyhýbame, mali by sme v Allaha ta'ala a Jeho vlastnosti veriť s neochvejnou istotou, mali by sme si tým byť úplne istí svojim srdcom, usilovať o Jeho milosť (rida') a utekať k Jeho kráse (jamal), a byť si vedomí Jeho hnevu (ghadab) a trestu (jalal). Mali by sme si tento iman zapísať do srdca tak pevne ako sú nápisy na mramore.

iman a Islam sú to isté. V oboch, veriť vo význam Kalim ash-shahada, je na prvom mieste. Aj keď sa líšia všeobecne a v podrobnostiach, a majú odlišný lexikálny význam, nie je medzi nimi v Islame rozdiel. Je iman jedna vec, alebo sa skladá z viacerých častí? A ak, z koľkých častí sa skladá? Sú skutky alebo ,ibadat[19] zahrnuté v imane alebo nie? Keď hovoríme, "ja mám iman," je správne pridať "insha-Allah" alebo nie? Môže byť imanu málo alebo veľa? Je iman stvorenie? Je v našej moci veriť, alebo Veriaci uverili pod nátlakom? Ak je vo viere nejaká sila alebo nátlak, prečo bolo všetkým prikázané veriť? Zabralo by veľa času, vysvetliť tieto otázky jednu po druhej. Preto tu na nich nebudem odpovedať zvlášť. Ale mali by ste vedieť, že podľa Ash'ari Madhhabu a Mu'tazila, nie je ja'iz (možné), aby nám Allahu ta'ala prikázal niečo, čo by pre nás nebolo možné. A podľa Mu'tazila, nie je ja'iz, aby Allahu ta'ala prikázal niečo, čo je možné, ale zároveň nie je v moci človeka. Podľa Ash'arî, je to ja'iz, On nám ale doteraz nič také neprikázal. Prikázať ľuďom lietať je tohto príkladom. Allahu ta'ala nikdy neprikázal Jeho stvoreniu urobiť niečo, čo by nebolo v ich moci, ani v imane, ani v 'ibadate. Z tohto dôvodu, keď sa človek zblázni alebo sa stane ghâfil (zabúdajúci), alebo keď spí alebo umiera zatiaľ čo je Moslim, je stále Moslim, aj keď nie je v stave, kedy by to mohol potvrdiť.

Nemali by sme premýšľať, v tomto hadíse-i-sherife, nad lexikálnym významom slova 'iman', pretože nebolo jediného obyčajného muža v Arábii, ktorý by jeho význam nepoznal 'čo sa týka skutočnej viery. 'Zaiste Sahabat al-kiramové 'radiy-Allahu ta'ala 'anhum ajma'în' ho poznali, tiež; ale Jebra'il "alaihi-s-salam' chcel naučiť Sahabat al-kiramy význam imanu tým, že sa spýtal, čo znamená iman v Islame. A Rasulullah 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' povedal, že iman je veriť v šesť určitých skutočností:

1. **"Po prvé, veriť v Allahu ta'ala,"** uviedol. iman znamená veriť v šesť určitých skutočností, na ktoré môžeme prísť cez kashf (zjavenie) alebo wijdân (svedomie) alebo porozumenie používaním 'aql (intelektu, rozumu) z rôznych svedectiev alebo nasledovaním a vierou v preslávené a schválené tvrdenia, a toto potvrdiť jazykom.

[19] Bohoslužobné činy

Prvá z týchto skutočností je, že Allahu ta'ala je Wajib al-wujud a Real Ma'búd (Ten, čo má byť Uctievaný) a Stvoriteľ všetkého stvorenia. Malo by byť verené s istotou, že On jediný všetko vytvára [každú látku, atómy, prvky, molekuly, zlúčeniny, organické látky, bunky, život, smrť, každú udalosť, každú reakciu, všetky druhy síl a energií, pohyby, zákony, duše, každú žijúcu alebo neživú bytosť, ktoré stvoril z ničoho, On jediný ich udržuje pri živote] v oboch svetoch, na tomto i na onom, bez hmoty, času a jedinečne, z ničoho. Tak ako Stvoril všetky stvorenia vo vesmíre [v jediný okamih, zatiaľ čo neexistovali], podobne On [stvoril niektoré jeden z druhého, a, až nastane Súdny Deň, On v jediný okamih] zničí všetko. On je Stvoriteľ, Majiteľ, Absolútny Vládca všetkého stvorenia. Musí byť uverené a uznané, že nie je nikto, kto by Ho prevyšoval, vládol Mu, alebo bol Jemu nadradený. Každý druh nadradenosti, každá vlastnosť dokonalosti, patrí iba Jemu. Je bezchybný a nevlastní žiadne nedostatočné atribúty. On je schopný všetkého, čo chce. Nič z toho, čo robí, nie je pre Jeho alebo niečí prospech. Nič nerobí kvôli odmene. Avšak, vo všetkom čo robí sú skryté príčiny (hikma), úžitky, požehnanie a láskavosti. Allahu ta'ala nemusí robiť čo je dobré a prospešné pre Jeho stvorenie, ani nie je Jeho povinnosť kohokoľvek odmeňovať a kohokoľvek iného trýzniť. Hodilo by sa k Jeho nadradenosti a zhovievavosti, keby všetkých hriešnikov poslal do Raja. A bola by to Jeho spravodlivosť, keby všetkých, čo sa mu podrobili a uctievajú Ho, poslal do pekla. Avšak rozhodol a vyhlásil, že všetkých Moslimov, ktorí ho uctievajú, pošle do Raja a budú im poskytnuté láskavosti, a že neveriaci budú navždy mučení v Pekle. On svoje slová neberie späť. Nemal by žiadny úžitok z toho, keby v Neho všetky žijúce stvorenia verili a uctievali Ho, ani by Mu naopak nijako neublížilo, keby všetky stvorenia boli neveriaci, márnivá, Jemu neposlušná. Keď si človek praje niečo urobiť, On to vytvorí, ale iba ak On sám rozhodne, že sa to stane. On jediný je teda ten, ktorý vytvára každý pohyb Jeho služobníkov a všetkého ostatného. Nič by sa nehýbalo, pokiaľ by si to neprial alebo to nevytvoril. Nikto by sa nestal neveriacim alebo rebelom, ak by si to On neprial. Vytvára neverectvo a hriechy, a predsa ich nemá rád. Nikto nemôže zasahovať do Jeho činnosti. Nikto nemá silu alebo právo pýtať sa na dôvod, prečo On urobil toto alebo tamto alebo komentovať, ako by mal niečo urobiť inak. Človeku, ktorý závažne zhrešil a zomrel bez vykonania tawby, odpustí, pokiaľ bude chcieť, okrem polyteizmu a ateizmu. A ak On bude chcieť, je možné, že bude niekoho trýzniť za veľmi bežný hriech. Jedno je isté, pretože vyhlásil, že neveriacim a odpadlíkom nebude nikdy odpustené, a že títo budú naveky mučení v pekle.

Moslimovia, ktorí Ho uctievajú, ale ich viera (i'tiqad) nie je v súlade s vierou **Ahl as-Sunny** a nevykonali tawbu pred tým, ako umreli, budú tiež trýznení v Pekle. Avšak, títo Moslimovia s **(bid'a)** nezostanú v Pekle naveky.

Vidieť Allaha ta'ala je možné (ja'iz) na tomto svete, avšak nikdy Ho nikto nevidel. V Súdny Deň bude videný neveriacimi a hriešnymi Moslimami v Jeho Hneve a Jelal, a zbožnými Moslimami v Jeho Láskavosti a Jemal. Anjelia a ženy Ho uvidia tiež. Neveriaci budú o toto ochudobnení. Sú silné správy o tom, že džinovia o to budú tiež ochudobnení. Podľa väčšiny 'ulama', "Moslimovia, ktorých Allahu ta'ala miluje, budú poctení videním Jeho Krásy každé ráno a každý večer; Moslimovia nižšej kategórie budú takto poctení každý piatok, a ženy niekoľkokrát v roku, ako slávnosti na tomto svete."[20] Malo by sa veriť v to, že

[20] Hadrat Shaikh 'Abd al-Haqq ad-Dahlawi [zomrel v Dillí v roku 1052 (1642 A.D.)] napísal v jeho Perzskej práci **Takmil-ul-iman**: " hadís-i-sherif hovorí: **'Uvidíš svojho Rabba** (pána) **v Súdny Deň, tak ako vidíš** [plný] **mesiac v štrnásty deň** [mesiaca]. 'Tak ako je Allahu ta'ala poznaný plne nepochopený, podobne bude videný nie celkom zrozumiteľne na Onom Svete. Veľkí učenci ako Abu'l-Hasan al-Ash'ari a al-Imam as-Suyuti a al-Imam al-Bayhak povedali, že aj Anjelia uvidia Allaha

Allahu ta'ala bude videný. Napriek tomu by sme si nemali predstavovať, ako to bude vyzerať; Jeho diela nemôžu byť pochopené naším intelektom ('aql). Nie sú ako svetské záležitosti. [Nemôžu byť merané fyzickými alebo chemickými kritériami.] Také pojmy ako smer, byť naproti alebo byť smerom k niečomu, nemá spojitosť s Allahom ta'ala. Nie je hmotný. On nie je predmet. [On nie je ani prvok, zmes alebo zlúčenina]. Nie je počítateľný, nemôže byť zmeraný, a ani vypočítaný. Je nemenný. Nie je na mieste. Nie je v čase. On nemá minulosť alebo budúcnosť, predok alebo zadok, spodok alebo vrch, vpravo alebo vľavo. A preto, nič z Neho nemôže byť pochopené ľudským uvažovaním, ani ľudský intelekt ani znalosti na to nemôžu postačiť. Takže to, ako On bude videný, človek nemôže chápať. Hoci také slová ako sú ruky, nohy, smer, miesto a tak podobne, ktoré nie sú vhodné pre Allaha ta'ala, existujú v ayatech a hadísech, nie sú použité v zmysle, ako im rozumieme a používame ich dnes. Takéto ayaty a hadísy sú nazývané **mutashabihat**. Musíme im veriť, ale nemali by sme sa sami snažiť o ich výklad. Alebo môžu byť vykladané spôsobom **(te'wîl)** krátko aj detailne; to je, môžu byť použité významy vhodné pre Allaha ta’ala. Napríklad, slovo ruka môže byť interpretované ako sila.

Muhammad "alaihi-s-salam' videl Allaha ta'ala počas Mi'raje[21] (Prorokova Cesta do Neba). Ale toto videnie nebolo očami, ako na tomto svete. Človek, ktorý povie, že videl Allaha ta'ala na tomto svete, je zindiq. Videnie, ktoré zažívajú Awliya'ovia, nie je ako videnie na tomto svete alebo v tom ďalšom. Inými slovami, nie je to ru'yat (videnie), ale **shuhod**, čo zažívajú, [to je, vidia obrazy (mithaly) skrze oči ich srdca.] Niektorí Awliya'ovci tvrdili, že Ho videli. Avšak, pomýlili si shuhod, ktorý zažili zatiaľ čo boli v sekre, to znamená, keď neboli pri vedomí, s ru’yatom. Nasledujúce slová to vysvetlia najlepšie.

Otázka: "Vyššie je napísané, že je možné (ja'iz) vidieť Allaha ta’ala očami na tomto svete. Tak prečo by človek, ktorý povie, že sa stalo niečo možné, mal byť zindiq? Ak sa človek, ktorý toto tvrdí, stane neveriacim, môže byť povedané, že je to možné?"

Odpoveď: "V lexikálnom význame slova 'ja'iz' rozumieme 'možné, aby sa to stalo, alebo nie.' Napriek tomu podľa Madhhabu al-Ash'ari [Abu-l-Hasan 'Ali ibn Isma'il, zomrel v Bagdade v roku 330 (941 A.D.)], možnosť ru'yatu znamená, že Allahu ta'ala je schopný vytvoriť v človeku celkom iný zmysel pre videnie na tomto svete, iný od videnia zblízka alebo tvárou v tvár s Ním a iné videnie ako cez fyzikálne zákony, ktoré Vytvoril na tomto svete. Napríklad, je Schopný, teda je to možné, ukázať komára, ktorý je v Andalúzii, slepému mužovi v Číne, a všetko, čo je na mesiaci alebo na hviezdach, muži na zemi. Taká Moc je vlastná len Allahu ta'ala. Okrem toho, povedať, "Videl som Ho na tomto svete," nie je v súlade s ayaty al-kerimy a s uznesením 'ulama'. A preto teda ten, ktorý vydáva takéto vyhlásenia, je mulhid alebo zindiq. Dotretice, veta "je možné vidieť Allaha ta’ala na tomto svete" neznamená "je možné Ho vidieť na tomto svete v rámci fyzikálnych zákonov." Avšak človek, ktorý povie, že videl

---

ta'ala v Raji. Al-Imam al-a'zam Abu Hanifa a niektorí ďalší učenci povedali, že džinovia nedosiahli thawabu a nevkročia teda do Raja, a že len veriaci džinovia uniknú pekelnému ohňu. Ženy uvidia Allaha ta’ala niekoľkokrát v roku, niečo ako je oslava na tomto svete. Dokonalí (kamil) Veriaci Ho uvidia každé ráno a každý večer, zatiaľ čo ostatní Veriaci Ho uvidia každý Piatok. Podľa skromného človeka akým ja som, táto dobrá správa zahŕňa veriace ženy, anjely a džiny, tiež: bolo by vhodné, aby dokonalým a ‚arif ženám ako sú Fatimat az-Zahra, Khadijat al-Kubra, 'A'ishat as-Siddiqa a ďalšie Čisté Ženy [Proroka] a Hadrat Mariam a Hadrat Asiya, bolo udelené osobitné zaobchádzanie. Al-Imam as-Suyuti to tiež myslel takto."

[21] Nájdete v šiestej kapitole tretieho zväzku knihy Endless Bliss v 'sacred nights' ('posvätné noci').

Allaha ta'ala, týmto myslí, že Ho videl tak ako vidí ostatné veci; takto Ho vidieť nie je možné (ja'iz). Človek, ktorý urobil vyhlásenie spôsobujúce neverectvo, je nazývaný **mulhid** alebo **zindiq**[22]. [Po týchto odpovediach, Hadrat Mawlana Khalid povedal: "Buďte opatrní!" Týmto pripisuje váhu druhej odpovedi.] Plynutie času, deň a noc, nemôžu mať podobnosť s Allahom ta'ala. On je nemenný v každom ohľade, a ani nemôže byť povedané, že bol taký v minulosti alebo že taký bude v budúcnosti. On sa nevteluje (hulo) do ničoho. [Skupina šiitov, ktorá sa nazýva **Nusayriya**, verí a hovorí, že Allahu ta'ala vstúpil do Hadrata 'Aliho. Táto mylná viera spôsobuje, že sa z nich stávajú kafiri (neveriaci).] Nezjednocuje sa s ničím. Allahu ta'ala nikdy Nemá protikladného, opačného, podobného, spoločníka, pomocníka alebo sprievodcu. Nemá otca, matku, syna, dcéru alebo ženu. On je vždy prítomný u každého, obklopuje a dohliada nad všetkým. Je každému bližšie ako veľká tepna na jeho krku. Avšak, Jeho všadeprítomnosť, Jeho prítomnosť alebo jednota alebo blízkosť, nie sú také, ako si to predstavujeme z týchto slov. Jeho blízkosť nemôže byť pochopená znalosťami učencov, intelektom vedcov, ani kashfy alebo shuhudy, ktoré majú Awliya'ovia. Ľudská myseľ nemôže porozumieť ich vnútorným významom. Allahu ta'ala je jedinečný, aj Jeho Osobnosť, aj Jeho Vlastnosti. Tieto sa nijako nemenia.

Mená patriace Allahu ta'ala sú **tawqifi**; je povolené Ho nazývať menami, ktoré sú uvedené v Islame a nie je dovolené používať iné slová[23]. Jeho mená sú nekonečné. Je dobre známe, že Allahu ta'ala má tisíc a jedna Men; to znamená, že tisíc a jedna z Jeho Men odhalil ľudským bytostiam. V náboženstve Muhammada "alaihis-salam', deväťdesiat deväť z nich, zvaná **"al- Asma" al-husná,"** bola odhalená.

Allahu ta'ala má osem Vlastností zvaných **Sifat-i- thubutiyya**, podľa **Maturidiyya** Madhhabu a sedum v **Ash'ariyya** Madhhabu. Tieto Jeho Vlastnosti sú večné, tak ako Jeho Osobnosť, to znamená, že budú existovať navždy. Sú posvätné. Nie sú ako vlastnosti tvorov. Nemôžu byť pochopené našou mysľou alebo domenkami alebo prirovnaním ich k vlastnostiam bytostí na zemi. Allahu ta'ala ponechal ľudským bytostiam príklad ku každej z Jeho Vlastností. Keď sa pozrieme na tieto príklady, je možné porozumieť vlastnostiam Allaha ta'ala len do určitej miery. Keďže nie je v moci človeka úplne pochopiť Allaha ta'ala, nie je povolené si myslieť, že áno, alebo sa o to pokúšať. Osum Vlastností Allaha ta'ala nie sú ani totožné a ani sa nelíšia od Jeho Osobnosti; to znamená, že Jeho vlastnosti nevytvára Jeho Osobnosť a ani nie sú od Neho odlišné. Osum Vlastností Allaha ta'ala:
Hayat (Život), **'Ilm** (Vševedúci), **Sem'** (Všepočujúci), **Basar** (Vševidúci), **Qudra** (Všemohúci), **Kalam** (Majster Slova), **Irada** (Vôľa), **Tekwin** (Tvorivý). Podľa Ash'ariyya Madhhabu, Tekwin a Qudra tvoria rovnakú vlastnosť. Mashiyya a Irada sú synonymá.

Každá z ôsmich vlastností Allaha ta'ala je jedinečná a v jednotnom stave. Žiadna zmena sa nemôže odohrať ani v jednej z nich. Ale každá z nich sa líši v súvislosti s jej kvalitou na Jeho stvorenie. To, že sa takto líši v súvislosti k Jeho stvoreniu av tom, ako ich ovplyvňuje, nepoškodzuje ich jedinečnosť. Podobne, aj napriek tomu, že Allahu ta'ala stvoril toľko

---

[22] Mulhid alebo zindiq hovorí, že je Moslim. Mulhid je úprimný v jeho slovách; veria v to, že je Moslim a že je na správnej ceste. Avšak zindiq, ten je nepriateľom Islamu. Predstiera, že je Moslim, aby oklamal Moslimov, a aby mohol poškodiť Islam zvnútra.

[23] Napríklad, Allahu ta'ala môže byť nazývaný " 'Alim" ('Vševedúci'), ale nemôže byť použité 'faqih', pretože v Islame Allahu ta'ala nebol nazvaný 'faqih'. Podobně, není povoleno říkat 'Boh' místo Allah, protože 'boh' znamená 'modla'; "vůl je boh hinduistů," je tak nazýván. Avšak, je povoleno říci, "Allah je Jeden; není boha kromě Něho." Slová ako Dieu (francúzsky) a Gott (nemecky) môžu byť použité pre boha alebo modlu, ale nie pre meno Allah.

druhov stvorenia, a ochraňuje ich všetkých pred vyhladením, On je stále Jeden. On sa nikdy nemení. Každé stvorenie Ho potrebuje, každý okamih, v každom ohľade.

2. Druhý zo šiestich náležitostí imanu je, **"Veriť v Jeho Anjelov."** Anjeli sú hmotní, ale sú éterickí (latif), éterickejší ako plyn. Oni sú nurani (žiariaci, spirituálni). Sú živí a majú svoju myseľ ('aql). Zlo, ktoré je vlastné ľudským bytostiam v anjeloch neexistuje. Môžu akokoľvek meniť svoj tvar. Tak ako sa plyny menia na tekutiny a pevnú hmotu a menia pri tuhnutí svoj tvar, podobne sa aj anjeli dokážu premeniť na nádherné útvary. Anjeli nie sú duše, ktoré opustili ľudské telá veľkých osobností. Kresťania sa domnievajú, že anjeli sú tieto duše. Narozdiel od energie alebo sily, oni nie sú nehmotní. Niektorí antickí filozofi toto predpokladali. Všetci anjeli sú pozývaní **mala'ika**. 'Malak', čo znamená 'vyslanec, posol' alebo 'sila.' Anjeli boli stvorení pred všetkými ostatnými živými tvormi. A preto nám bolo nariadené v nich veriť ešte pred nebeskými knihami, potom prichádza viera v Prorokov; a v Kur'ane al-kerime, mená týchto princípov viery sú uvedené v tejto postupnosti.

Viera v anjelov má vyzerať nasledovne: anjelov stvoril Allahu ta’ala. Oni nie sú Jeho spoločníci, ani nie sú Jeho dcéry, ako si to neveriaci a polyetisti myslia. Allahu ta’ala miluje všetkých anjelov. Riadia sa Jeho rozkazy, nikdy nehrešia, ani neporušujú príkazy. Nie sú ani mužmi, ani ženami. Neoddávajú sa. Nemajú deti. Majú život, teda sú živý. Aj keď údajne, podľa rozprávania Hadrata 'Abdullah ibn Mas'ud 'radiy-Allahu ta'ala 'anh', niektorí anjeli, medzi ktorých sa zaraďovali Satan a džinovia, mali deti; jeho rozprávanie je podrobne spísané v knihách. Keď Allahu ta'ala ohlásil novinu, že sa chystá stvoriť ľudské bytosti, anjeli sa Ho opýtali, "Ya Rabbi! Chystáš sa stvoriť tvory, ktorí budú kaziť svet a prelievať krv?" Otázky tohto typu, nazývané **dhella**, pokladané anjelmi, nemenia nič na tom, že anjeli sú nevinní.

Zo všetkých stvorení, anjelov je najviac. Len Allahu ta'ala pozná ich počet. Nie je prázdne miesto na nebi, kde by nebol anjel v činnosti uctievania. Každé miesto na nebi je obývané anjelmi v ruku’ (skláňanie sa pri namaze) alebo v sajda (klanenie sa). Na nebi, na zemi, v tráve, vo hviezdach, v každom živom a neživom stvorení, v každej dažďovej kvapke, lístku, atóme, molekule, v každej reakcii, pohybe, vo všetkom, anjeli majú svoju službu. Pracujú na príkazoch Allaha ta’ala úplne všade. Sú to prostredníci medzi Allahom ta'ala a stvoreniami. Niektorí z nich sú nadriadení ostatných anjelov. Niektorí z nich odovzdávali správy ľudským Prorokom. Niektorí zase prinášajú dobré myšlienky, zvané “ilham” (inšpiráciu), do ľudských sŕdc. Niektorí ani nemajú potuchy, že ľudské bytosti a ďalší tvorovia existujú, pretože stratili vedomie pri pocítení Krásy, ktorú Allahu ta'ala vyžaruje. Každý z týchto anjelov zostáva na určitom mieste, ktoré nemôže opustiť. Sú anjeli s dvoma, štyrmi i viacerými krídlami[24]. Anjeli, ktorí patria do Raja, zostanú v Raji. Ich nadriadený je Ridwan. Anjeli Pekla, Zabanijovia, vykonávajú v Pekle, čo je im prikázané. Pekelný oheň ich neohrozuje, sú prispôsobení tak, ako sú ryby prispôsobené životu v mori. Je devätnásť hlavných Zabanijov,

[24] Tak ako sú rôzne druhy krídiel s vlastnou odlišnou štruktúrou u hydiny alebo u lietadiel, tak aj krídla anjelov majú svoju vlastnú štruktúru. Keď ľudia počujú o niečom, čo nikdy nevideli, predpokladajú, že to vyzerá podobne tomu, čo už poznajú, čo je prirodzene, mylné. Veríme, že anjeli majú krídla, ale nemôžeme vedieť, ako vyzerajú. Obrazy okrídlených žien v kostoloch, publikáciách alebo filmoch, ktoré sú považované za anjelov, sú všetky chybné. Moslimovia takéto obrazy nevytvárajú. Nemali by sme tieto nerealistické obrazy vytvorené nemuslimami považovať za pravdivé, a tiež by sme nemali veriť našim nepriateľom.

ktorých nadriadený je Malik.

Každej ľudskej bytosti sú pridelení štyria anjeli, ktorí zapisujú ich dobré a zlé skutky. Dvaja z nich prichádzajú v noci a dvaja počas dňa. Sú nazývaní **kiraman katibin** alebo **hafaza** anjeli. Jedna z odborných správ učencov hovorí, že hafaza anjeli sú odlišní od kiraman katibin anjelov. Anjel po našej pravej strane zapisuje naše dobré skutky a je nadradený tomu na ľavej strane. Anjel po ľavej strane teda zapisuje naše zlé skutky. Sú anjeli, ktorí budú mučiť neveriacich a spurných Moslimov v ich hroboch, a anjeli, ktorí sa ich budú pýtať na otázky. Opýtajúci sa anjeli sú nazývaní **munkar** a **nakir**. Anjeli, ktorí sa budú vypytovať Moslimov, sú tiež nazývaní **mubashshir** a **bashir**.

Anjeli sú si jeden druhému nadradení. Štyria archanjeli sú najvyššie nadradení. Prvý z nich je **Jabra'il** "alaihi- s-salam'. Jeho povinnosťou bolo priniesť Prorokom **wahy**, informovať ich o nariadeniach a zákazoch. Druhý z nich je **Israfil** "alaihi-s-salam', ktorý rozoznie poslednú trúbku, zvanú **'Sur'**. Zahrá na ňu dva krát. Pri prvom zaznení všetky živé bytosti, okrem Allaha ta'ala, zomrú[25]. Pri druhom zaznení budú všetci vzkriesení. Tretí z Archanjelov je **Mika'il** "alaihi-s-salam'. Jeho povinnosťou je upravovať lacnosť, drahotu, nedostatok, nadbytok [ekonomický poriadok, aby priniesol útechu a úľavu], teda ovplyvňovať všetky tieto záležitosti. Štvrtý z nich je **'Azra'il** "alaihi-s-salam', ktorý odoberá duše [jan, v perzštine a v arabčine 'ruh'] ľudským bytostiam. Po týchto štyroch anjeloch, existujú štyri kategórie nadradených anjelov, štyri **Hamalat al-'Arsh** anjeli, v Súdny Deň ich bude osem; anjeli v Prítomnosti Allaha ta'ala, zvaní **muqarrabun**; Vodcovia mučiacich anjelov, zvaní **karubiyun**; a anjeli Milosti, zvaní **ruhaniyun**. Všetci títo nadradení anjeli sú zároveň vyššie ako všetky ľudské bytosti okrem Prorokov "alaihimu-s-salawatu wa-t-teslimat'. Sulaha'jovia a Awliya'ovia medzi Moslimami sú vyššie ako bežní anjeli alebo anjeli nižšej kategórie. Ale bežní anjeli sú nadradení bežným Muslimom, teda neposlušným, hriešnym. Neveriaci, však, sú nižšie ako všetky stvorenia.

Pri prvom rozoznaní Suru, všetci anjeli, okrem Hamalat al- 'Arsh a štyroch archanjelov, budú vyhladení. Potom Hamalat al-'Arsh, a potom štyria archanjeli, budú vyhladení. Pri druhom znení, všetci anjeli budú znova privedení k životu. Avšak Hamalat al-'Arsh a štyria archanjeli, vstanú z mŕtvych skôr než sa rozoznie druhý Sur. Teda títo anjeli budú vyhladení po všetkých živých tvoroch, ako boli aj stvorení pred všetkými.

3. Tretia zo šiestich náležitostí imanu je **"Veriť v knihy zoslané Allahem ta'ala."** Niektoré z týchto Kníh boli zoslané Prorokom tak, že ich im prednášali anjelia. Niektorým Prorokom zase tak, že boli vtlačené do dosiek, a ďalším umožnil počuť bez použitia anjela. Všetky tieto knihy sú slová Allaha ta'ala (Kalam-Allah). Sú nekonečné v minulosti aj v budúcnosti. Nie sú to výtvory. Nie sú to slová vymyslené anjelmi, a ani to nie sú vlastné slová Prorokov. Slovo Allaha ta'ala nie je ako jazyk, ktorý mi píšeme, máme ho v našej mysli a hovoríme ním. Nie je to ten, čo existuje v písme, reči a mysli. Nie sú v ňom písmená alebo zvuky. Nie je v moci človeka porozumieť aký je Allahu ta'ala a Jeho Vlastnosti. Ale človek môže čítať toto Slovo, udržiavať ho v mysli a písať ho. V tomto prípade sa to stáva hadísom, stvorením, keď je to s nami. To znamená, že Slovo Allaha ta'ala má dva aspekty.

---

[25] Prosím, pozri brožúru zvanú **The Rising and the Hereafter** (Zmŕtvychvstanie a Posmrtný Život), k dispozícii v **Hakikat Kitabevi** v Istanbule, Turecku.

Keď je s ľudskými bytosťami, je to hadith [26], stvorenie. Keď nad tým premýšľame ako nad Slovom Allaha ta'ala ako takým, je večné (qadim).

Všetky Knihy, ktoré boli zoslané Allahem ta'ala, sú pravdivé a správne. Nie je v nich klamstvá, ani chyby. Odborné správy hovoriace tom, že je ja'iz (možné, pravdepodobné, prípustné) pre Allaha ta'ala, aby odpustil (niektorým z Jeho poddaných) aj napriek Jeho vyhlásení o tom, že (je) čaká trest a mučenie, by malo byť brané v širšom kontexte, keď musíme mať na mysli skutočnosť, že odpustenie je možné za situácií mimo nášho chápania, alebo ak je to Jeho Vlastná Vôľa a Voľba. Alebo účel týchto tzv. správ bolo vyjadriť nádej, že Allahu ta'ala odpustí Jeho poddaným, ktorí si trest zaslúžia. Prečo by malo byť vyhlásenie, ktoré hrozí trestom, byť klamstvom, keď jeho účelom nebolo informovať o skutočnosti? Aj keď pre Allaha ta'ala nie je ja'iz, aby nedal požehnania, ktoré sľúbil, odpustenie trestu je pre Neho ja'iz. Toto vysvetlenie je vierohodné, navyše to, že budú snahy toto dokázať je už uvedené v ayatech-i-kerimoch. Je nevyhnutné vysvetliť ayaty-i-kerimy a hadísy-i-sherify v ich lexikálnom význame, jedine že by v tom bolo nebezpečenstvo alebo prekážka. Nie je povolené im prikladať iného významu, aj keď podobného tomu lexikálnemu[27]. Ayaty-i-kerimy, zvané **mutashabihat**, majú nezrozumiteľné, skryté významy. Iba Allahu ta'ala ich pozná, s výnimkou niekoľkých význačne nadradených, ktorým bolo udelené al-'ilm alladunni, a ktorí rozumejú ich významu do miery Ním povolené. Nikto iný im nemôže porozumieť. Z tohto dôvodu, mali by sme veriť, že ayaty mutashabihat sú slovom Allaha ta'ala, a nemali by sme sa snažiť skúmať ich významy. Učenci z Ash'ari Madhhabu k tomuto povedali, že je povolené podať vysvetlenie (ta'wil) takýchto ayatov krátko alebo podrobne. **'Ta'wil'** znamená 'výber z niekoľkých významov slova, ten ktorý nie je tak bežný.' Napríklad, k tomuto ayatu, **"Ruka Allaha je nadradená ich,"** čo je Slovo Allaha ta'ala, mali by sme povedať, "Verím v čokoľvek Allahu ta'ala chce týmto oznámiť." A je najlepšie povedať, "Nemôžem porozumieť jeho významu, iba Allahu ta'ala ho pozná." Alebo musíme povedať, "Vedenie Allaha ta'ala nie je ako naše vedenie. Jeho Vôľa nie je ako naša vôľa. Podobne, Ruka Allaha ta'ala nie je ako ruka Jeho ľudských stvorení."

V knihách zoslaných Allahem ta'ala, niektoré ayaty-i-kerimy, ich výslovnosť alebo významy, alebo oboje naraz, boli Ním pozmenené (naskh). Kur'an al-kerim nahradil všetky predchádzajúce Knihy a zrušil platnosť ich ustanovení. V Kur'ane al-kerime nikdy nebude nájdené chyby, zabudnutých alebo chýbajúcich bodov, ani nebude upravený dodatky až do konca sveta, a nikdy nebude zabudnutý. Všetky vedomosti z minulosti a budúcnosti sú zahrnuté v Kur'ane al-kerime. Z tohto dôvodu je nadradený a má väčšiu hodnotu ako všetky knihy. Najväčšia mu'jiza Rasulullaha 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' je Kur'an al-kerim. Keby sa dali dokopy všetky ľudské bytosti so všetkými džinami, a chceli by vymyslieť niečo podobné tej najkratšej súre z Kur'anu al-kerimu, zlyhali by. Popravde, výreční, literárni básnici z Arábie sa zhromaždili a veľmi sa o to snažili, ale nepodarilo sa im dať dohromady

[26] 'Hadith' znamená '(to), čo neexistovalo pred tým ako to Allahu ta'ala stvoril, a prestane to existovať, kedykoľvek si Allahu ta'ala bude priať to zničiť'.

[27] Kur'an al-kerim a hadísy-i-sherify sú v kurajskom jazyku a dialekte. Ale ich slovám by mali byť dané významy použité v Hijaze pred trinástimi stovkami rokov. Prekladať ich, výmenou dnes už nepoužívaných slov tými súčasne používanými, nie je správne, čo je tiež dôvod zmien v priebehu storočí.

ani niečo podobné ako tri krátke ayaty. Nebolo v ich moci sa postaviť proti Kur'anu al-kerimu. Boli ohromení. Allahu ta'ala robí nepriateľov Islamu bezmocné a porazené pred Kur'anom al-kerimom. Výrečnosť Kur'anu al-kerimu je nad ľudské schopnosti. Človek nie je schopný prísť s niečím podobným. Ayaty-i-kerimy v Kur'ane al-kerime nie sú ako básne, próza alebo rýmujúce sa verše ľudských bytostí. Avšak, bolo to povedané písmenami jazyka používaného literárnymi, výrečnými ľuďmi z Arabie.

Bolo k nám zoslaných stoštyri nebeských Kníh. Je dobre známe, že desať suhuf (množné od sahifa, malá kniha) bolo zjavených Adamovi "alaihis-salam', päťdesiat suhuf Shisovi (Shitovi) "alaihis-salam', tridsať suhuf Idrisovi "alaihis-salam', a desať suhuf Ibrahimovi "alaihis-salam'; **Tawrat** (Tóra) bola zjavená Musovi (Mojžišovi) "alaihis-salam', **Zebur** Dawudovi (Davidovi) "alaihis- salam', **Injil** (Latinsky 'Evanjelium') 'Isovi (Ježišovi) "alaihis-salam', a **Kur'an al-kerim** Muhammadovi "alaihis-salam'.

Keď chce človek niečo prikázať alebo zakázať, opýtať sa na niečo alebo podať správu, najskôr nad tým premýšľa a pripravuje si to v mysli. Tieto významy v mysli sú nazývané **"kalam nafsi,"** o týchto nemôžeme povedať, že by boli v arabčine, perzštine alebo v angličtine. To, že sú vyjadrené rôznymi jazykmi, ich význam nemení. Slová, vyjadrujúce tieto významy, sú nazývané **"kalam lafzi."** Kalam lafzi môže byť vyjadrené odlišnými jazykmi. Takže, kalam nafsi je jednoznačne nemenná, jedinečná ľudská vlastnosť, ktorá existuje u jej vlastníka, tak ako ďalšie vlastnosti ako sú znalosti, vôľa, rozlišovanie, atď., a kalam lafzi je skupina písmen, ktoré vyjadrujú kalam nafsi, a ktoré vychádzajú z úst ich vyslovujúceho človeka a ktoré doľahnú k ušiam. Podobne, Slovo Allaha ta'ala je večné, nekončiace, neutíchajúce a nestvorené Slovo, existujúce s Jeho Osobou. Je to jedna z jedinečných vlastností Sifatu adh-Dhatiyyatu a zo Sifatu ath-Thubutiyyatu Allaha ta'ala, tak ako Vedenie a Vôľa.

Vlastnosť Kalam (Reč, Slovo) sa nikdy nemení a je jedinečná. Neskladá sa z písmen alebo zvukov. Nemôže byť klasifikovaná alebo zaradená ako príkaz, obmedzenie, rozprávanie, alebo ako arabčina, perzština, hebrejčina, turečtina alebo sýrčina. Nemá takéto podoby. Nedá sa to napísať. Nepotrebuje to ústrojenstvo alebo médiá ako sú inteligencia, uši alebo jazyk. Avšak, môže tomu byť porozumené prostredníctvom nich, a povedané v akomkoľvek jazyku; vždy odlišné od čohokoľvek iného a jedinečné. Teda, keď je to vyjadrené v arbčine, nazýva sa Kur'an al-kerim. Pokiaľ zase v hebrejčine, je to Tawrat. Ďalej, v sýrčine sa nazýva Injil. [V knihe **Sharh al-maqasid**[28] sa píše, že ak je to vyjadrené v gréčtine, je to Injil, av sýrčine je to Zaber.]

Kalam al-ilahiyya (Slovo Allaha ta'ala) obsahuje rôzne oznámenia; ak je to rozprávané ako udalosť, ktorá sa stala alebo sa ešte len stane, je to nazývané **khabar** (oznámenie vedenia); pokiaľ tomu tak nie je nazýva sa **insha'**. Pokiaľ hovorí o veciach, ktoré by mali byť vykonané, je to **amr** (príkaz). Ak sa zaoberá zákazmi, je to **nahy** (obmedzenie). Ale v Kalam al-ilahiyya nie je zmeny ani dodatkov. Každá kniha alebo každá strana zjavená je listom Slova Allaha ta'ala; to znamená, že je Jeho Kalam an-nafsi. Keď je to v arabčine, je to pozývané Kur'an al-kerim. **Wahy** zjavené vo veršoch, a ktoré môže byť zapísané, povedané, počúvané a je pamätané, je nazývané **Kalam al-lafzi** alebo **Kur'an al-kerim**. Keďže Kalam al-lafzi určuje Kalam an-nafsi, je povolené to označovať ako Kalam al-ilahiyya alebo Vlastnosťou Allaha ta'ala. Aj keď toto Slovo je v rovnakom móde, môže byť rozdelené do niekoľkých častí vo vzťahu k ľuďom. Tak ako v celistve je to nazývané Kur'an al-kerim, tak

[28] Napísal Sa'd ad-din at-Taftazani, ktorý zomrel v Samarkandu v roku 792 [1389 A.D.].

aj jeho časti sú pozývané Kur'an al-kerim.

Učenci správneho poznania sú jednotní v tom, že Kalam an-nafsi nie je stvorenie, ale že je to qadim (večné). Ale už nie je zhoda na tom, či je Kalam al-lafzi hadís alebo qadim. Niektorí čo považujú Kalam al-lafzi za hadís varovali, že by sme to hadísom nazývať nemali, pretože by mohlo vzniknúť nedorozumenie, a mohlo by sa myslieť, že Kalam an-nafsi je hadís. Toto je najlepšou poznámkou na túto tému. Keď ľudská myseľ počuje niečo, čo pripomína niečo iné, automaticky si zároveň zapamätá aj to druhé. Pokiaľ by sme počuli učencov správnej cesty nazývať Kur'an al-kerim hadísem, musíme si uvedomiť, že to je vztiahnuté k zvukom a slovám, ktoré vychádzajú z našich úst. Učenci správnej cesty jednotne vypovedali, že obaja Kalam an-nafsi a Kalam al-lafzi sú Slová Allaha ta'ala. Aj keď niektorí učenci považujú toto tvrdenie za metaforické, súhlasia s tým, že to je Slovom Allaha ta'ala. To, že Kalam an-nafsi je Slovom Allaha ta'ala, znamená, že je to Jeho Vlastnosťou. A to, že Kalam al-lafzi je Slovom Allaha ta'ala, znamená, že je to stvorené Allahom ta'ala.

Otázka: "Z toho, čo je napísané vyššie vyplýva, že Slovo Allaha ta'ala nemôže byť počuté. Človek, ktorý hovorí, 'Počul som Allahovo Slovo,' chce povedať 'Počul som zvuky a vyslovené slová' alebo 'Porozumel som večnému Kalam an-nafsi skrze tieto slová.' Proroci, a dokonca každý, to môžu počuť oboma týmito spôsobmi. Z akého dôvodu je teda Mesa "alaihis-salam odlíšený a nazývaný Kalim-Allah (ten, ku ktorému Allahu ta'ala hovoril)?"

Odpoveď: Musa "alaihis-salam' počul Večné Slovo bez písmen alebo zvukov, odlišne od 'Adat al-ilahiyya (zákonu príčinnej súvislosti). Počul to spôsobom, ktorý nemožno vysvetliť, tak ako Allahu ta'ala bude videný v Raji nejasne a nevysvetliteľným spôsobom. Nikto iný Slovo Allahovo ta'ala takto nepočul. Mohol Jeho Slovo počuť vo zvukoch nielen skrze uši, ale aj každou časticou svojho tela, z každej strany. Alebo to mohlo byť len z jednej strany stromu, hoci nie vo zvukoch. Tiež to mohol počuť vo vibráciách vzduchu alebo inými spôsobmi. Keďže to počul niektorým z takýchto spôsobov, je poctený menom **'Kalim-Allah'.** Muhammad ‘’alaihis-salam tiež počul Slovo Allahovo ta’ala týmto spôsobom počas Mi’raj Noci. Rovnako tak to bolo, keď prijímal wahy od Jabra'ila "alaihis-salam', počul to odlišným spôsobom ako sme zvyknutí.

4. Štvrtý z náležitostí imanu je **"veriť v Prorokov Allaha ta'ala,"** ktorí boli vyslaní, aby skrze nich ľudia poznali cestu, ktorá sa Jemu pozdáva, aby ich viedli na správnu cestu. Lexikálne 'rusul' (množné z rasul) je 'zoslaní ľudia, poslovia.' V Islame **'rasul'** znamená 'vznešený, vážený človek, ktorého povaha, charakter, vedenie a intelekt sú na vyššej úrovni ako u ľudí z jeho doby, a ktorý nemá ani jeden zlý rys v jeho charaktere a žiadne nevhodné správanie.' Proroci mali jednu jedinečnú vlastnosť **'Isma**; to je, že nespáchali žiadny ťažký ani bežný hriech predtým ani potom, čo boli informovaní o ich nubuwwa (proroctvo).[1] Potom čo boli informovaní o ich nubuwwa a do doby, keď ich nubuwwa bola známa a rozšírená, nemali také vady ako je slepota, hluchota alebo podobne.

Musí sa veriť v to, že každý Prorok mal 7 príznačností: **Amana** (dôveryhodnosť), **Sidq** (zbožnosť), **Tebligh** (komunikačné schopnosti), **'Adala** (spravodlivosť), **'Isma** (imunita voči hriechu), **Fatana** (superinteligencia), a **Amn al-'azl** (bezpečnosť proti prepusteniu z nubuwwa).

Prorok, ktorý priniesol nové náboženstvo, (to znamená, že má nový poriadok) je nazývaný **“Rasul”** (posol). Prorok, ktorý nepriniesol nové náboženstvo, ale pozýval ľudí,

aby sa pridali k tomu existujúcemu je nazývaný **"Nabi"** (Prorok)[29]. V odovzdávaní prikázaní a vo vyzývaní ľudí, aby sa pridali k náboženstvu Allaha ta'ala, medzi nimi (Rasul a Nabî) nie je rozdiel. Musíme veriť, že všetci Proroci, bez výnimky, boli oddaní a vierohodní. Na toho, kto odmieta jedného z nich, je pozerané ako by odmietol všetkých.

Nubuwwy nemožno dosiahnuť prílišnou snahou, trpením hladu, inými útrapami alebo častým úprimným modlením. Toto je dosiahnuté iba láskavosťou a výberom Allaha ta'ala. Náboženstvá boli zoslané skrze Prorokov pre usporiadanie prospešného života ľudí na tomto svete a aj pre ten ďalší, a pre ochranu ľudí od škodlivých skutkov a aby získali spásu, mier a spokojnosť. Aj keď mali mnoho nepriateľov, boli ohováraní a bolo s nimi jednané drsne, Proroci sa nebáli svojich nepriateľov a ani prinajmenšom sa nezdráhali odovzdávať ľuďom príkazy Allaha ta'ala týkajúce sa pilierov viery a náboženských praktík. Allahu ta'ala podporoval Jeho Prorokov skrze mu'jizy, aby preukázali svoju oddanosť a vernosť. Nikto nebol schopný ísť proti ich mujizom. Ludia nasledujúci určitého Proroka sú nazývaní **umma**. V Súdny Deň, Prorokom bude povolené prihovoriť sa za ich ummu, najmä za ťažkých hriešnikov, a ich príhovory budú prijaté. Allahu ta'ala umožní tiež 'ulama', sulaha' and awliya' ľuďom z ich ummy, aby sa prihovorili a ich príhovory budú prijaté. Proroci "alaihimu-s-salawatu wa-t-teslimat' sú nažive v ich hroboch a žijú životy nám neznáme; zem ich požehnané telá nerozložia. Z tohto dôvodu, v hadíse-i-sherife je uvedené: **"Proroci vykonávajú namaz a hajj v ich hroboch."**[30]

Keď Prorokove požehnané oči spali, oči jeho srdca nespali. Všetci Prorokovia ‚alaihim-us-salam' si boli rovní vo vykonávaní svojich povinností Prorokov a vo vlastnení dokonalostí nubuwwy (proroctvo). Vyššie spomínaných sedum príznačností vlastnili všetci Prorokovia. Nikto z nich nebol prepustený z nubuwwy. Awliya'ové, však, môžu byť zbavení ich Wilaya. Proroci boli ľudské bytosti, neboli to džinovia ani anjelia, ani jedni z nich by sa Prorokom rovnať nemohli. Proroci boli v určitých veciach jeden druhému nadradení a dostalo sa im rôznych pôct. Napríklad, umma jedného Proroka mohla byť početnejšia ako toho druhého, krajiny do ktorých boli Prorokovia vyslaní mohli byť veľkostne rozdielne, alebo jeden z nich mohol byť obdarený viacerými darmi a požehnaniami, alebo mu´jizy niektorého z nich mohli byť hojnejšie a neustávajúce; Prorok Posledného Veku, Muhammad "alaihi-s-salam', bol najvyššie zo všetkých Prorokov. Proroci zvaní Ulu-l-'azm boli vyššie ako ostatní. Rasúli boli vyššie ako Nabiovci, ktorí neboli Rasuly.

---

[29] ‚Rasul' je v texte tiež preložené ako ‚Prorok'.

[30] V dnešnej Arábii sú ľudia pozvaní **Wahhabijovia**. Neveria v takéto hadísy-i-sherify. Nazývajú pravých Moslimov, ktorí v týchto hadísov-i-sherifov veria, „neveriaci". Títo sa nestanú neveriacimi kvôli chybnej interpretácii ayatov-i-kerimov a hadísov-i-sherifov s nejasnými a dvojzmyselnými význammi; stanú sa z nich bidia ľudia. Veľmi poškodzujú Moslimov. Wahhabizmus bol založený jedným bláznom Muhammadom 'Abd-ul-Wahhabem z mesta Najd. Bol zvedený Hempherom, britským špiónom, s pomocou bludných myšlienok Ahmada Ibn Taymiyya (zomrel v roku 728 [1328 A.D.], v Damasku). Rozšírilo sa to medzi Turkami a všade možne skrze knihy Egypťana Muhamadda 'Abduha (zomrel v roku 1323 [1905 A.D.], v Egypte). Učenci **Ahl as-Sunny** dokázali v stovkách ich kníh, že Wahhabijovia nie sú nasledovníci piatej skupiny madhhabu, a že nasledujú mylnú, bezpochyby nesprávnu cestu. Podrobné informácie nájdete v knihách Nekonečná Blaženosť (**Endless Bliss**), Priznanie Britského Špióna (**Confession of a British Spy**) a Rada Moslima (**Advice for the Muslim**). Nech Allahu ta'ala ochraňuje mladých veriacich od mylného Wahhabizmu, a nech nás nenechá vychýliť sa od správnej cesty učecov Ahl as-Sunny, ktorí sú veľmi velebení v mnohých hadísech-i-sherifech! Amin.

Počet Prorokov ,'alaihim-us-salam' nie je známy. Je všeobecne známe, že ich bolo viac ako 124, 000. Z ktorých 314 alebo 315 bolo Rasuly. T týchto, šesť Rasuľov bolo vyššie, a nazývajú sa Ulu-l-'azm: Adam, Noh (Nœ), Ibrahim (Abraham), Musa (Mojžiš), 'Isa (Ježiš) a Muhammad Mustafa "alaihim-us-salatu wa-s-salam'.

Nasledujúcich tridsaťtri Prorokov je veľmi dobre známych: **Adam**, **Idris**, **Shit** (alebo Shis), **Noh**, **Hud**, **Salih**, **Ibrahim**, **Lot**, **Isma'il**, **Is'haq**, **Ya'qub**, **Yusuf**, **Ayyub**, **Shu'aib**, , **Harun**, **Khidir**, **Yush' ibn Nön**, **Ilyas**, **Alyasa'**, **Dhu-l-kifl**, **Sham'un**, **Ishmoil**, **Yunus ibn Mata**, **Dawud**, **Sulaiman**, **Luqman**, **Zakariyya**, **Yahya**, **'Uzair**, **'Isa ibn Mariam**, **Dhu-l-qarnain** a **Muhammad** "alaihimu-s-salatu wa-s-salam'.

Iba o dvadsiatich ôsmich z nich sa píše v Kur'ane al-kerime. Khidir, Yusha', Sham'un a Ishmoil nie sú spomenutí. Z týchto dvadsiatich ôsmy, nie je jasné či Dhu-l-qarnain, Luqman a 'Uzair boli Proroci alebo nie. V tridsiatom šiestom liste druhého zväzku knihy **Maktubat-i-Ma'thumiyya** sa píše, že existujú autentické správy o tom, že Khidir ''alaihis-salam Prorokom bol. A v sto osemdesiatom druhom liste sa píše nasledovné: "To, že sa Khidir "alaihis-salam' objavuje v ľudskej podobe (čas od času), a niečo robí, tiež, nedokazuje, že je naživе. Allahu ta'ala dal jeho duši, tak ako dušiam mnoho ostatných Prorokov a Walijom, súhlas objaviť sa v ľudskej podobe. Ich videnie nedokazuje, že sú naživе." Dhu-l-kifl "alaihi-s-salam' bol tiež pozývaný Harqil, a tiež bol nazývaný menami Ilyas, Idris alebo Zakariyya.

Ibrahim "alaihi-s-salam' je Khalil-Allah, pretože v jeho srdci bola láska iba k Allahu ta'ala, nie k stvoreniam. Musa "alaihi-s-salam' je Kalim-Allah, pretože hovoril s Allahem ta'ala, 'Isa "alaihi-s-salam' je Kalimat-Allah, pretože nemal otca a bol narodený vďaka al-Kalimat al-ilahiyya (Allahovu Slovu) 'existuj!' Navyše, vyučoval slová Allahova ta'ala, ktoré boli plné Božskej Múdrosti, a odovzdával ich ľuďom.

Muhammad "alaihi-s-salam', ktorý je dôvodom stvorenia všetkých tvorov a je z nich najvyššie postavený, najznámejší a najviac ctihodný, je Habib-Allah (Miláčik Allahov ta'ala). Bolo predložených už mnoho dôkazov potvrdzujúcich jeho veľkosť a nadradenosť a to, že bol Habib-Allah. Z tohto dôvodu, slová ako 'bol prekonaný' alebo 'bol porazený' o ňom nemôžu byť vyslovené. V deň Vzkriesenia, on vstane zo svojho hrobu ako prvý. Bude prvý, kto sa dostaví na miesto Súdenia. Tiež do Raja pôjde pred všetkými. Aj keď krásne rysy v jeho charaktere nemôžu byť sčítané, a ľudská energia by nestačila na ich sčítanie, spomenieme aspoň niektoré z nich na skrášlenie našej knihy:

Jeden z jeho zázrakov bol vzlet zvaný **Mi'raj**: zatiaľ čo bol v posteli v al-Mekkat al-Mukarrama, bol prebudený a jeho požehnané telo bolo vzaté do Aqs Mešity v Jeruzaleme, potom do nebies, a po preletení siedmeho neba do miest, ktoré Allahu ta'ala rozhodol. Musíme veriť v Mi'raj týmto spôsobom[31]. O tom, ako Mi'raj prebiehal, je napísané v mnohých hodnotných knihách, najmä v **Shifa'-i sherif**[32].

[31] Heretici Isma'iliovci a nepriatelia Islamu, vydávajúci sa za Islamských učencov, sa snažia oklamať mládež tvrdením, že Mi'raj nebol fyzický vzostup, ale že išlo o duchovný stav (hal). Nemali by sme kupovať takéto pokazené knihy; nemali by sme sa nimi nechať oklamať.

[32] Qadi 'Iyad al-Maliki, autor knihy **Shifa'**, zomrel v Maroku v roku 544 [1150 A.D.].

On a Jebra'il "alaihis-salam' šli z Mekky do **Sidrat**y **al-muntaha**, k stromu v šiestom a siedmom nebi. Všetky znalosti a vzostupy by sa vyššie už nedostali. V Sidre, Rasulullah "alaihis-salam' videl Jebra'ila "alaihis-salam' v jeho vlastnej podobe s jeho šiestimi stovkami krídlami. Jebra'il "alaihis-salam' zostal v Sidre. Z Mekky do Jeruzalema, Rasulullah "alaihis-salam' bol prenesený nadpozemským zvieraťom z Raja, zvaným **Buraq**, ktoré bolo bez pohlavné, biele, veľmi rýchle, menšie ako mulica a väčší ako somár. Nemohol byť videný okom. V Aqsa Mešite, Rasulullah ‘'alaihis-salam' a ďalší Proroci vykonali namaz v jama’at, Rasulullah viedol namaz ako imam; bola to buď nočná alebo ranná modlitba. Duše Prorokov boli prítomné v ich ľudskej podobe. Z Jeruzalema až do siedmeho neba sa dostal v momente, pomocou neznámeho rebríka zvaným **Mi'raj**. Po ceste, anjeli boli zoradení po pravej i ľavej strane, oslavovali ho a volali na neho. V každom nebi, Jebra'il "alaihis-salam' oznámil skvelú novinu, že Rasulullah "alaihis-salam' dorazil. V každom nebi videl Proroka, s ktorým sa pozdravil. V Sidre, videl mnoho úžasných vecí, všetky požehnania Raja, aj muky v Pekle. Z túžby po a z videnia Krásy Allahovi ta'ala sa nepozrel ani na jedno z požehnaní v Raji. Za Sidrou, pokračoval v ceste sám, cez nur (vo svetle). Počul zvuky anjelských pier. Prešiel cez sedemdesiat tisíc závesov. Vzdialenosť medzi dvoma závesmi sa rovnala ceste päť sto rokov. Po tomto, na posteli zvanej **Rafraf**, ktorá je jasnejšia ako slnko, prešiel cez Kursi, a prišiel až k 'Arsh. Prešiel až za 'Arsh, mimo svet času, priestoru a hmoty. Dosiahol až štádia, kedy počul Reč Allahovu ta'ala'.

Videl Allaha ta’ala spôsobom, ktorý nemôže byť pochopený ani vysvetlený, spôsobom, ktorým bude videný na Onom Svete, mimo čas a priestor. Hovoril s Allahom ta'ala bez pomoci písmen a zvukov. Oslavoval Ho, velebil Ho a volal na Neho. Muhammad bol obdarený nespočetnými darmi aj mnohými poctami. Jemu a Jeho Umme (Moslimom) bolo prikázané vykonávať modlitbu päťdesiat krát denne. Avšak, počet namazov bol postupne znižovaný na päť, s pomocou Musaovi (Mojžišovi) "alaihis-salam' intervencie. Pred tým, namaz bol vykonávaný iba rana, v popoludňajších hodinách, alebo v noci. Po takej dlhej ceste, keď získal toľko darov a požehnaní, videl a počul toľko úžasných vecí, bol späť v jeho posteli, ktorá ešte nestratila svoje teplo. To, čo sme vyššie popísali, bolo porozumené čiastočne z ayatov a čiastočne z hadísov. Nie je wajib v toto všetko veriť. Avšak, pretože ich učenci Ahl as-Sunny uvádza, ľudia, ktorí odmietajú tieto skutočnosti, budú oddelení od Ahl as-Sunny. A ten, ktorý neverí v ayat alebo hadís, sa stáva neveriacim.

Dovoľte nám citovať niektoré z nespočetných dôkazov preukazujúcich, že Muhammad je Najviac Nadradený (Sayyid al-Anbiya) medzi všetkými Prorokmi alaihimu-s-salawatu wa-t-teslimat.

V Súdny Deň, všetci Proroci budú zatienení pod jeho práporom. Allahu ta'ala prikázal všetkým Prorokom "alaihimu-s-salam', že pokiaľ chcú prežiť do doby Muhammada "alaihis-salam', ktorý medzi jeho stvorením je Jeho Drahý Vyvolený, mali by mu veriť a byť mu pomocníkmi. Tiež, toto rovnaké všetci Proroci nariadili svoje umme vo svojich posledných požiadavkách. Muhammad "alaihis-salam' bol **Khatam al-anbiya'** (Posledným Prorokom). Žiadny Prorok po ňom nenastúpi. Jeho požehnaná duša bola stvorená pred všetkými Prorokmi. On bol ako prvý poctený postavením nubuwwa. Nubuwwa bolo dokončené keď poctil svet svojim príchodom. Ku koncu sveta, počas času Hadrata al-Mahdiho, ‚Isa (Ježiš) ,'alaihis-salam' zostúpi z nebies do Damasku a pripojí sa k umme Muhammada 'alaihis-salam' a bude kázať Islam na zemi.

Heretickí ľudia zvaní **Qadiani**ové, alebo **Ahmadi**ové, ktorí boli organizovaní Britmi v Indii v roku hijri 1296 [1880 A.D.], hovoria ohováračské klamstvá o 'Isaovi (Ježiši) ''alaihis-salam', tiež. Aj keď o sebe tvrdia, že sú Moslimovia, snažia sa zničiť Islam zvnútra. Bola vydaná fatwa, ktorá deklaruje, že Moslimovia nie sú.

Ďalšia heretická skupina zindiqov, ktorá sa objavila v Indii sa nazýva **Jama'at-ut-tablighiyya**[33]**.** Ich sekta bola prvýkrát založená v roku 1345 [1926 A.D.], ignorantom menom Ilyas. Tvrdil, že Moslimovia sa "odchýlili od správnej cesty Islamu," a že mal sen, kedy mu bol odovzdaný nebeský príkaz "zachráň ich od ich vychýlenia." Hovoril čo sa naučil z kníh jeho majstrov, menovite Nezir, Huseyn, Rashid Ahmad Kankuhi a Khalil Ahmad Seharanpuri, ktorí boli tiež heretickí ľudia. Lesť, ktorú používali na oklamanie Moslimov, bola, že "vždy hovorili o dôležitosti namazu a jama'atu." Skutočnosť je však taká, že žiadna z modlitieb namazu alebo inak vykonaná heretickými ľuďmi nie je platná, pretože nie sú v skupine **Ahl as-Sunnat**. Prvou vecou, ktorú musia títo ľudia urobiť je, čítať knihy napísané (pravými) Islamskými učencami, odprostiť sa od heretických presvedčení, a stať sa pravými Moslimami. Ľudia, ktorí ayaty so skrytými význammi z Kur'anu al-kerimu vykladajú chybne, sú označovaní ako ľudia bid'at, alebo heretici. A nepriatelia Islamu, ktorí upravujú významy týchto ayatov podľa svojich zradných a heretických myšlienok, sú nazývaní **zindik**ovia. Títo ľudia sa týmto spôsobom snažia zmeniť Kur'an al-kerim a Islam. Členovia **Tabligh-i-jama'at**u sa pokúšajú oklamať Moslimov tým, že sami seba nazývajú **Sunni** Moslimami, vykonávaním namazu pravidelne, a klamaním. Títo ľudia sú ako čapí hniezda na vrcholoch minaretov a mali by byť podrobení večnému ohňu v najhlbších častiach Pekel. Nosenie obrovských turbanov, dlhé fúzy, obliekanie sa do dlhých rób zvaných jubba, čítanie alebo recitovanie ayat-i-kerimov, potom ich skresľovanie, toto sú niektoré z ich ľstí, ktoré využívajú vo svojom ohavnom programe na zvedenie Moslimov. Avšak, hadís-i-sherif hovorí presne nasledovné: "Inn-Allaha la yanzuru il suwarikum wa siyabikum wa lakin yanzuru ila qulubikum wa niyyatikum," čo znamená: "Allahu ta'ala vás súdi nie podľa vašich postáv a odevov, ale podľa vašich sŕdc a úmyslov."
Dvojveršia:

Kad-du buland dared, dester para, para.
Chun ashiyani laklak, ber kalla-i-minara.

Keďže títo ľudia neboli schopní odpovedať na knihy vydané nakladateľstvom Hakikat Kitabevi, čo dokazuje, že títo nevzdelanci sú klamári, hovoria, "Knihy publikované nakladateľstvom Hakikat Kitabevi sú nesprávne a heretické. Nečítajte tieto knihy." Najnápadnejší z príznakov pre posúdenie heretikov a zindiqov, ktorí sú nepriateľmi Islamu, je ten, že odrádzajú ľudí od čítania kníh zverejňujúcich učenie savantov Ahl as-Sunny, a obviňovaním ich z herézy. Naša (turecká) kniha Faideli Bilgiler (Potrebné Informácie) poskytuje viac o nebezpečenstve týchto ľudí, ktoré predstavujú pre Islam a cituje odpovede, ktoré získali od učencov Ahl as-Sunny[34].

---

[33] Prezrite si tridsiatu šiestu kapitolu z druhého zväzku knihy Nekonečná blaženosť (**Endless Bliss**).
[34] Nájdete v našich publikáciách v angličtine, najmä Sunni Cesta (The Sunn Path), Nekonečná blaženosť (Endless Bliss), v šiestom zväzku, Viera a Islam (Belief and Islam), a Dôkazy Správneho Slova (Documents of the Right Word).

Muhammad "alaihis-salam' je z Prorokov najvyššie postavený, a on je tiež obrazom Allahova ta'ala' zľutovania nad všetkými tvormi. Osemnásťtisíc 'alamov (svetov bytostí) získava úžitok z jeho oceánu požehnania. Jednohlasne (islamskými učencami), on je Prorokom všetkých ľudských bytostí a džinov. Mnoho (učencov) uvádza, že je tiež Prorokom anjelov, rastlín, zvierat a všetkej hmoty. Zatiaľ čo ostatní Proroci boli poslaní k určitým kmeňom a do určitých krajín, Rasulullah „alaihis-salam" bol a je Prorokom všetkých svetov a všetkých živých i neživých tvorov. Allahu ta'ala oslovoval ostatných Prorokov ich menami. Avšak Muhammada "alaihis-salam' poctil oslovovaním, "Oh Môj Proroku (Rasul)!" Všetky druhy zázrakov, ktorými boli Proroci obdarení, mu boli udelené. Allahu ta'ala obdaril Jeho Milovaného Proroka viacerými darmi a poctil ho viac zázraky ako ktoréhokoľvek z Jeho Prorokov. Bola mu udelená nadradenosť nad všetkými Prorokmi nespočetnými poctami a znamenitosťami: mesiac sa rozpolil, keď na neho ukázal svojim požehnaným prstom; kamene v jeho dlani predniesli Allahove Meno; stromy ho zdravili, "O Rasulallah"; suchý kus dreva zvaný Hannana plakal po tom, čo Rasulullah "alaihis-salam' odišiel a nechal ho osamote; čistá voda vytekala z miesta medzi jeho požehnanými prstami; vysoké stupne **al-Maqam al-Mahmed, ash-Shafa'at al-kubra, al-Hawd al-Kawthar, al-Wasila** a **al-Fadila** mu boli prisľúbené a majú mu byť udelené na Onom Svete; mal tú česť uvidieť Krásu Allaha ta'ala' než vstúpil do Raja; mal najkrajšie morálne vlastnosti na svete, najdokonalejšiu vieru, vedomosti, jemnosť, trpezlivosť, vďačnosť, zuhd[35], cudnosť, spravodlivosť, hrdinstvo, plachosť, odvahu, skromnosť, múdrosť, krásne spôsoby, ústretovosť, súcit, nevyčerpateľné pocty a úctyhodné vlastnosti. Nikto, okrem Allaha ta'ala, nepozná počet zázrakov, ktorými bol obdarený.

Jeho náboženstvo zrušilo všetky ostatné náboženstvá jemu predchádzajúce[36]. Jeho náboženstvo je lepšie a nadradené všetkým ostatným náboženstvám. Jeho umma je vyššie ako všetky ostatné. Awliya'ové z jeho ummy sú úctyhodnejšie ako Awliya'ové z ostatných umma. Medzi Awliya' z Ummy Muhammada 'alaihis-salam patril ten, čo si zaslúžil byť jeho (prvým) Khalifom, **Abu Bakr as-Siddiq** 'radiy-Allahu ta'ala 'anh', ktorého Awliya'ovia a imamovia milovali a ktorý sa hodil pre kalifát viac ako ktokoľvek iný. Po Prorokoch, je najlepším človekom, ktorý kedy prišiel alebo príde na tento svet. Jemu prvému bol udelený status a pocta kalifátu. Bolo láskavosťou a požehnaním od Allaha ta'ala, že predtým ako Islam začal neuctieval idoly.

[35] Odolávanie svetským pôžitkom a potešením.

[36] (Samozrejme, je to tiež posledné náboženstvo)

Bol ochránený pred chybami, ktoré vedú k neverecstvu a herézii[37].

Po ňom, najvyššie postavený z ľudských bytostí je druhý Khalifa **'Umar ibn al-Khattab** 'radiy-Allahu ta'ala 'anh', ktorého Allah vybral Svojmu Milovanému Prorokovi ako kamaráta.

Po ňom, najvyššie postavený z ľudských bytostí je tretí Khalifa Rasulullaha "alaihis-salam', **Dhu-n-Nurain 'Uthman ibn 'Affan** 'radiy-Allahu ta'ala 'anh', pokladnice láskavostí a požehnania, zdroj pokory duchovného poznania.

Po ňom, najlepšie z ľudských bytostí je štvrtý khalifa Rasulullaha "alaihis-salam', **'Ali ibn Abi Talib** 'radiy-Allahu ta'ala 'anh', vlastník úžasných kvalít a Lev Allahov ta'ala.

Hadrat **Hasan ibn 'Ali** 'radiy-Allahu ta'ala 'anhum'[38] sa stal Khalifou po ňom. Tridsať rokov kalifátu spomínaných v hadísu-ash-sherifu bolo dovŕšených za jeho kalifátu. Po ňom, najviac postavený človek je Hadrat **Husayn ibn 'Ali** 'radiy-Allahu ta'ala 'anhum', svetlo Rasulullahových "alaihis-salam' očí.

Tieto stupne nadradenosti boli stanovené podľa toho, kto získal viac thawabu; opustili svoju krajinu a svojich milovaných len kvôli Islamu; stali sa Moslimami skôr ako ostatní; riadili sa podľa Rasulullaha "alaihi's-salam' v najvyššej miere; podriadili sa jeho sunna učeniu; čelili ťažkostiam pri šírení jeho náboženstva; bojovali proti nevere, fitne (poburovaniu) a skazenosti.

Hadrat 'Ali 'radiy-Allahu 'anh' prijal cestu Islamu predo všetkými ostatnými, okrem Hadrata Abu Bakra radiy-Allahu 'anh'. Ale keďže bol ešte dieťaťom, nemal žiadny majetok a žil u Rasulullaha "alaihis-salam', ktorému bol služobníkom, jeho prijatie Islamu neovplyvnilo neveriacich k prijatiu Islamu, nebol nasledovaný a ani to neprispelo k ich porazeniu. Na druhú stranu, prijatie Islamu ostatnými tromi Kalifami posilnilo Islam. Pretože Hadrat 'Ali a jeho synovia 'radiy-Allahu ta'ala 'anhum' boli najbližšími príbuznými Rasulullaha "alaihis-salam a boli z jeho požehnanej krvi, môže byť povedané, že mali vyššie postavenie ako Hadrat Abu Bakr a Hadrat 'Umar, ale ich nadradenosť nebola nadradenosť v každom ohľade a nepomohla im tieto skvelé osobnosti prekonať po všetkých stránkach.

[37] Z toho, čo bolo uvedené o Abu Bakrovi as-Siddiqu 'radiy-Allahu ta'ala 'anh' môžeme pochopiť, ako úbohí a nevzdelaní sú ľudia, ktorí si myslia a píšu o Rasullahu "alaihis-salam', že uctieval idoly pred jeho nubuwwou.

[38] Hasan bin Ali bol otrávený a zomrel v Medine-i Munawwara v roku [669 A.D.]

Bolo to podobné ako keď Khidir' 'alaihis-salam' niečo naučil Musu (Mojžiša) "alaihis-salam'[39]. Hadrat **Fatima** bola vyššie ako Hadrat **Khadija** a Hadrat **'Aisha** 'radiy-Allahu ta'ala 'anhunna', pretože bola Proroku bližšie čo sa týka pokrvnosti. Avšak jeden druh nadradenosti nemôže znamenať nadradenosť v každom ohľade. Islamskí učenci udávajú odlišné tvrdenia v súvislosti s nadradenosťou týchto troch žien. Z hadísu-as-sherifu je vyrozumené, že tieto tri ženy, spolu s Hadrat **Mariam** a faraónovou ženou (Hadrat **Asiya**), boli päť najvyššie postavených zo všetkých svetských žien. Hadís-ash-sherif, **"Fatima je nadradená žene z Raja, a Hasan s Husaynom sú najvyššie postavení z mladých v Raji,"** sa týka nadradenosti iba v jednom ohľade.

Ďalší najvyššie postavení zo Sahabat al-kiramov (Spoločníkov Prorokových) boli **al-'Asharat al-Mubashshara**, desať ľudí, ktorí boli poctení dobrou správou o (ich prijatí) v Raji. Po nich, najviac z Moslimov bolo 313 Moslimov, ktorí sa zúčastnili Svätej Bitky v Badre. Ďalej 700 odvážnych Moslimov, ktorí sa zúčastnili Svätej Bitky v Uhude. Potom nasledujú **Bi'at ar-Ridwan**, 1400 Moslimov, ktorí prisahali vernosť Rasulullahovi pod stromom.

As-Sahabat al-kiramovia 'radiy-Allahu ta'ala 'anhum ajma'in' obetovali svoje životy a majetky pre Rasulullaha 'sall- Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' a boli mu nápomocní. Je našou povinnosťou (wajib) ich mená spomínať v úcte a s láskou. V žiadnom prípade nie je povolené hovoriť slová neslušiace sa ich veľkosti. Je herézou, spomínať ich mená neúctivo. Ten, ktorý miluje Rasulullaha "alaihis-salam", musí milovať všetky jeho Sahaby (Spoločníkov). V jednom hadíse-i-sherife hovorí: **"Ten, ktorý miluje moje Sahaby, miluje ich, pretože miluje ma. Ten, ktorý ich nemiluje, nemiluje ani mňa. Ten, kto im ublížuje, ublížuje mi. A kto mi ublížuje, ublížuje Allahu ta'ala. Človek, ktorý ublížuje Allahu ta'ala, zaiste zakúsi muka."** V ďalšom hadíse-i-sherife uviedol: **"Keď Allahu ta'ala chce požehnať jednému z mojich Umma, vloží do jeho srdca lásku k mojim Sahabom, a on ich vrúcne miluje."**

A teda, nemalo by byť predpokladané, že Sahabat al-kiramovia sa medzi sebou bili o to, kto sa stane Chalífou alebo pre uspokojenie zlých myšlienok a fyzických túžob. Hovoriť o nich zle, kvôli takýmto domnienkam, je pokrytectvo a len vedie človeka do záhuby, pretože žiarlivosť, túžba po statuse a lipnutí na svetských veciach, toto všetko bolo odstránené z ich sŕdc tým, že boli v blízkosti Rasulullaha 'sall-Allahu ta' ala 'alaihi wa sallam' a počúvali jeho požehnané slová. Boli napravení a očistení od chamtivosti, ctižiadostivosti, zášti a zlých vlastností; boli celkovo očistení. Keď sa zamyslíme nad skutočnosťou, že aj človek, ktorý sa zdržiava v blízkosti jedného z Waliov z Ummy Vznešeného Proroka, čerpá úžitok z jeho dobrých mravov a skvelých kvalít a očisťuje sa zo svetských túžob, ako by niekto mohol predpokladať, že Prorokovi Sahabovia, naši majstri, ktorí Rasulullaha milovali viac ako ktokoľvek iný a tiež pre neho obetovali svoje majetky a životy, a opúšťali pre neho svoje domovy, a milovali jeho spoločnosť, čo bolo potravou pre ich duše, že neboli oslobodení od zlej morálky, že ich nafsy neboli čisté a že bojovali za pominuteľné veci z tohto sveta. Títo skvelí ľudia boli určite čistejší ako ktokoľvek iný.

[39] Ak by pokrvnosť bola jediným kritériom pre nadradenosť, Hadrat 'Abbas by bol považovaný za nadradeného Hadrat 'Alimu. Navyše Abu Talib a Abu Lahab, ktorí boli Proroku veľmi blízki v pokrvnosti, sa v počestnosti a počte kvalít nerovnali ani najnižším Veriacim.

Je nevhodné prirovnávať nezrovnalosti a boje medzi nimi s našimi záležitosťami, záležitosťami ľudí zlej vôle, alebo hovoriť, že sa bili na uspokojenie svojich zlých, zmyselných a svetských túžob. Nie je povolené podporovať takéto nevhodné myšlienky voči Sahabat al-kiramom. Človek, ktorý o nich hovorí niečo také by mal vedieť, že byť nepriateľský k Sahabat al-kiramom znamená byť nepriateľský k Rasulullahu 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam', a hovoriť zle o nich znamená hovoriť zle o ňom, ktorý ich vzdelával a vyučoval. Z tohto dôvodu, veľkí muži Islamu hovoria, že nedostatok rešpektu a vysokej mienky voči Sahabat al-kiramom je, v podstate, popieranie Alahovho Proroka. Bitky "Jamal" a "Siffîn" nemôžu byť brané ako dôvod na ich hanobenie. Z istých náboženských dôvodov, všetci zo Sahabov, ktorí sa postavili proti Hadratu 'Alimu v týchto bitkách, boli ochránení pred zlom; vskutku, všetci z nich si zaslúžia byť v Súdny Deň odmenení. Hadís-i-sherif hovorí: "Jedna odmena bude udelená ukrivdenému mujtahidu, a dve alebo desať tomu, kto zistí pravdu. Jedna alebo dve odmeny za vykonávanie ijtihadu. Ďalšia jedna za zistenie pravdy." Spory a boje medzi týmito veľkými ľuďmi Islamu neplynuli zo zatvrdnutosti a nepriateľstva, ale kvôli ich (odlišným) ijtihadom a z ich túžby uskutočňovať čo Islam nariaďoval. Každý zo Sahabat al-kiramov bol mujtahid[40].

Pre každého mujtahida bolo fardom (povinnosťou) konať v súlade s vlastným úsudkom vyplývajúcim z jeho ijtihadu, aj keď jeho ijtihad nie je jednotný s ijtihadom vyššie postaveného mujtahida. Nebolo prípustné nasledovať ijtihad niekoho iného. Abu Yusuf a Muhammad ash-Shaibani, učeníci al-Imama al- a'zama Abu Hanifa Nu'mana ibn Thabita (zomrel v Bagdade, 150 A.H. [767]), Abu Sawr a Isma'îl al-Muzani, učeníci Imama Muhammada ibn Idrise ash-Shafi'a [zomrel v.], v Egypte,) nesúhlasili s ich majstrami v mnohých ohľadoch, a o niektorých veciach, ktoré ich majstri považovali za **'haram'** (zakázané), hovorili, že sú **'halal'** (povolené), a naopak, o niektorých veciach majstrami považovaných za 'halal', hovorili, že sú 'haram.' Na tento účet o nich nemožno povedať, že hrešili alebo že boli zlí. A nikto to ani netvrdil, pretože oni boli, tak ako ich učitelia, aj mujtahidy.

Je pravdou, že Hadrat 'Ali 'radiy-Allahu ta'ala 'anh' bol vyššie postavený a vzdelanejší ako Hadrat Mu'awiya a Hadrat 'Amr ibn al-'As 'radiy-Allahu ta'ala 'anhuma'. Mal mnoho vynikajúcich kvalít, ktoré ho od nich rozlišovali a jeho ijtihad bol vplyvnejší a presnejší ako ich ijtihady. Avšak, pretože všetci Sahabat al-kiramovia boli mujtahidi, bolo pre týchto dvoch neprípustné nasledovať ijtihad ich vplyvného náboženského vodca. Bolo pre nich nevyhnutné konať podľa svojho vlastného ijtihadu.

Otázka: "V bitkách 'Jamal' a 'Siffîn', mnoho vplyvných z Muhajirunov a Ansarov medzi Sahabat al-kiramy boli na strane, počúvali a nasledovali Hadrata 'Aliho. Aj keď všetci z nich boli mujtahidi, považovali za wajib jeho nasledovať. Toto ukazuje, že aj pre mujtahidov bolo wajib Hadrata 'Aliho nasledovať. Chápem teda správne, že ho museli nasledovať aj keď ich ijtihady neboli v súlade s jeho ijtihadom?"

Odpoveď: Moslimovia, ktorí nasledovali Hadrata 'Aliho a bili sa po jeho boku, toto nerobili preto, že by nasledovali jeho ijtihad, ale preto, že ich ijtihady boli v súlade a teda usúdili, že je pre nich wajib nasledovať Imama 'Aliho. Podobne, ijtihady mnohých prominentných Spoločníkov Proroka neboli v súlade s tým Hadrata 'Aliho, a považovali za

[40] Napríklad, v hadíse-as-sherife, na strane 298 v **al-Hadiqa** je uvedené, že 'Amr ibn al-'As 'radiy-Allahu ta'ala 'anh' bol mujtahidom.

wajib proti nemu bojovať. Podľa odlišných ijtihadov sa, as-Sahabat al-kiramovia, v tomto konflikte rozdelili do troch skupín: Niektorí z nich rozumeli, že Hadrat 'Ali bol v práve, a bolo pre nich teda povinnosťou ho nasledovať; ďalší z nich videli pravdivo ijtihad tých, ktorí bojovali proti Hadratu 'Alimu, stalo sa pre nich teda wajibom bojovať s nimi proti Hadratu 'Alimu; tretia skupina uzniesla, že nebolo správne nasledovať ani jednu zo strán a teda nebolo správne bojovať, a ich ijtihad im prikazoval nezúčastniť sa vojny. Všetky tieto tri skupiny zaiste konali správne a zaslúžia si odmenu na Onom Svete.

Otázka: Odpoveď [vyššie] ukazuje, že tí, čo bojovali proti Hadratu 'Alimu 'radiy-Allahu ta'ala 'anh', boli tiež v práve. Na druhej strane, učenci Ahl as-Sunny povedali, že Hadrat 'Ali mal pravdu, a že jeho protivníci sa mýlili, avšak sú ospravedlniteľní pretože mali 'udhr, a dokonca si zaslúži thawab. Čo o tom môžete povedať?

Odpoveď: Al-Imam ash-Shafi'i a 'Umar ibn 'Abd al-'Aziz, dvaja veľkí muži Islamu, povedali, že nie je povolené používať slová ako 'zmýlil sa' o žiadnom zo Sahabat al-kiramov. Z tohto dôvodu bolo ustanovené: "Je zle hovoriť 'mýlili sa' o nadradených." Nie je prípustné, aby podradní hovorili také slová ako, "On urobil správne," "On konal zle," "My to schvaľujeme," "My to neschvaľujeme," o ich nadradených. Rovnako ako Allahu ta'ala nepoškvrnil naše ruky krvou týchto veľkých ľudí, my by sme mali ochrániť svoje jazyky od prednášania slov ako 'spravodlivé' a 'nespravodlivé.' Títo svedomití učenci, ktorí k tomuto študovali svedectvo a udalosti, a usúdili, že Imam ' Ali bol v práve a jeho protivníci sa mýlili, v skutočnosti chceli povedať, že keby mal Hadrat 'Ali možnosť so svojimi protivníkmi porozprávať, určite by zmenil ich pohľad na jeho ijtihad a ten by bol teda potom v zhode s ich ijtihady. Je pravdou, že Hadrat Zubair ibn Awwam bol proti Hadratu Alimu v bitke Jamal, ale potom čo si preštudoval fakty hlbšie, zmenil svoj ijtihad a prestal bojovať. Na slová učencov Ahl as-Sunny, ktorí považujú omyl za prípustný, by sa malo pozerať takto. Teda nie je prípustné hovoriť, že Hadrat 'Ali, a tí čo boli s ním, boli v práve a že ostatní Prorokovi Spoločníci, ktorí boli v druhej skupine, spolu s našou matkou (A'ishat as-Siddiqa) boli na nesprávnej ceste.

Tieto boje medzi Sahabat al-kiramy boli dôsledkom líšiacich sa ijtihadov v odvetví Ahkamách ash-Shar'iyyatov (pravidlá/predpisy Islamu). Nemali žiadne nezhody čo sa týka podstaty a nevyhnutných náležitostí Islamu. Dnes, niektorí ľudia hovoria zle a bez úcty o veľkých mužoch Islamu ako boli Hadrat Mu'awiya a 'Amr ibn al-'As'radiy-Allahu ta'ala 'anhuma'. Neuvedomujú si už, že v skutočnosti očierňujú a znižujú Rasulullaha 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' hanobením Sahabat al-kiramov. V **Shifa' ash-sherif**e sa píše, že Imam Malik ibn Enes povedal: "Človek, ktorý nadáva a hanobí Mu'awiya[41] a 'Amr ibn al-'Ase[42] si zaslúži slová, ktoré použil proti nim. Je nevyhnutné prísne potrestať tých, ktorí hovoria a píšu proti nim a neprejavujú k nim úctu." Nech Allahu ta'ala naplní naše srdce láskou k Sahabom Jeho Milovaného! Nie munafiqové a hriešni ľudia, ale zbožní a Alaha obávajúci sa Moslimovia cítia lásku k týmto veľkým ľuďom.

Ľudia, ktorí si uvedomujú hodnotu a veľkosť Rasulullahových 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' Sahabov, miluje a rešpektuje všetky z nich a nasleduje ich, sa nazývajú **Ahl as-Sunna**. Tí, ktorí tvrdia, že milujú niektoré z nich a ostatní sa im nepozdávajú a teda hanobia väčšinu z nich, a tí, ktorí nenasledujú ani jedného z nich, sa nazývajú **Shi'it**i.

[41] Hadrat Muawiya bin Abu Sufyan zomrel v Damasku v roku 60 [680 A.D.].
[42] ´Amr Ibn al-As zomrel v Egypte v roku 43 [663 A.D.].

Je mnoho Shi'itov v Iráne, Indii a Iraku. Žiadni nie sú v Turecku. Niektorí, aby oklamali čistých Moslimov 'Alawija v Turecku, predstierajú, že patria k 'Alawijom, a **'Alawi** znamená 'Moslim, ktorý miluje Hadrata 'Aliho'. Milovať niekoho vyžaduje nasledovať jeho kroky, a milovať tie, ktoré on miluje; keby milovali Hadrata 'Aliho, nasledovali by jeho kroky. On miloval všetky Prorokovi Sahaby. Bol poradcom Khalify Hadrata 'Umara, druhého Khalify, ktorý sa mu zveroval so svojimi starosťami. Vydal svoju a Hadraty Fatimy' dcéru Ummu Ghulthum, Hadratu 'Umaru. V khutbe (kázanie), povedal o Hadratovi Mu'awiyovi: "Naši bratia s nami nesúhlasia. Avšak oni nie sú neveriaci ani hriešnici. Ich ijtihad ich k tomu vedie." Keď Hadrat Talh 'radiy-Allahu ta'ala 'anh', ktorý bojoval proti nemu, dosiahol smrti mučeníka, on sám očistil jeho tvár od nečistôt a stal sa imamom počas namazu vykonanom po jeho smrti. Allahu ta'ala vyhlasuje: **"Veriaci sú bratia."** V poslednom ayate-i-kerime Sury al-Fat-h ďalej vyhlasuje: **"Prorokovi Spoločníci milujú jeden druhého."** Nemilovať dokonca len jedného z Prorokových Spoločníkov, alebo ešte horšie, chovať voči nemu nevraživosť, znamená popierať Kur'an al-kerim. Učenci Ahl as-Sunny porozumeli nadradenosti Sahabat al-kiramov 'radiy-Allahu ta'ala 'anhum ajma'in' správne a nariadili Moslimom milovať všetkých z nich a teda ochránili Moslimov pred nebezpečenstvom.

Ľudia, ktorí neznášali a cítili nevraživosť voči nám nadradenému Hadratu 'Alimu 'radiy-Allahu ta'ala 'anh' a jeho synom a potomstvu, k Sunni Moslimov najmilovanejším drahým, boli nazývaní Kharijijové (Khawarijové). Teraz, sú nazývaní Yazidijovia. Tak nenávistné sú ich princípy viery, že sotva môžu mať ešte niečo spoločné s Islamom.

Wahhabijovia, ktorí tvrdia, že milujú všetky Sahaby al-kiramy, nasledujú nie týchto požehnaných ľudí, ale ich vlastnú heretickú cestu, ktorú pripisujú Sahabom. Nepozdávajú sa im učenci Ahl as-Sunny, veľkí sufijovia ani 'Alawijovia, a hanobia ich všetky. Domnievajú sa, že oni sami sú Moslimami. Považujú ľudí, ktorí nie sú ako oni, za 'polyteistov' a hovoria, že je pre nich halal vziať týmto ľuďom život a majetok. A teda, stávajú sa z nich Ibahijovia. Skresľujú nesprávne a hereticky významy z Kur'anu al-kerimu a hadísov ash-sherifov a myslia si, že Islam sa skladá iba z týchto významov. Popierajú adillat ash-Shar'iyya a väčšinu hadísov-i-sherifov. Veľkí učenci štyroch Madhhabov napísali mnoho kníh, ktoré spoločne s dokumentmi dokazujú, že tí, ktorí nesúhlasia s Ahl as-Sunna učením, sú heretici a veľmi značne poškodzujú Islam[43].

---

[43] Pre podrobnejšie informácie si môžete prečítať naše knihy v angličtine ako je Rada pre Moslima (**Advice for the Muslim**) a šiesty zväzok knihy Nekonečná blaženosť (**Endless Bliss**), a tiež arabské **al-Minhat al-wahbiyya fi-r-raddi- l-Wahhabiyya**, **at-Tawassuli bi-n-Nabi wa jahalat-l-Wahhabiyyin** a **Sebil-un-nejat** a Perzskú knihu **Seyf al-abrar**. Tieto práce a hodnotné knihy, napísané aby vyvrátili ahl al-bid'a, sú vydávané našim nakladateľstvom Hakikat Kitabevi v Istanbule. V týchto dvoch knihách, v **Radd al-muhtar**, napísané Muhammadom Emin Ibni 'Abidinom, ktorý zomrel v Damasku v roku 1252 [1836 A.D.] (zväzok III, kapitola "Baghi") a v tureckej **Ni'met-iIslam** (kapitola " "), je jasne napísané, že Wahhabijovia sú Ibahijovia. Eyyub Sabri Pasha [zomrel v roku 1308 A.H. (1890)], Kontraadmirál počas časov Sultana 'Abd al-Hamida Khana II, v jeho tureckých prácach **Mir'at al-Haramain** a **Tarikh-i Wahhabiyyun** a Ahmed Cevdet Pasha, v siedmom zväzku jeho tureckej práce **Ottoman History,** poskytuje podrobné informácie o Wahhabistoch. Tiež Yusuf an-Nebhani, v jeho arabskej práci **Shawahid al-haqq** (3. edícia, Káhira, 1385/1965) rozsiahlo opísal (vyvracal) Wahhabisty a Ibn Taymiyyje. Päťdesiat strán jeho práce bolo reprodukovaných v rámci jeho arabskej knihy **Ulam-al-Muslimin wa Wahhabiyyun** (Istanbul, 1972).

Eyyub Sabri Pasha 'rahimah-Allahu ta'ala' povedal: "Wahhabizmus sa objavil spolu s krvavou, trýznivou a strašnou revolúciou na arabskom polostrove v roku 1205 [1791 A.D.]."Muhammad 'Abduh z Egypta šíriť Wahhabizmus a anti-madhhabizmus cez svoje knihy, po celom svete. Za času Odborovej a Pokrokovej Strany, 'Abduhove knihy boli preložené do turečtiny a boli predkladané mladým ako "práca veľkého učenca Islamu, muž pokrokových myšlienok, významný reformátor 'Abduh." Avšak, 'Abduh otvorene napísal, že obdivoval Jamala ad-dina al-Afghaniho (zomrel v roku 1314 A.H. [1897 A.D.]), ktorý bol slobodomurárom a šéfom Káhirskej Slobodomurárskej Lóže. Nepriatelia Islamu, ktorí boli pripravení v zálohe, aby vyhladili (správnu cestu zvanú) Ahl as-Sunna, a teda aby zničili Islam, získavaním popularity v Islame ľúbivími slovami, zákerne podnecovali túto fitnu (spor) vydávaním sa za pobožných mužov. 'Abduh bol vyspevovaný do neba. Veľkí učenci Ahl as-Sunny, a'immat al-madhahibovia, boli označení za ignorantov. Ich mená už neboli spomínané. Ale čisté a ušľachtilé potomstvo našich predkov, ktorí obetovali svoje životy pre Rasulullaha 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' a Islam, synovia ctihodných mučeníkov, by nepodľahli propagande a reklame, za ktorú bolo utratených milióny libier. Oni by ani nepočúvali, nieto uznávali, tieto falošné 'hrdiny Islamu.' Allahu ta'ala ochránil deti mučeníkov proti takým hanebným útokom. Dnes, preložené knihy la-madhhabijov, ako napríklad Mawdudi[44], Sayyid Qutb[45], skupina zvaná 'Tebligh-i-jama'at' a Hamidullah sú ponúkané mladým. Obsahujú heretické myšlienky, ktoré sú v rozpore s uzneseniami učencov Ahl as-Sunny a sú nadmerne vychvaľované pomocou gigantických reklám. Musíme byť vždy v pozore a opatrní. Nech Allahu ta'ala prebudí Moslimov z nevedomosti na počesť Jeho Milovaného Proroka Muhammada 'alaihis-salam'! Nech nás ochráni, aby sme sa nenechali oklamať lži a ohováraniami nepriateľov! Amin. Neklamme sami seba iba modlením! Modliť sa bez dodržiavania 'adat al-ilahiyyje (Allahova ta'ala Zákona), bez vlastného snaženia, by znamenalo žiadať zázraky od Allaha ta'ala. Moslim by mal robiť oboje, pracovať a modliť sa. Najprv by sme mali využívať prostriedky, ktoré máme, a potom sa modliť. Prvým prostriedkom ako ochrana proti nevere je učiť sa a vyučovať Islam. V skutočnosti, je to povinnosť (fard), dokonca každého primárna povinnosť, pre muža alebo ženu, učiť sa hlavné princípy Ahl as-Sunny, a príkazy aj obmedzenia Islamu. V dnešnej dobe je toto vcelku ľahké. Keďže existuje sloboda na písanie a publikovanie pravdivých Islamských kníh. Každý Moslim musí podporovať Štát, ktorý túto slobodu Moslimom dal.

Ľudia, ktorí nepoznajú hlavné princípy Islamu a učenie ('ilm al-hal) Ahl as-Sunny, a neodovzdávajú to svojim deťom, vystavujú sa nebezpečenstvu, že sa odchýlia od Islamu a dostanú sa do priepasti neviery. Modlitby takýchto ľudí nie sú prijateľné. A teda, ako sa môžu ochrániť proti nevere? Rasulullah 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' povedal: **"Islam je tam, kde sú vedomosti. Islam nie je tam, kde vedomosti nie sú."** Tak ako je nevyhnutné jesť a piť, aby sme nezomreli hladom, podobne je nevyhnutné učiť sa naše náboženstvo, aby sme neboli ľahko oklamaní neveriacimi a aby sa z nás nestali neMuslimovia. Naši predkovia často zhromažďovali knihy 'ilm al-hal a teda zostali Moslimami a tešili sa z Islamu. Toto blažené svetlo nám odovzdali správne. Takže, aby sme zostali Moslimami, a aby naše deti neboli polapení nepriateľmi zvnútra i zvonku, prvým a najdôležitejším opatrením je čítať a snažiť sa pochopiť knihy 'ilm al-hal, pripravené učenci Ahl as-Sunny.

[44] Mawdudi je zakladateľom asociácie v Indii zvanej Jama'atul- islamiyya. Zomrel v roku 1399.
[45] Sayyid Qutb bol usmrtený v Egypte v roku 1386 [1966 A.D.].

Rodičia, ktorí chcú, aby ich deti boli Moslimami, by mali zabezpečiť, aby sa naučili čítať Kur'an al-kerim a poslať ich k tomu vhodnému učiteľovi. Čítajte, učte sa a vyučujte svoje deti, a tie, za ktoré sme zodpovední, kým máme možnosť. Bude to ťažké, dokonca skoro nemožné, keď budú chodiť do školy. Je neskoro bedovať po pohrome. Nemali by sme veriť nepriateľom Islamu, ich klamlivým a falošným knihám, novinám, časopisom, televíznym a rozhlasovým staniciam, filmom a webovým stránkam. Ibn 'Abidin 'rahimah-Allahu ta'ala' napísal v treťom zväzku [knihy Radd al-muhtar], že zákerní neveriaci, ktorí aj keď neveria v žiadne náboženstvo, predstierajú byť moslimami a učia veci, ktoré vedú k nevere, akoby boli súčasťou Islamu, sú zvaní **zindiq**ovia.]

Otázka: "Človek, ktorý čítal preklady ich skorumpovaných kníh povedal:

> Mali by sme čítať vysvetlivky (tafsir) Kur'anu al-kerimu. Zverovať učenie nášho náboženstva a Kur'anu al-kerimu do rúk náboženských učencov je nebezpečnou a desivou myšlienkou. Kur'an al-kerim nehovorí, O Učenci Náboženstva." Ale hovorí, O Moslimovia" a "O ľudstvo." A preto teda, každý Moslim by sa mal snažiť porozumieť Kur'anu al-kerimu sám a nemal by očakávať, že túto prácu za neho urobí niekto iný.‘ "

„Tento človek žiada všetkých, aby čítali knihy tafsiru a hadísov. Neodporúča čítanie kníh druhu kalam, fiqh a 'ilm al-hal napísané Islamskými učencami a veľkými učencami Ahl as-Sunny. Publikácia knihy Rashida Rida'[46], **Islamda Birlik vo Fikh Mezhebleri**, Hlavným Úradom pre Náboženské Záležitosti, (vydanie číslo 57; 1394/1974) len ešte viac zmiatla čitateľov.Na mnohých stranách, hlavne v "Šiestom Dialógu," sa v knihe uvádza:

> ‚Oni [muqallidovia, nasledovníci jednej zo štyroch Madhhabov], velebili mujtahid imamy tak, akoby hovorili o samotných Prorokoch. Dokonca preferovali slová mujtahidov, ktoré odporovali Prorokovmu hadísu. Povedali, že hadís môže byť zrušený (naskh) alebo že mohol existovať iný hadís z pohľadu ich imama. Konaním podľa slov týchto ľudí, ktorí mohli pochybiť v ich usudzovaní, a ktorí nemusia byť naozaj znalí danej záležitosti, a odsunutím Prorokovho hadísu, ktorý bol bezchybný, títo muqalidovia sú tiež v rozpore s mujtahidmi. Týmto sú dokonca v rozpore s Kur'anom. Hovoria, že nikto okrem imamov mujtahidov Kur'anu rozumieť nemôže. Takéto uznesenia faqihov a ďalších muqallidov ukazujú, že sú preberané od židov a kresťanov. Práve naopak, je jednoduchšie porozumieť Kur'anu a hadísom než knihám napísaným faqihy. Ľudia, ktorí už zvládajú arabské slová a gramatiku, nebudú mať problémy s porozumením Kur'anu a hadísom. Kto na svete by mohol poprieť skutočnosť, že Alah je schopný vysvetliť Jeho vlastné náboženstvo jednoznačne? Kto by mohol namietať proti skutočnosti, že Rasulullah bol, viac ako ktokoľvek iný, schopný porozumieť tomu, čo chcel Alah povedať, a teda, aj to mohol vysvetliť najlepšie zo všetkých? Povedať, že Prorokove vysvetlenia boli pre Moslimov nedostačujúce, znamená tvrdiť, že nebol schopný vykonávať svoju povinnosť oznamovania (tablig) správne. Ak by väčšina ľudí nebola schopná porozumieť

[46] Rashid Rida bol učeníkom Muhammada Abduha. Zomrel v roku 1354 [1935 A.D.].

> Kur'anu a Sunne, Alah by neudeľoval všetkým ľuďom povinnosť riadiť sa pravidlami z Knihy a Sunny. Každý by mal poznať to, v čo verí, spoločne s listinnými dôkazmi. Alah neschvaľuje taqlid (podriaďovanie sa Madhhabu) a hovorí, že ich [muqallidov] napodobňovanie ich otcov a dedov by nebolo považované za ospravedlniteľné. Ayaty ukazujú, že taqlid nie je v žiadnom prípade Alahom schválený. Je jednoduchšie porozumieť časti náboženstva, ktorá sa zaoberá furu' z jeho dalil (dokumentu, zdroje) ako porozumenie časti týkajúcej sa viery (usul, iman). Keď sa máme zodpovedať za ťažké, myslíte, že nás (Alah) nenechá niesť zodpovednosť za jednoduché? Môže byť ťažké vyvodiť pravidlá u niektorých vzácnych záležitostí, avšak potom toto môže byť brané ako ospravedlnenie, nepoznať a nepraktizovať ich. Faqihovia si sami vymysleli niekoľko mas'alajov (problémov, záležitostí). Vytvorili si pravidlá sami pre seba. Pokúsili sa poskytnúť dôkazy pre veci ako ra'y, qiyas jali a qiyas khafi. Tieto veci boli vytvorené, aby sa preniesli do odboru 'ibadat, u ktorého je nemožné získať znalosti uvažovaním. Takto rozšírili náboženstvo už niekoľkokrát. Priviedli Moslimov do problémov. Ja nepopieram qiyas; ja hovorím, že qiyas neexistuje v odbore 'ibadat. Iman a ’ibadat boli dokončené za času Proroka. Nikto k nim nemôže nič pridávať. Imamovia mujtahidi ľuďom zakázali napodobňovanie (taqlid) a urobili z taqlidu zákaz.'

Táto pasáž, ktorá je vyňatá z knihy publikovanej Hlavným Úradom pre Náboženské záležitosti, tak ako la-madhhabi knihy, zakazuje nasledovať imamy štyroch Madhhabov. A prikazuje, aby sa každý sám učil tafsir a hadísy. Čo by ste na to povedali?

Odpoveď: Pokiaľ budete čítať pasáž napísanú la madhhabi ľuďmi dostatočne pozorne, ľahko prezriete, že sa snažia oklamať Moslimov skrášľovaním heretických myšlienok a separatistických názorov, s množstvom nezdravých úvah a nepravdivých vyhlásení. Nevzdelanci, mysliaci si, že ich písania sú založené na znalostiach v rámci logiky a rozumu, tomu môžu prepadnúť, avšak vzdelaní, bystrí ľudia, sa nikdy nenechajú chytiť do ich nástrah.

Učenci Islamu 'rahimahum-Allahu ta'ala' napísali tisíce hodnotných kníh po štrnásť storočí, aby varovali mladých proti nebezpečenstvu ne-madhhabizmu alebo anti-Sunnizmu, ktoré ženú Moslimov do večného zatratenia. Nasledujúce, je preklad z niektorých pasáží z knihy **Hujjat-Allahi 'ala-l-'alamin** napísané Yusufom an-Nabhaniem [zomrel v Beirute, 1350 A.H. (1932)], ako odpoveď na otázku položenú vyššie:

"Nie každý je schopný vyvodiť ahkam (pravidlá, závery) z Kur'anu al-kerimu. Pretože dokonca ani imamovia mujtahidi by neboli schopní vyňať všetky pravidlá z Kur'anu al-kerimu, Rasulullah 'sall- Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' vysvetlil pravidlá z Kur'anu al-kerimu v jeho hadísech-i-sherifech. Tak ako bolo iba v moci Proroka vysvetliť Kur'an al-kerim, podobne, iba as-Sahabat al-kiramovia a imamovia mujtahidi boli schopní pochopiť a vysvetliť hadísov-i-sherifov. Aby im mohli porozumieť, Allahu ta'ala udelil Jeho imamom mujtahidům vedecké a náboženské vedomosti, silné porozumenie, prezieravosť, nesmierne bystrú myseľ, a mnoho ďalších hodnotných schopností. A pred všetkými týmito cnosťami bola taqwa. Ďalším bolo Božské Svetlo v ich srdciach. Pomocou týchto cností, naši imamovia mujtahidi rozumeli tomu, čo chceli Allahu ta'ala a Rasulullah povedať ich slovami, a pre tých, ktorým nemohli porozumieť, podali vysvetlenie skrze qiyami. Každý zo štyroch a'immat al-madhahibov informovali, že neodovzdávajú svoje vlastné názory a povedali svojim učeníkom: 'Ak nájdete sahih hadís, nechajte moje slová stranou a nasledujte Rasulullahov hadís! Ľudia, ktorým naši a'immat al-madhahibovia dali tento príkaz, boli znalými učencami, a mujtahidmi ako oni. Títo učenci boli mujtahidmi tarjihu, ktorí poznali

korektúrne texty, zatiaľ čo štyri skupiny Madhhab (ich predstavitelia) si zakladali na svojich ijtihadoch. Študovali korektúrne texty a prenášače hadísov, podľa ktorých Madhhab vodca vyvodil svoj ijtihad, a tých novo nájdených sahih hadísov, a posudzovali, ktorý z nich prišiel neskôr a ďalšie faktory, a takto porozumeli, ktorý by mal byť uprednostnený (tarjih). Alebo mujtahid imam [al-madhhab imam] rozhodol o záležitosti (mas'ala) pomocou qiyamu, pretože nepoznal hadís, ktorý by o tomto informoval (alebo to riešil) a jeho učeníci, po nájdení takého hadísu-i-sherifu, to posúdili inak . Avšak, pri vyvodzovaní takého ijtihadu, učeníci neprekračovali pravidlá zadané imamom. Mujtahidi muftijovia, ktorí nastúpili po nich, vydávali fatwu týmto spôsobom, tiež. Ako vyplýva z toho všetkého, čo je tu uvedené, Moslimovia, ktorí nasledovali štyri a'immaty al-madhhahiby a mujtahidi, ktorí boli vzdelávaní v ich Madhhaboch, nasledovali pravidlá Allahova ta'ala a Jeho Proroka. Títo mujtahidi rozumeli pravidlám Kur'anu al-kerimu a hadísom-ash-sherifom, ktorým nikto iný nemohol rozumieť, a toto odovzdávali. Moslimovia žili podľa toho, čo mujtahidi pochopili a čo odovzdávali z Nassu, to je, z Knihy a Sunny. Lebo, Allahu ta'ala vyhlásil v 43. ayatu kerimu zo sury an-Nakhl: **"Ak nevieš, spýtaj sa tých, ktorí vedia."**[47]

"Iba Ummu Jeho Milovaného Proroka 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' obdaril Allahu ta'ala poctou, že a'immati al-madhahibovia sú schopní vykonávať ijtihad a zriaďovať ich Madhhaby, kde sa všetci Moslimovia môžu zhromažďovať. Na jednej strane, stvorením imamov i'tiqadu[48], Allahu ta'ala zamedzil heretikom, zindiqom, mulhidom a satanským ľuďom, aby pošpinili znalosti i'tiqadu, a na stranu druhú, ochránil Svoje náboženstvo od pošpinenia, stvorením Madhhab imamov. Keďže Kresťanstvo a Židovstvo nemali toto požehnanie, tieto náboženstvá boli skazené a zmenené na hru.

"Jednotným uznesením Islamských učencov, štyristo rokov po tom, čo Rasulullah 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' zomrel, sa neobjavil žiadny hlboko vzdelaný učenec, ktorý by bol schopný uplatňovať ijtihad. Človek, ktorý hovorí, že je nevyhnutné uplatňovať ijtihad, je buď blázon, alebo je celkom nevzdelaný v Islame. Keď veľký učenec Jalal ad-din as-Suyut 'Abd ar-Rahman 'rahimahullahu ta'ala', (zomrel v roku 911 A.H. [1505 A.D.], v Egypte,) povedal, že dosiahol úroveň ijtihadu, iní súčasní učenci sa ho spýtali na otázku, ku ktorej boli predložené dve odpovede a žiadali od neho, aby rozhodol, ktorá z nich bola viac dôveryhodná. Nemohol im odpovedať. Povedal, že je príliš zaneprázdnený, aby si na nich mohol nájsť čas. Avšak, bol požiadaný uplatniť ijtihad a vyvodiť fatwu, týkajúce sa najnižšieho stupňa ijtihadu. Ak tak hlboko vzdelaný učenec, akým bol as-Suyuti, sa vyhol uplatneniu ijtihadu a fatwy, ako by sme mali nazývať tých, ktorí nútia ostatných, aby

---

[47] Tento ayat ukazuje, že nie každý je schopný porozumieť Knihe a Sunne správne. Prikazuje ľuďom, ktorí im nie sú schopní porozumieť, aby sa nesnažili Kur'anu al-kerimu alebo hadísom-ash-sherifom porozumieť sami, ale aby sa spýtali ľudí, ktorí im už porozumeli. Keby každý bol schopný rozumieť významom Kur'anu al-kerimu a hadísom-ash-sherifom správne, nevzniklo by sedemdesiatdva heretických skupín. Všetci ľudia, ktorí boli príčinou vzniku týchto skupín, boli veľmi vzdelaní, ale nikto z nich nebol schopný porozumieť významom v Kur'ane al-kerime a hadísech-ash-sherifech správne. Ich nepochopením sa odklonili od správnej cesty a ich vinou sa milióny Moslimov ženú do zatratenia. Niektorí z nich to preháňali v udeľovaní chybných významov a stali sa tak heretickými, že nazývali Moslimov na správnej ceste 'neveriacimi' a 'polyetistami'. V knihe zvanej **Kashf ash-shubuhat**, ktorá bola preložená do turečtiny a do Turecka prepašovaná, sa hovorí, že je mubah (povolené) zabíjať a zabavovať majetky Moslimov, ktorí zastávajú vieru Ahl as-Sunna.

[48] Princípy viery; vierohodné zásady.

uplatňovali absolútny (mutlaq) ijtihad, ak ich nemáme nazývať blázny alebo duchovnými ignorantmi? Al-Imam al-Ghazali[49] 'rahimah-Allahu ta'ala', uviedol v jeho knihe **Ihya' 'Ulum ad-Din**, že v jeho dobe nebolo žiadneho mujtahida.

"Ak sa Moslim, ktorý nie je mujtahidom, naučí sahih hadís a potom cíti nepokoj, pretože robí niečo spôsobom, ktorý ho naučil imam z jeho Madhhabu, ale tento spôsob nie je v súlade s hadísom, musí hľadať a nájsť iného mujtahida zo štyroch Madhhabov, ktorého ijtihad vznikol na základe tohto hadísu, a upraviť svoje správanie podľa Madhhabu, ku ktorému tento mujtahid patrí. Veľký učenec al-Imam Yahya an-Nawawi 'rahimah-Allahu ta'ala', (zomrel v roku 676 A.H. [1277 A.D.], v Damasku,) toto vysvetlil podrobne v jeho **Rawdat at-talibin**. Lebo, nie je povolené, pre ľudí, ktorí nedosiahli úroveň ijtihadu, aby vyvodzovali pravidlá z Nassu, to je, Kniha a Sunna. Teraz, niektorí nevzdelaní ľudia tvrdia, že sú schopní vyvodzovať pravidlá z Nassu, a že nepotrebujú naďalej nasledovať jeden zo štyroch Madhhabov, a opúšťa Madhhab, ktorý roky nasledovali. Snaží sa prekonať Madhhab so svojim nezdravým myslením. Vydávajú tak ignorantské a hlúpe výroky ako, 'Nebudeme nasledovať názory duchovného, ktorý bol taký neznalý ako sme my.' Oklamaní Satanom a podnietení svojimi nafmi, vyžadujú nadradenosť. Neuvedomujú si, že týmto tvrdením neukazujú svoju nadradenosť, ale idióciu a hanebnosť. Medzi nimi, môžeme tiež vidieť niektoré nevzdelané heretiky, ktorí hovoria a píšu, že každý by mal čítať a vyvodzovať pravidlá z kníh tafsiru a [**Sahih** z] al-Bukhari. Ó môj Moslimský brat! Rozhodne sa vyvaruj priatelenia sa s takými hlupákmi a nedomnievaj sa, že sú duchovne založení! Drž sa pevne Madhhabu svojho imama! Je na tebe, ktorý zo štyroch skupín Madhhabov si vyberieš. Ale nie je prípustné vyberať si zo všetkých Madhhabov uľahčujúce pravidlá (rukhsahy), teda, spájať Madhhaby, čo sa nazýva **'talfiq'**[50].

"Moslim, ktorý je schopný čítať a porozumieť hadísom-i-sherifom dobre, by sa mal učiť hadísy-i-sherify obsiahnuté v korektúrnych textoch jeho Madhhabu, následne robiť to, čo je v nich vychvaľované a vyhýbať sa tomu, čo je zakázané, a učiť sa o veľkosti a hodnote Islamského náboženstva, o dokonalosti Rasulullaha 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' a Allahove ta'ala Mená a Vlastnosti, o živote Rasulullaha, jeho cnostiach a zázrakoch, o rádoch a zázrakoch, , o Zmŕtvychvstaní, Poslednom Súde, Raji a Pekle, anjeloch, džinoch, starovekých ummách, Prorokoch a ich nebeských knihách, a učiť sa o zvláštnych kvalitách Rasulullahových a Kur'ânu al-kerimu, živote jeho Al (priameho príbuzenstva), o životoch jeho Sahabov, o zvestovateľoch Posledného Dňa, a mnoho ďalších informáciách týkajúcich sa tohto i onoho sveta. Všetky informácie týkajúce sa tohto i onoho sveta sú obsiahnuté v Rasulullahových hadísech-i-sherifech.

---

[49] Imam-› Muhammed Ghazali zomrel v meste Tus v roku 505 [1111 A.D.].

[50] „**Talfiq**" znamená „zjednocovanie alebo miešanie jednoduchších pravidiel (štyroch) Madhhabov, a to takým spôsobom, že výsledné pravidlo nie je v kompatabilite ani s jedným pôvodným". Potom, čo človek vykonáva Islamské praktiky podľa jedného z Madhhabov, to znamená potom, čo sú jeho praktiky sahih (platné, vhodné) v tomto Madhhabe, následným sledovaním čo najviac podmienok pravidiel, ktoré sa uplatňujú v ďalších troch Madhhaboch, ktorého účelom je, aby jeho praktiky boli sahih a prijateľné aj v týchto Madhhaboch je pozývané **'taqwa'**, čo prináša mnoho thawabu, (to je, odmeny na Onom Svete.)

Pokiaľ je porozumené tomu, čo sme tu písali, stáva sa zjavným ako nevzdelaní sú tí, ktorí tvrdia, že pravidlá, ktoré nie sú odvodené z hadísov, sú zbytočné. Aj keď hadísy obsahujú nespočetné množstvo cenných informácií, hadísov zaoberajúcich sa 'ibadatom a mu'amalajem je veľmi málo. Podľa niektorých učencov je ich okolo päť sto; [pri zahrnutí opakujúcich sa, nie je ich viac ako tri tisíce.] Je nepravdepodobné, že by akýkoľvek zo štyroch a'immat al-madhhabov nepočul niektorý zo sahih hadísov, medzi toľko málo hadísy. Každý sahih hadís bol použitý ako korektúrny text aspoň jedným zo štyroch a'immat al-madhhabov. Moslim, ktorý si všimne, že postoj jeho Madhhabu k určitej záležitosti je nezlučiteľný so sahih hadísom, mal by násedovať Madhhab, ktorého ijtihad je utvorený na základe tohto hadísu, čo sa týka tejto záležitosti. Pravdepodobne, imam jeho vlastného Madhhabu tiež počul tento hadís, avšak pozná iný hadís, ktorý vlastným posúdením považuje za sahih alebo bol [vyslovený Prorokom] neskôr a tým zrušil skorší hadís, alebo, z nejakých iných dôvodov známych mujtahidom, nepovažuje tento predchádzajúci hadís za korektúrny text. Pre Moslima, ktorý rozumie, že skorší hadís je sahih, je vhodné sa vzdať ijtihadu svojho Madhhabu, ktorý nie je v súlade s hadísom, a nasledovať tento hadís, avšak mal by sa v tejto záležitosti riadiť Madhhabom, ktorý použil tento hadís pre svoj ijtihad. Lebo, imam tohto druhého Madhhabu, bol znalý niektorých dokumentov týkajúcich sa pravidiel (ahkam), ktoré ten druhý nepoznal, a usúdil, že mu nič nebráni v nasledovaní tohto hadísu. Avšak, je tiež prípustné, aby tento človek konal podľa svojho Madhhabu v tejto záležitosti, pretože imam jeho Madhhabu sa nepochybne opieral o solídny dokument vo svojom ijtihade. V Islame je neznalosť takého dokumentu, pre muqallida, ospravedlniteľná. Lebo, žiadny z imamov štyroch Madhhabov sa neodchýlil od Knihy a Sunny v ich ijtihade. Tieto Madhhaby sú vysvetlením Knihy a Sunny. Vysvetlili významy a pravidlá v Knihe a Sunne pre Moslimov. Vysvetlili ich pre Moslimov zrozumiteľným spôsobom a spísali ich do kníh. Táto práca 'immat al-madhahibov 'rahimahum- Allahu ta'ala' bola takou ohromnou službou Islamu, že ľudské úsilie by na toto, bez pomoci Allahovi ta'ala, nestačilo. [Existencia] týchto Madhhabov je jeden z najdokonalejších dôkazov skutočnosti, že Rasulullah 'sall- Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' je Pravým Prorokom, a že Islam je Pravým Náboženstvom.

"Ijtihady našich a'immat al-madhahibov sa líšili iba v záležitostiach týkajúcich sa furu' ad-dinu, teda, v otázkach Fiqhu. Nemali nezhody čo sa týka usiel ad-dinu, tj, znalosti v oblasti i'tiqadu alebo imanu. Ani sa od seba neodlišovali v učení furu', čo je známe ako podstata náboženstva, a ktoré bolo odvodené od tých hadísov, ktorých dokumenty boli sprostredkované spôsobom tawatur. Líšili sa iba v niektorých aspektoch týkajúcich sa znalostí ohľadom furu' addin. Toto vzniklo z rozdielneho pohľadu na spoľahlivosť dokumentov v týchto záležitostiach. A tento malý rozdiel medzi nimi je [Allahovou ta'ala] milosťou pre jeho Ummu; Moslimom je dovolené (ja'iz) nasledovať akýkoľvek Madhhab podľa svojho úsudku, pre uľahčenie. Rasulullah 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' túto radostnú zvesť predpovedal, a stalo sa tak, ako predpovedal.

"Nie je povolené používať ijtihad v súvislosti so znalosťami **i'tiqadu**, tj., v súvislosti so skutočnosťami, ktorým Moslim musí veriť. Mohlo by to viesť k odchýlke a herézii. Je to ťažký hriech. Existuje len jedna správna cesta v záležitostiach týkajúcich sa i'tiqadu: **ahl as-Sunnat wa 'l-Jama'a**. Tieto odlišnosti, ktoré boli v hadíse ash-sherife označené za [Allahovu ta'ala] milosť, boli odlišnosti v oblasti furu' alebo ahkam.

"V záležitostiach, v ktorých sa posúdenie štyroch Madhhabov od seba líšia, iba jedno z uznesení je správne. Tí, ktorí konajú podľa správneho súdenia, získajú dva thawaby, a tí, ktorí nasledujú jedno z nesprávnych, získajú jeden thawab. To, že Madhhaby sú milosťou, ukazuje

skutočnosť, že je dovolené opustiť jeden Madhhab a nasledovať iný. Avšak nie je povolené nasledovať akýkoľvek Madhhab - iný ako jeden zo štyroch - patriaci Ahl as-Sunne, dokonca ani tie, ktoré patria as-Sahabat al-kiramům, pretože učenie týchto Madhhabov nebolo spracované v písomnej forme a bolo zabudnuté. Teraz, nie je už možnosť nasledovať iný Madhhab, ako jeden zo spomínaných štyroch. Imâm Abu Bakr Ahmad ar-Râzî [rahimah-Allahu ta'ala, zomrel v roku 370 A.H. (980)], tiež vyhlásil, že učenci Islamu jednotne uzniesli, že nie je dovolené nasledovať (priamo) as-Sahabat al-kiramy. Pre tých, ktorí chcú dobre porozumieť nadradenosti Madhhabov, mujtahidom, najmä tým zo štyroch a'immat al-madhhahibov, a skutočnosti, že ich Madhhaby nepresahujú Knihu a Sunnu, a že pravidlá, ktoré odovzdávajú cez ijma' and qiyas, neboli ich názory, ale boli vyvodené z Knihy a Sunny, odporúčam prečítať si knihy **Al-mizan al-kubra** a **Al-mizan al-Khidriyya** napísané Imamom 'Abd al-Wahhabem ash- Sha'ranijem – 64 – (rahimah-Allahu ta'ala)[51]."

Nie je správne hovoriť, "Kur'an al-kerim nezmieňuje 'náboženských učencov.' " Existuje mnoho ayatov velebujúcich učencov ('ulama') a vedomosti ('ilm). Hadrat 'Abd al-Ghani an-Nablusi [zomrel v roku 1143 A.H. (1731)] napísal v jeho **Al hadiqa**: "Siedmy ayat v Sure al-Anbiya vypovedá: **'Spýtaj sa ľudí dhikru, na to, čo nevieš.'** 'Dhikr' znamená 'vedenia'. Tento ayat-i-kerim nariaďuje ľuďom, ktorí nevedia, aby našli učencov a učili sa od nich." Je vypovedané v siedmom ayate-i-kerime zo Sury al-Al 'Imran: **"Len znalí ľudia rozumejú nejasným ayatom"**; v 18. ayate-i-kerime rovnakej Súry: **"To, že Allahu ta'ala je skutočný a jedinečný je porozumené a hlásené ľuďmi znalými"**; v 81. ayatu-i-kerimu v Sore al-Qasas: **"Ľudia znalí im povedali, 'Hanbite sa! Odmeny, ktoré dá Allâhu ta'âlâ tým, ktorí veria a konajú dobré skutky, sú lepšie ako svetské radosti' "**; v 56. ayatu-i-kerimu Sury Rum: **"Ľudia znalí a veriaci povedia, ‚Vskutku, toto je Deň Vzkriesenia, ktorý ste odmietali na tomto svete' "** ; v 108. ayatu-i-kerimu Sury Isra: **"Ľudia znalí, potom čo počujú al-Kur'an al-kerim, sa poklonia k zemi a povedia, 'Náš Stvoriteľ nemá chyby, Ten, ktorý neporušuje Svoje Slovo' "**; v 54. ayatu Sury Hajj: **"Ľudia znalí rozumejú, že al-Kur'an al-kerim je Slovom Allahovým"**; v 50. ayatu-i-kerimu zo Sury Ankabet: **"Al-Kur'an alkerim sa usídlil v srdciach ľudí znalých"**; v šiestom ayatu-i-kerime zo Sury Saba': **"Ľudia znalí vedia, že al-Kuran al-kerim je Slovom Allahovým a skrze neho (niektorí) získavajú lásku Allahovu ta'ala"**; v jedenástom ayate-i-kerime zo Sury al-Mujadala: **"Ľuďom znalým budú udelené vysoké hodnosti v Raji"**; v 27. ayatu-i-kerime zo Sury al-Fatir: **"Len ľudia znalí sa obávajú Allaha ta'ala"**; v 14. ayatu-ikerimu zo Sury al-Hujurat: **"Najcennejšie z vás sú tí, ktorí sa Allaha ta'ala obávajú veľmi."**; V hadíse citovanom na 365. strane tej istej knihy sa vyhlasuje: **" 'Allahu ta'ala a anjeli a všetky stvorenia sa modlia za toho, ktorý učí ľudí, čo je správne'; 'V Súdny Deň, prvýkrát Prorokovia, potom učenci a potom mučeníci sa budú prihovárať"; 'Ó človeče! Nech je ti známe, že vedenie môže byť získané načúvaním učených'; 'Získavaj vedenie! Vzdelávanie sa je 'ibada. Učiteľ a prijímateľ vedenia získa odmenu jihadu. Odovzdávanie poznania je ako dávanie almužny. Učenie sa od učených je ako vykonanie polnočného salatu.' "** Tahir Buhari[52], autor fatwa knihy zvanej **Khulasa**, pravý:

[51] Yusuf an-Nabhani, Hujjat-Allahi 'ala 'l-'alamin, strana 771. Vyššie spomínaný citát, preložený z Arabského originálu, neobsahuje žiadne slová pridané prekladateľom, ktorý, rovnako ako vo všetkých našich knihách, dal dodatky z iných kníh do hranatých zátvoriek, aby si ich čitateľ nepomýlil s preloženým textom. Arabský originál, vyššie spomenuté pasáže, Hujjat-Allahi 'ala-lalamin, bol reprodukovaný ofsetovou tlačou v Istanbule v roku 1394 [1974].

[52] Tahir Buhari zomrel v roku 542 [1147 A.D.].

"Čítanie Fiqh kníh prináša viac thawâbu ako vykonávanie nočného namâzu. Keďže je fardom učiť sa, čo všetko je fard a haram, od ['alimov (učených) alebo z ich] kníh. Čítanie Fiqh kníh, aby ste potom mohli vykonávať, čo ste sa naučili a učiť druhých, je lepšie ako vykonávať salat at-tasbih. Je vyhlásené v hadísu ash-sherifu: **‚Získavanie poznania prináša viac thawabu ako vykonávanie všetkých supererogačných aktov uctievania, lebo je to prínosné pre oboch, seba samých i pre toho, komu sa toto odovzdáva'; „Človek, ktorý sa učí preto, aby mohol učiť druhých, bude odmenený ako Siddiqové.“** Islamské vedomosti môžu byť získavané iba od znalca alebo z kníh. Ľudia, ktorí tvrdia, že Islamské knihy a sprievodcovia sú zbytoční, sú klamári alebo zindiqové. Obliehajú Moslimov a vedú ich do záhuby. Znalosti v náboženských knihách sú čerpané z Kur'anu al-kerimu a z hadísov- i-sherifov.” Preklad z **Hadiq**y[53] tu končí. Allahu ta'ala poslal Svojho Proroka "alaihi'ssalam' pre oznámenie a učenie Kur'anu al-kerimu. As-Sahabat al-kiramovia sa učili znalosti z Kur'anu al-kerimu od Rasulullaha. Islamskí učenci sa učili od as- Sahabat al-kiramov, a všetci Moslimovia sa učili od Islamských učencov a ich kníh. Je vyhlásené v hadísech ash-sherifoch: **"Vedenie je poklad. Jeho kľúčom je pýtať sa a učiť sa"; "Uč sa a odovzdávaj znalosti!" "Všetko má svoj zdroj. Zdrojom taqwy sú srdcia múdrych." "Získavanie znalostí je odčinením hriechov."**

Al-Imam ar-Rabbani 'rahmatullahi ta'ala 'alaih' napísal v jeho 193. liste prvého zväzku jeho práce **Maktubat**:

"Mukallaf človek (vo veku puberty a súvahy), musí ako prvý napraviť svoj iman, svoju vieru. To znamená, naučiť sa znalosti i'tiqadu (piliere viery) spísané učenci Ahl as-Sunny wa'l-Jama'a a upraviť svoju vieru podľa ich učenia: Nech Allahu ta'ala odmení hojne týchto skvelých mužov za ich prácu.. Amin. Ak budete spasení od trestu na Onom Svete závisí iba na učení a viere v znalosti, ktoré títo skvelí muži správne vyložili.[Ľudia, ktorí nasledujú ich cestu sú nazývaní **Sunni**.] Je uvedené v hadíse sherife, že jedna skupina bude zachránená od Pekla, a to sú Moslimovia, ktorí nasledujú kroky týchto učencov. Pravý Moslimovia, ktorí nasledujú cestu Rasulullaha 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' a jeho Spoločníkov 'radiy-Allahu ta'ala 'anhum' sú iba títo Moslimovia. Pravé a hodnotné znalosti vyňaté z Kur'anu al-kerimu a hadísov ash-sherifov, sú znalosti, ktoré z nich vyňali učenci Ahl as-Sunny. Lebo každý heretický človek v náboženstve, nesúci Moslimské meno, tvrdí, že jeho heretické myšlienky pochádzajú z Kur'anu al-kerimu a hadísov ash-sherifov. Každý človek s nesprávnymi myšlienkami a herézami hovorí, že sa prispôsobil Knihe a Sunne. Ako môžeme vidieť, nie všetko, čo je ľuďmi porozumené a vyvodené z Kuranu al-kerimu a Hadísov ash-sherifov, je správne.

Pre zistenie presného kréda Ahl as-Sunny, existuje perzská kniha **al-Mu'tamad** napísaná Hadratom Turom Pushtijom[54], veľkým Islamským učencom, ktorá vysvetľuje pravé krédo odovzdávané Ahl as-Sunnou, a je veľmi užitočná. Vysvetlenia, ktoré kniha sprostredkováva, sú veľmi jasné. Je ľahké jej porozumieť. Kniha bola vytlačená Hakikat Kitabevi (Kníhkupectvom) v roku 1410 [1989 A.D.].

Potom, čo upravíme svoju vieru podľa vierohodného učenia, mali by sme sa učiť a riadiť sa podľa toho, čo je **halal**, **haram**, **fard**, **wajib**, **sunna**, **mandub** a **makruh** z kníh Fiqhu napísaných učenci Ahl as-Sunna. Nemali by sme čítať heretické knihy publikované nevzdelanými ľuďmi, ktorí neporozumeli týmto skvelým učencom. Moslimovia, ktorých viera je v nesúlade s vierou Ahl as-Sunny, Peklu na Onom Svete neuniknú. Nech nás Allahu

---

[53] Autor knihy Hadiqa zomrel v roku 1143 [1731 A.D.].

[54] Fadlullah bin Hasan Tur Pushti, učenec Hanafi Fiqhu, zomrel v roku 661 A.H. (1263)

ta'ala ochraňuje! Ak Moslim, ktorého viera je správna, je nedbalý v uctievaní, môže mu byť odpustené, aj keď nevykoná tawbu. Aj keby mu nebolo odpustené, bude zachránený od Pekla, potom, čo bude potrestaný. To najdôležitejšie je upraviť svoju vieru. Khwaja 'Ubaid-Allah al-Ahrar [qaddas-Allahu ta'ala sirrah-l-'aziz', zomrel v Samarkandu, 895 A.H. (1490)] povedal: 'Keby mi boli udelené všetky kashfy a všetky karamaty, avšak bol by som zbavený kréda Ahl as-Sunny, považoval by som sa za zničeného. Keby som nemal žiadne kashfy ani karamaty a mal by som veľa chýb, a ak by mi bola udelená (iba) viera Ahl as-Sunny, neľutoval by som.' Dnes, Moslimovia v Indii sú celkom opustení. Nepriatelia Islamu útočia zo všetkých strán. Jedna minca utratená pre pomoc Islamu znamená viac thawabu ako tisíc mincí utratených na iné účely. Najväčšou službou Islamu je darovanie kníh Ahl as-Sunny, ktoré učia iman a Islam, ľuďom z dedín a mladým ľuďom. Človek, šťastlivec, ktorý mal možnosť toto urobiť, by sa z toho mal radovať a hojne ďakovať Allahu ta'ala; za to, že má také šťastie. Slúžiť Islamu vždy bolo a je dobrým skutkom. Avšak za tohto času, keď Islam je oslabovaný, a kedy je mnoho úsilií vynaložených na zničenie Islamu skrze klamstvá a ohováranie, je ešte oveľa lepším skutkom šíriť vieru Ahl as-Sunny. Rasulullah 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' povedal jeho Sahabijom: **'Žijete v takej dobe, keď ak by ste sa riadili podľa deviatich z desiatich prikázaní a obmedzení Allahových ta'ala a porušovali by ste len jedno, zahynuli by ste. Boli by ste potrestaní! Po vás, príde taká doba, kedy ľudia, ktorí sa riadia čo i len jedným z desiatich prikázaní a obmedzení, budú zachránení.“** [Tieto skutočnosti sú spísané v **Mishkat-ul mesabih**, sv. 1, 179. odseku a v **Tirmizi, Kitab-al Fitan**, 79. odseku.] Je to dnešná doba, na ktorú tento hadís ash-sherif ukazuje. Je dôležité bojovať proti neveriacim, poznať, kto napáda Islam a nesúhlasiť s nimi[55]. Pre šírenie kníh a slov učencov Ahl as-Sunny, nemusíte biť človekom karamy alebo učencom. Každý Moslim by sa mal snažiť toto činiť. Príležitosť by nemala byť prepásnutá. V Súdny Deň, každý Moslim bude na toto, na to prečo neslúžil Islamu, opýtaný. Tí, ktorí sa nebudú snažiť distribuovať knihy učiace Islam a tí, ktorí nepomáhajú ľuďom a inštitúciám rozširovať učenie Islamu, budú veľmi trpko potrestaní. Výhovorka alebo zámienka nebude prijatá. Aj keď Proroci 'alaihimu-s-salam' boli najvyššie postavení a najnadradenejšie ľudské strovenia, nikdy sa nezameriavali na svoje vlastné pohodlie. Snažili sa cez deň v noci šíriť Allahove ta'ala náboženstvo, cestu k nekonečnému blahu. Tým, ktorí sa pýtali na zázraky, odpovedali, že **Allahu ta'ala stvoril zázraky a že ich povinnosťou je odovzdávať Allahove ta'ala náboženstvo**. Pretože pracovali pre tento účel, Allâhu ta'âlâ im pomáhal a vytváral zázraky. My by sme tiež mali šíriť knihy a výroky učencov Ahl as-Sunny 'rahimahum-Allahu ta'ala' a referovať mladým ľuďom a našim priateľom o nízkosti neveriacich a odhaľovať klamstvá nepriateľov a tých, ktorí očierňujú a prenasledujú Moslimov[56]. Ľudia, ktorí sa nesnažia takto činiť prostredníctvom svojho majetku, postavenia

---

[55] Džihád prostredníctvom sily (jihad qatli) je vykonávaný štátom, jeho armádou. Moslimovia, ktorí vykonávajú tento džihád, toto vykonávajú ako vojaci, konajú podľa nariadenia štátu. To, že jihad qawli, ktorý je vykonávaný prostredníctvom príhovorov a písiem, je lepší ako jihad qatli, je tiež napísané v 65. liste.

[56] Rozprávanie o nich nie je ohováranie ale al-amru bi'l-ma'ruf. Každý Moslim sa musí učiť krédo Ahl as-Sunny a odovzdávať ho ľuďom, na ktorých môže mať vplyv. Knihy, časopisy a spisy vysvetľujúce slová učencov Ahl as-Sunny by mali byť skupované a posielané mladým bratom a známym. Mali by sme sa veľmi snažiť o to, aby si ich prečítali. Tiež knihy, ktoré odhaľujú skutočný zámer nepriateľov Islamu, by mali byť distribuované.

alebo svojej profesie, trestu neuniknú. Pri vykonávaní takejto služby, podstúpení útrap a prenasledovaní musí byť považované za veľké šťastie a zisk. Proroci "alaihimu-s-salam', boli vystavení útokom nevzdelaných a podlých ľudí, počas odovzdávania Allahových ta'ala prikázaní. Veľmi trpeli. Muhammad "alaihissalam', Allahov ta'ala Drahý, ktorý bol vybraný, aby bol najväčší z tých veľkých mužov, povedal: **'Žiadny z Prorokov nezažil toľko zlého zaobchádzania ako som zažil ja.'**

Učenci Ahl as-Sunny ukázali Moslimom po celom svete správnu cestu a viedli nás k učeniu náboženstva Muhammada „alaihis-salam" bez akejkoľvek zmeny alebo interpolácie, sú to učenci štyroch Madhhabov, ktorí dosiahli stupeň ijtihadu. Štyri z nich sú najvýznačnejšie. Prvý z nich je al-Imam al-a'zam **Abu Hanifa Nu'man ibn Thabit** 'rahimah-Allahu ta'ala'. Patril k najväčším Islamským učencom. Stal sa vodcom Ahl as-Sunny. Jeho životný príbeh je popísaný v tureckých knihách **Seadet-i Ebediyye** a **Faideli Bilgiler**[57]. Narodil sa v Kofe v roku 80 A.H. [699] a bol umučený v Bagdade v roku 150 [767].

Druhým je veľký učenec Imám **Malik ibn Enes** 'rahimah-Allahu ta'ala'. V knihe Ibni 'Abidin sa píše, že žil osemdesiat deväť rokov. Bol vnukom Malika bin Ebi 'Amira.

Tretím je Imam **Muhammad ibn Idris ash-Shafi'i** 'rahimah-Allahu ta'ala', ktorý bol zbožňovaný Islamskými učencami. Narodil sa v roku 150 [767] v Ghazze, Palestíne a zomrel v Egypte v roku 204 [820].

Štvrtým je Imam **Ahmad ibn Hanbal** 'rahimah-Allahu ta'ala', ktorý sa narodil v Bagdade v roku 64 [780] a tam tiež zomrel v roku 241 [855]. Je pilierom Islamskej budovy.

Ak dnes človek nenasleduje jedného z týchto veľkých imâmov, je vo veľkom nebezpečenstve. Nachádza sa v herézii. Popri týchto, existovalo mnoho ďalších učencov Ahl as-Sunny, tiež so správnymi madhhabami. Ale časom boli ich madhhaby zabudnuté a nemohli byť spracované do kníh. Napríklad, sedum veľkých Medinanských učencov, ktorí sa volali **al-Fuqaha' as-sab'a** a **'Umar ibn 'Abd al-'Aziz, Sufyan ibn 'Uyayna**[58]**, Is'haq ibn Rahawah, Dawud at- ibn Sharahil ash-Sha'bi, Layth ibn Sa'd, 'A'mash, Muhammad ibn Jerir at-Tabari, Sufyan ath-Thawri** (zomrel v Basre, 161 A.H. [778]) a **'Abd ar-Rahman Awza'i** 'rahimahum- Allahu ta'ala' sú medzi nimi.

Všetci Sahabat al-kiramovia 'radiy-Allahu ta'ala 'anhum ajma'in' boli oprávnene „hviezdami" vedenia. Akýkoľvek z nich by vystačil na vedenie celého sveta na správnu cestu. Boli mujtahidy, každý patriaci k svojmu vlastnému madhhabu. Väčšina z ich madhhabov si boli podobné. Avšak, pretože ich madhhaby neboli spísané do kníh, nie je pre nás možné ich nasledovať. **Madhhaby** štyroch Imamov, teda to, čo učili o viere a o veciach, ktoré sa majú vykonávať, boli zhromaždené a vysvetlené ich učeníkmi. Učenie bolo spísané do kníh. Dnes, každý Moslim musí patriť do Madhhabu jedného zo štyroch vyššie spomenutých Imamov a žiť a vykonávať 'ibadat v súlade s jeho Madhhabom[59].

Medzi učeníkmi týchto štyroch Imamov, dvaja učenci dosiahli veľmi vysokú úroveň v odovzdávaní učenia imanu. A teda, vznikli dva **Madhhaby**, ktoré sa zaoberajú **i'tiqad**om alebo **iman**om. Správna viera, v súlade s Kur'anom-al-kerimom a hadísy ash-sherifmi, je iba viera ukázaná týmito dvoma Imamami, ktorí rozšírili vieru Ahl as-Sunny po celom svete, ktorá je Skupinou Spásy.

---

[57] Tiež v prvej kapitole Sunni Cesta (The Sunni Path) a v piatej a šiestej kapitole prvého zväzku knihy Nekonečná blaženosť (Endless Bliss).
[58] Sufyan bin 'Uyayna zomrel v Mecke v roku 198 [813 A.D.].
[59] Človek, ktorý nechce nasledovať jeden z týchto Madhhabov, nepatrí k Ahl as-Sunne.

Prvý z nich bol **Abu 'l-Hasan 'Ali al-Ash'ari** 'rahimah-Allahu ta'ala', ktorý sa narodil v Basre v roku 226 A.H. [879] a zomrel v Baghdade v roku 330 [941]. Druhý bol **Abu Mansur al-Maturidi** 'rahimah-Allahu ta'ala', ktorý zomrel v Samarkandu v roku 333 [944]. Čo sa týka imanu, každý Moslim musí nasledovať jedného z týchto dvoch veľkých Imamov.

Smery (turuq) Awliyajov sú správne. Ani v najmenšom nevybočili od Islamu[60]. Awliya' má schopnosti karamatu. Všetky ich karamaty sú správne a pravé. Al-Imam 'Abdullah al-Yafi'i (zomrel v Mecke, 768 A.H. [1367]) povedal: "Ghawth ath-Thaqalain Mawlana 'Abd al-Qadir al-Jilani'jov 'qaddas-Allahu 'aziz'[61] karamat bol tak slávne známy, že je nemožné o ňom pochybovať alebo ho popierať, pretože **tawatur** (známosť) je sanádom (zdokumentovaným dôkazom) pre vierohodnosť."

5. Piaty zo šiestich náležitostí imanu je "veriť v Posledný Deň (al-Yawm al-akhir)." Začína dňom, keď človek zomrie a pokračuje až do Dňa Súdneho. Nazýva sa „Posledným Dňom“ preto, že už nepríde ďalšej noci alebo preto, že príde po tomto svete. "Deň", spomínaný v tomto hadísu sherifu, nie je ako deň alebo noc, ako ich poznáme. Označuje to určitý čas. Nebola nám odovzdaná informácia o tom, kedy príde. Avšak, naši Proroci 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' poukázali na mnoho predzvestí a predchádzajúcich udalostí: Hadrat al-Mahdi[62] príde; Ježiš ,'alaihis-salam' zostúpi z nebies do Damasku; ad-Dajjal[63] sa zjaví; ľudia zvaní Ya'juj and Ma'juj[64] uvedú celý svet do nepokojov; slnko vyjde zo západu; budú sa opakovať silné zemetrasenia; náboženské učenie bude zabudnuté; neresti a zla bude pribíjať; nezbožní, nemorálni, nepoctiví ľudia budú vládnuť; Allahove ta'ala prikázania budú zakázané; haram skutky budú páchané všade; požiar vyvstane z Jemenu; more a hory sa

---

[60] V každom storočí existovali klamári a heretici, ktorí využívali náboženstvo ako prostriedok pre svoj svetský prospech, a ktorí sa vydávali za Walija, murshidy alebo za muža náboženskej autority. Dnes sa stále nájde zlý človek v každej profesii, v každom odvetví remesiel a na každom úrade. Vidíme ľudí, ktorí sledujú svoj vlastný prospech a potešenie na úkor iných, poškodených a bola by nespravodlivá hlúposť poškvrniť všetky remeslá a ľudí, s ktorými prišli do styku. Pomohlo by to separatistom. Z tohto dôvodu, kvôli existencii heretikov a nevzdelaných, zradných mužov turuqu (riadov, smerov) by sme nemali hovoriť zle o Islamských učencoch alebo o veľkých mužoch Tasawwufu, ktorých ctihodné služby vyplnili letopisy dejín. Mali by sme si uvedomiť, že ľudia, ktorí ich hanobia, takto robia neoprávnene.

[61] Abdulqadir Geylani zomrel Bagdadu v roku 561 [1161 A.D.].

[62] Hadrat al-Mahdi bude potomkom nášho požehnaného Proroka Muhammada “alaihissalam”. Bude sa volať Muhammad a meno jeho otca bude 'Abdullah. Bude predsedať Moslimom, posilní Islam a rozšíri ho po celej krajine. Stretne sa s ‘Isa (Ježišom) ‘’alaihis- salam’, a spoločne povedú boj proti a zničí ad-Dajjala. Za jeho času, Moslimovia budú usídlení všade a budú žiť v pohodlí a pohode.

[63] Ad-Dajjal (kresťanmi zvaný Antikrist, ktorý bude tiež nazývaný Masih, pretože bude známy po celom svete) bude synom žida od Khurasanov, zo severného Iránu, a nepriateľom Islamu veliacim nespočetných vojakov. Bude zabíjať Moslimov a prinesie nepokoj a nepokoje na Blízky východ. Potom, čo bude jeho vinou preliate mnoho krvi, bude zabitý Hadratom al-Mahdim. Je uvedené s referenciami, v knihe Mukhtasaru Tadhkirat al-Qurtubi napísané 'Abd al-Wahhab ash- Sha'ranim (2. edícia, Istanbul, 1302), že ad-Dajjalove meno bude Ibn as-Sayyad.

[64] V Kur'ane al-kerime sa píše, že Ya'juj and Ma'juj (Gog a Magog) sú dva zlé národy, ktoré, kedysi v dávnom čase, boli ponechané za hradbou, a ktorí sa rozšíria po zemi pred koncom sveta. Keď zvážime, že archeologické výskumy nachádzajú mestá pochované pod zemou a morské fosílie na vrcholkoch hôr, táto hradba ešte nemusela byť nájdená, ani tieto národy nemuseli byť tak početné, ako sme zvyknutí dnes; môžeme premýšľať tak, že tak ako tisíc miliónov dnešných ľudí sa zrodilo z dvoch ľudí, tieto dva národy sa na zemi rozšíria rozmnožením sa niekoľkými málo ľuďmi, ktorých miesto dnes nemusí byť známe.

rozdelia na kusy; slnko a mesiac sa zatemnia; more sa zmiešajú jedno s druhým, začnú sa variť a vyschnú.

Moslim, ktorý hreší, je nazývaný **fasiq**. Fasígovia a všetci neveriaci budú vystavení mukám ('adhab) v ich hroboch. V tieto skutočnosti musíme veriť. Po pochovaní, zosnulý bude vrátený k neznámemu životu a buď si bude užívať požehnanie alebo bude vystavený mukám. Ako bolo uvedené v haditoch ash-sherifoch, dvaja anjeli **munkar** a **nakir**, v podobe dvoch strašných ľudí, prídu do jeho hrobu a budú ho spovedať. Otázky kladené v hroboch budú súvisieť s náležitosťami imanu podľa niektorých učencov alebo, podľa niektorých iných, ohľadne imanu celkovo. Z tohto dôvodu by sme mali naše deti učiť odpovede na nasledujúce otázky: Kto je tvoj Rabb (Allah)? K akému náboženstvu patríš? Ku ktorej umme (spoločenstva ktorého Proroka) patríš? Ktorá je (jej meno) tvoja Svätá Kniha? Čo je tvojou qiblou? Ktoré sú tvoje Madhhaby, čo sa týka îmânu a 'ibadatu (alebo 'amal)? V knihe **Tadhkirat al-Qurtubi**[65] sa píše, že tí, ktorí nepatria k Sunni Moslimom, nebudú môcť odpovedať správne. Hroby tých, ktorí odpovie presne, sa roztvoria a okno do Raja bude otvorené. Každé ráno a každý večer uvidia svoje miesta v Raji, a anjeli im budú preukazovať láskavosti a podávať im dobré správy. Ten, kto nebude môcť presne odpovedať, bude bitý železnými paličkami tak veľmi, že každé stvorenie okrem ľudí a džinov, ho začuje nariekať. Jeho hrob bude taký tesný, že bude mať pocit, akoby sa mu prepletali kosti. Otvor bude otvorený do Pekiel. Každé ráno a každý večer uvidí svoje miesto v Pekle. Bude urputne mučený v jeho hrobe až do Dňa Zmŕtvychvstania.

Je nevyhnutné veriť v život po smrti. Potom, čo mäso a kosti uhnijú a zmenia sa na zeminu a plyn, zase sa spoja dohromady; duša vstúpi do tiel, ktoré im patria, a všetci vyvstanú zo svojich hrobov. Preto sa tiež tento deň nazýva Dňom **Qiyama** (Zmŕtvychvstanie)[66].

Všetky žijúce bytosti sa zhromaždia v mieste **Mahshar**. Knihy skutkov poletia k svojim majiteľom. Všemohúci Alah, Stvoriteľ zeme, nebies, hviezd a všetkých častíc je ten, ktorého vôľou sa toto všetko uskutoční. Allahov ta'ala Prorok 'sall-Allahu ta'âlâ 'alaihi wa sallam' vyhlásil, že sa tak stane. Je úplne isté, že to, čo povedal, je pravdou. Zaiste sa toto všetko stane.

Knihy skutkov zbožných (salih) a dobrých ľudí budú podané z pravej strany a knihy tých hriešnych (fasiq) a zlých budú podané zozadu alebo zľava. Všetko, dobré alebo zlé, veľké alebo malé, vykonané potajomky alebo otvorene, bude uvedené v knihe. Dokonca skutky, ktoré nie sú známe kirâm katibin anjelom, budú odtajnené svedčiacimi ľudskými orgánmi a Allahem ta'ala, ktorý vie o všetkom, a bude prebiehať dopytovanie a zúčtovanie za každý čin. V Súdny Deň, všetky utajené činy budú odhalené, ak si to Allahu ta'ala bude priať. Anjeli budú opýtaní na to, čo vykonali na zemi a v nebi, Proroci "alaihimussalma' na to, akým spôsobom odovzdávali Jeho prikázania a Jeho náboženstvo ľuďom, a ľudia na to, ako sa prispôsobili učeniu Prorokov, či žili podľa zjavených prikázaní a ako sa navzájom starali o

---

[65] Muhammad Qurtubi Maliki, autor knihy **Tadhkirat al-Qurtubi**, zomrel v roku 671 [1272 A.D.]. Pozri predchádzajúcu stranu.

[66] Rosltiny vstrebávajú oxid uhličitý zo vzduchu a vody, a soli (minerálne látky) z pôdy a zjednocuje ich jeden s druhým a vytvára organické látky, živú hmotu našich orgánov. Dnes je známe, že chemické reakcie trvajúce roky sa môžu uskutočniť za menej ako sekundu pri použití katalyzátora. Podobne, Allahu ta'ala zjednotí vodu, oxid uhličitý a minerálne látky v hroboch a vytvoria organické látky a žijúce orgány v momente. Mukhbir-i sadiq (Hlásateľ Pravdy, Prorok) vyhlásil, že prídeme do druhého života týmto spôsobom. A veda ukazuje, že sa toto na zemi deje. Prosím, pozrite sa na našu knihu zvanú Zmŕtvychvstanie a Onen Svet (**the Rising and the Hereafter**).

práva druhých. V Súdny Deň, ľudia, ktorí majú iman a ktorých činy a morálka sú krásne, budú odmenení a požehnaní, a ľudia so zlým správaním a zlými činmi budú ťažko potrestaní.

Allahu ta'ala, s Jeho Spravodlivosťou, bude trýzniť niektorých Moslimov za všedné hriechy, a s Jeho Milosťou, odpustí ťažké aj všedné hriechy niektorých iných Moslimov, ktoré si On vyberie. Okrem neverectva (kufor) a polyteizmu (shirk), odpustí akýkoľvek hriech, ak si to bude priať a bude trestať za bežné hriechy, pokiaľ to bude Jeho vôľou. Avšak deklaroval, že nikdy neodpustí neverectvo a polyetizmus. Neveriaci, s alebo bez posvätnej Knihy, tj, ľudia, ktorí neveria, že Muhammad "alaihis-salam' je Prorokom pre všetky ľudské bytosti, a ktorí neschvaľujú čo i len jedno z jeho pravidiel (príkazov a obmedzení), ktoré kázal, bude zaiste ponechaný v Pekle naveky.

V Súdny Deň bude **Mizan** („váha"), odlišná od tých, čo poznáme, vážiť činy a správanie. Bude taká veľká, že jedna z jej strán by udržala krajinu aj s nebom. Strana váhy pre dobré skutky bude žiarivá a bude vpravo od 'Arsha, kde leží Raj, a strana váhy pre hriechy bude tmavá a vľavo od 'Arsha, kde leží Peklo. Činy, slová, myšlienky a pohľady, ktoré sa stali na zemi budú premenené na tvary, keď dobré skutky v žiarivé obrazce a zlé v tmavé a škaredé obrazce a budú zvážené na tejto váhe, ktorá sa ale nepodobá svetským váham; bolo povedané, že strana váhy s ťažším nákladom pôjde hore a tá s ľahším klesne dole. Podľa niektorých učencov tam budú rôzne váhy. A mnoho ďalších povedalo: "V Islame nebolo jasne ukázané aké a koľko váh tam bude, takže by bolo lepšie o tom nepremýšľať."[67]

Bude tam most zvaný **Sirat**, ktorý bude postavený nad Peklom na príkaz Allaha ta'ala. Každému bude nakázané tento most prejsť. V tento deň, všetci Proroci budú prosiť: "Ó Allah! Daj bezpečie!" Ľudia, ktorí pôjdu do Raja, prejdú most ľahko až k Raji. Niektorí prejdú rýchlosťou blesku, niektorí rýchlosťou vetra, a niektorí rýchlosťou cválajúceho koňa. Most Sirat bude užší ako vlas a ostrejší ako meč. Prispôsobenie sa Islamu na tomto svete má podobnosť; prispôsobovanie sa Islamu správne je ako prechádzanie mosta Sirat. Tí, ktorí dokážu čeliť ťažkosti odolávaniu svojim zmyselným túžbám (nafom) tu, tam prejdú Sirat most jednoducho. Tí, ktorí nenasledujú Islam kvôli svojim nafom, prejde Sirat s ťažkosťami. Z tohto dôvodu, Allahu ta'ala nazval správnu cestu, ukázanú Islamom, **"Sirat al-Mustaqim."** Táto podobnosť v menách ukazuje, že držanie sa cesty Islamu je ako prechádzanie Siratu. Tí, ktorí si zaslúžia Peklo, spadnú zo Siratu dole do Pekla.

Pre nášho majstra Muhammada Mustafau 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' bude k dispozícii špeciálna vodná plocha zvaná **Hawd al-Kawthar**. Bude obrovská ako jednomesačná cesta. Farba vody bude belšia ako mlieko a jej vôňa bude príjemnejšia ako pižmová vôňa. Pohárom na pitie bude okolo hojnejšie ako je hviezd. Človek, ktorý sa z tejto vody napije už nikdy nepocíti smäd, ani keby bol v Pekle.

Musíme veriť v to, že prebehne **shafa** (príhovor). Proroci, Waliovia, zbožní Moslimovia, anjeli a tí, ktorí budú mať súhlas od Alaha, sa budú prihovárať za odpustenie bežných i ťažkých hriechov Moslimov, ktorí zomreli a neurobili za nich pokánie, a ich príhovory budú vypočuté. [Náš Prorok 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' uviedol: **"Vykonám shafa'a** (príhovor) **za tých, ktorí vykonali ťažké hriechy, z mojej ummy."**] Na onom svete, shafa'a bude piatich druhov:

Prvá, hriešni, ktorí budú unavení z davu a čakanie dlhú dobu v mieste Súdu, budú nariekať a vypytovať sa, či by nemohol rozsudok začať čo najskôr. Za toto prebehne shafa.

Druhá, bude shafa za to, aby dopytovanie prebehlo ľahko a rýchlo.

---

[67] Inými slovami, bolo by zbytočné si predstavovať obrazy tejto váhy alebo váh v našej mysli.

Tretí, bude shafa za hriešnych Moslimov, aby nespadli zo Siratu do Pekla a teda aby boli ušetrení múk Pekel.

Štvrtá, bude shafa'a za vybratie hriešnych Moslimov z Pekel.

Piata, bude shafa za postúpenie Moslimov do vyšších stupňov Záhrad Raja, kde, aj keď v nej bude nespočetné množstvo nikdy nekončiacich požehnaní, bude v nej osem stupňov a každý bude v stupni podľa stupňa svojho imanu a skutkov.

Raj a Peklo už existujú. Raj je nad siedmym nebom. Peklo je pod všetkým. Je osum Záhrad Raja a sedum Pekel. Raj je väčší ako zem, slnko a všetky neba, a Peklo je oveľa väčšie ako slnko.

6. Posledná zo šiestich náležitostí imanu je, **"veriť v qadar, že dobré (khair) a zlé (sharr) prichádza od Allahu ta'ala."** Dobré a zlé, výhody a ujmy, zisk a straty postihujú ľudské bytosti z vôle Allahove ta'ala.'Qadar' znamená 'merať množstvo; vyhláška, poriadok; mnohosť a veľkosť.' Allahova ta'ala Večná Vôľa pre existenciu niečoho je nazývaná **qadar** (predurčenie). Toto, (skutočnosť) výskytu qaderu, teda, vopred plánovaných vecí, je pozývané **qada'**. Qada' a qadar sú tiež používané zameniteľným spôsobom. Teda, **qada'** znamená Allahove ta'ala predurčenie večnosti vecí, ktoré boli stvorené z nekonečnej minulosti do nekončiacej budúcnosti a **qadar** znamená (skutočnosť) stvorenia čohokoľvek v kompatibilite s qada', ani menej ani viac. V nekonečnej minulosti, Allahu ta'ala vedel o všetkom, čo sa stane. Toto Jeho vedenie je nazývané qada' a qadar. Starovekí grécki filozofi to nazývali al- 'inayat al-azaliyya (večná priazeň). Všetky stvorenia vznikli z qada'. Tiež stvorenie vecí podľa Jeho poznania vo večnej minulosti sa nazýva **qada'** a **qadar**. Vo viere v qadar, mali by sme určite vedieť a veriť, že ak si Allahu ta'ala vo večnosti prial niečo stvoriť, určite to existuje presne tak, ako si prial, ani menej ani viac; neexistencia vecí, ktoré sa rozhodol stvoriť alebo existencia vecí, ktoré sa nerozhodol stvoriť, je nemožná.

Všetky zvieratá, rastliny, neživé stvorenia [pevné látky, tekutiny, plyny, hviezdy, molekuly, atómy, elektróny, elektromagnetické vlny, každý pohyb všetkých stvorení, fyzické udalosti, chemické a nukleárne reakcie, výmeny energie, fyziologické deje v ľudských bytostiach], existencia a neexistencia všetkého, dobré a zlé skutky ľudských bytostí, ich potrestanie na tomto a na onom svete a všetko existovalo v Allahove ta'ala večnom Vedení. Toto všetko vždy vedel. Veci, ktoré sa dejú od nekonečnej minulosti až po nekončiacu budúcnosť, ich zvláštnosti, pohyby a všetky udalosti, sú tvorené Ním, podľa toho, čo poznal vo večnosti. Všetky dobré a zlé skutky ľudských bytostí, ich viera alebo nevera v Islam, všetky ich činy, vykonané dobrovoľne alebo nedobrovoľne, sú vytvorené Allahem ta'ala. On je Jediný, kto vytvára a uskutočňuje všetko, čo sa deje cez sabab (príčinu, prostriedky, prostredníka). Vytvára všetko skrze nejaké prostriedky.

Napríklad, oheň horí. V skutočnosti, Allahu ta'ala je jediný, kto vytvára horenia. Oheň nemá nič spoločné s horením. Ale Jeho Zvykom ('Adat) je, že ak sa oheň niečoho nedotkne, nevytvorí horenie[68].

---

[68] Oheň nerobí nič iné, než že sa ohreje na teplotu vzplanutia. Nie je to oheň, čo zjednocuje uhlík a vodík s kyslíkom v organických látkach alebo čo dodáva elektrónové pohyby. Ten, kto si túto pravdu neuvedomuje, predpokladá, že toto zapríčiňuje oheň. Nie je to ani oheň, kyslík, žiar, ani elektrónové pohyby, čo horí alebo vytvára horenie. Iba Allahu ta'ala je Ten, čo vytvára horenie. Toto všetko vytvoril ako prostriedok na horenie. Človek, ktorý nemá dostatok znalostí, si myslí, že oheň horí. Chlapec, ktorý ukončil základnú školu, odmieta tvrdenie, že "oheň horí." Namiesto toho povie, "Vzduch horí." Človek s výučným listom toto neprijme. Povie, "Kyslík vo vzduchu horí." Človek s dokončenou strednou školou povie, že horenie nie je kyslíka vlastné, ale že každý prvok priťahujúci elektrón horí. Študent univerzity vezme do úvahy aj energiu vedľa hmoty. Pozorujeme, že čím viac

Allahu ta'ala je jediný, kto spôsobuje horenie. On môže spáliť aj bez ohňa, ale je to Jeho Zvykom, páliť za výskytu ohňa. Pokiaľ nebude chcieť spáliť, zabráni horeniu aj v ohni. Nespálil Ibrâhima (Abrahama) "alaihis-salam' v ohni; pretože On ho veľmi miloval, odložil Svoj Zvyk[69].

Keby si to Allahu ta'ala prial, mohol by všetko vykonávať bez takýchto prostriedkov, páliť bez ohňa, vyživovať nás bez nutnosti jedla, spôsobiť, aby sme lietali bez lietadiel, a aby sme počuli na dlhé vzálenosti bez rádií. Ale z Jeho láskavosti k ľuďom, vytvára všetko skrze nejakých prostredníkov. Prial si vytvárať určité veci cez rôznych prostredníkov. Vykonáva Svoju prácu za týmito prostredníkmi. Skrýva Svoju Moc za týmito prostredníkmi. Kto chce, aby On niečo vytvoril, drží sa týchto prostriedkov a tak to získa[70].

Ak by Allahu ta'ala nevykonával Svoju Prácu skrze prostredníkov, nikto by nikoho nepotreboval; každý by si všetko pýtal priamo od Allaha ta'ala a neuchyľoval by sa k ničomu inému; medzi ľuďmi by neexistovali spoločenské vzťahy ako nadriadený a podriadený, majster a robotník, žiak a učiteľ a tak ďalej, a tak by tento aj onen svet boli v neporiadku a nebol by žiadny rozdiel medzi krásou a škaredosťou, dobrom a zlom, poslušnosťou a neposlušnosťou.

Keby Allahu ta'ala chcel, vytvoril by Svoje Zvyky inak a všetko by stvoril podľa týchto zvykov. Napríklad, keby chcel, mohol by neveriacich, tých, ktorí sú závislý na pôžitkoch tohto sveta, tých, ktorí ubližujú druhým a ľstivých ľudí poslať do Raja, a veriacich, uctievajúcich a láskavých ľudí poslať do Pekla. Ale tieto âyaty a hadîthy ukazujú, že takto to nechcel.

On je Ten, ktorý vytvára všetky voliteľné alebo dobrovoľné a nedobrovoľné konanie a pohyby ľudských bytostí. On vytvoril **ikhtiyar** (voľbu) a **irada** (vôľu) v Jeho narodených poddaných pre Jeho vytváranie ich voliteľných, dobrovoľných činov, a vytvoril túto voľbu a vôľu prostriedkom na vytváranie ich činov. Keď chce človek niečo urobiť, Allahu ta'ala tento čin vytvorí, ak si to On sám tiež bude priať. Pokiaľ človek niečo nechce alebo to nie je jeho vôľou a nie je to ani vôľou Allahovou ta'ala, On to nevytvorí. Allahu ta'ala vytvára nie len podľa toho, čo si ľudia želajú; On tiež vytvára podľa svojej vôle. To, že Allahu ta'ala vytvára dobrovoľné skutky ľudí, je podobné tomu, keď sa oheň niečoho dotkne. Vytvorí pálenie tejto veci, ale ak by sa oheň tej veci nedotkol, nevytvoril by jej pálenie. Keď sa nôž niečoho dotkne, On vytvorí rezanie. Nie je to nôž, ale On, kto reže. Vytvoril nôž ako prostriedok na rezanie. Inými slovami, On vytvára dobrovoľné činnosti ľudí z dôvodu (sabab), podľa toho,

---

človek vie, tým viac sa dostáva do hĺbky záležitosti a uvedomuje si, že existuje mnoho príčin za vecami už považovanými za príčiny. Proroci "alaihis-salâm', ktorí mali najvyššie stupne poznania, vedy znalí, a ktorí mali schopnosť vidieť všetko pravdivo, a Islamskí učenci, ktorí, nasledujúce ich kroky, získali kvapky znalostí z ich oceánu znalostí, poukázali na to, že všetky veci, ktoré sú dnes považované za horľavé alebo konštruktívne, sú bezmocné a úbohé prostriedky, ktoré boli vložené ako prostredník Naozajstným Stvoriteľom.

[69] Skutočnosťou je, že stvoril aj látky, ktoré zabraňujú horeniu v ohni. Chemici nachádzajú takéto látky.

[70] Kto chce zapáliť lampu, použije zápalky; kto chce získať olej z olív, použije nástroje na drvenie a mletie; koho bolí hlava, vezme si aspirín; ten, kto chce byť prijatý do Raja a dosiahnuť nekonečné požehnanie, riadi sa podľa Islamu; ten, kto sa zastrelí alebo vypije jed, zomrie; kto pije vodu, keď je spotený, ochorie; ten, kto koná hriechy a stratí iman, pôjde do Pekla. Použitím prostredníkov, človek dosiahne vecí, pre ktoré tieto prostriedky boli stvorené ako prostriedok na dosiahnutie. Kto číta knihy o Islame, učí sa Islamu, zapáči sa mu, a stane sa Moslimom. Ten, kto žije medzi neveriacimi a počúva, čo hovoria, sa stane neznalý Islamu. Väčšina z tých, ktorí sú neznalý Islamu, sa stane neveriacimi. Keď človek nasadne na vozidlo, dostane sa na miesto, pre ktoré bolo toto vozidlo určené.

čo si človek vybral, uprednostňuje a praje. Avšak, pohyby v prírode nezávisia na ľudskej voľbe, ale sú vytvorené skrze nejaké iné príčiny, iba keď si to Allahu ta'ala praje. Nie je stvoriteľa okrem Neho, ktorý sám vytvára všetky pohyby všetkého, slnka, častíc, kvapiek, buniek, baktérií a atómov, ich látok a vlastností. Avšak je rozdiel medzi pohybmi neživých látok a voliteľných, dobrovoľných činov človeka a zvierat; keď si človek alebo zviera zvolí, uprednostňuje a praje niečo urobiť a On si to praje tiež, vytvorí ich konanie, ich činy. Ľudské konanie nie je v ľudskej moci. V skutočnosti ani nevie, ako koná[71]. Nie je voľby v pohyboch neživého. Allahu ta'ala vytvára pálenie, keď sa oheň niečoho dotkne, a nie je to preto, že by si to oheň prial alebo zvolil spaľovať[72].

Voliteľné skutky ľudí sa uskutočňujú pod dvoma podmienkami. Po prvé, voľba, vôľa a sila srdca je prítomná. Z tohto dôvodu, ľudské skutky sú nazývané kesb (získanie), čo je vlastnosťou človeka. Po druhé, prebieha tvorba Allahova ta'ala. Allahove ta'ala prikázania, obmedzenia, odmeny a trest existujú preto, že ľuďom bol odovzdaný **kesb**. V deväťdesiatom šiestom ayate **sur**y **as- Saffat**, hovorí: **"Allah stvoril teba a stvoril tvoje činy."** Tento âyat nielen že ukazuje na existenciu kesbu, alebo voľbu srdca a **iradat juz'iyya** (čiastočnej slobodnej vôle) v konaní človeka a neexistencii akéhokoľvek nátlaku - z tohto dôvodu, [činy môžu byť prisudzované človeku a] môže byť povedané "ľudské činy" tak ako hovoríme, "Ali do toho buchol a rozbil to" - ale tiež musíme poukázať na to, že všetko je stvorené s qada a qadarom.

Takže, pre stvorenie ľudských skutkov, najprv si to musí zvoliť a priať srdce. Človek si praje konanie, ktoré je v jeho moci. Táto vôľa alebo prianie je pozývané **kesb** (získanie). Zosnulý Amidi povedal, že kesb spôsobuje a má vplyv na uskutočňovanie skutkov. Avšak, nebolo by nesprávne povedať, že kesb nemá vplyv na voliteľné konanie. Keďže činy, ktoré si človek praje sa nelíšia od tých vytvorených. Teda, človek nemôže robiť čokoľvek chce; veci, ktoré si nepraje, sa môžu tiež stať. Keby človek robil čokoľvek chce a keby čokoľvek si neželá sa nestalo, nebol by človekom, ale niekto, kto si nárokuje božstvo. Allahu ta'ala ľutoval a požehnal Svojim ľudským stvorením a dal im sily a energie iba toľko, koľko potrebujú na nasledovanie Jeho prikázaní a obmedzení. Napríklad, človek, ktorý je zdravý a dostatočne bohatý, je schopný vykonať hajj raz za život; môže držať pôst (počas dní) jedného mesiaca v roku, keď zbadá nový mesiac Ramadanu na oblohe; môže vykonať fard namaz, päťkrát za deň; en, kto má toľko peňazí a vlastníctva vo výške nisâb sumy, môže zaplatiť jednu štyridsať z toho v zlate alebo striebre Moslimom ako zakât, jeden Hijri rok potom, čo jeho imanie dosiahne nisabu[73]. Teda, človek vykonáva jeho voliteľné skutky pokiaľ chce, a

---

[71] Jeho konanie je dôsledkom toľkých fyzických a chemických dejov.

[72] Allâhu ta'âlâ si tiež praje a vytvára dobré, prínosné prianie Jeho služobníkov, ktorých miluje a ľutuje. On si neželá ani nevytvára uskutočnenie ich zlých a škodlivých prianí. Títo milovaní služobníci vždy konajú dobré a prospešné činy. Je mnoho vecí, ktoré nemohli uskutočniť a ľutujú toho. Keby si mysleli alebo vedeli, že tieto skutky neboli uskutočnené z iných dôvodov, že by im uškodili, ani prinajmenších by to neľutovali. Namiesto toho by boli spokojní a ďakovali by Alláhovi, ktorého vôľou v nekonečne bolo vytvárať voliteľné, dobrovoľné konanie po tom, čo si to ich srdce zvolí a želajú si to; On si to tak prial. Keby si to tak v nekonečne neprial, neustále by vytváral dokonca voliteľné konanie násilím, nedobrovoľne bez toho, aby sme si to priali. To, že vytvára naše voliteľné skutky potom, čo si ich prajeme je preto, že si to On prial v nekonečne. Teda jediným prevládajúcim faktorom je Jeho vôľa.

[73] Prosím, pozrite sa na štvrtý a piaty zväzok knihy Nekonečná blaženosť (Endless Bliss) a tiež na knihu zvanú Miftah-ul-Janna (Cesta do Raja) pre podrobnosti zaberajúce sa týmito skutkami uctievania.

nevykonáva ich, ak nechce. Allahova ta'ala veľkosť je tu ukázaná, tiež. Keďže nevzdelanci a hlupáci nie sú schopní obsiahnuť znalosti ohľadom qada' a qadaru, neveria v to, čo učenci Ahl as-Sunny povedali, a pochybujú o sile a voľbe človeka. Myslí si, že ľudia sú neschopní a nútení v ich voliteľných skutkoch. Keď vidí, že človek v niektorých prípadoch nemá voľbu, hovorí zle o (Muslimoch zvaných) Ahl as-Sunna. Tento ich zlý úsudok ukazuje, že oni majú vôľu a voľbu.

Schopnosť vykonať alebo nevykonať skutok záležitosťou **qudr**y (sily). Upredostňovanie, rozhodovanie sa, či skutok vykonať alebo nie je pozývané **ikhtiyar** (voľba). Prianie vykovať to, čo bolo zvolené je pozvané **irada** (vôľa). (Prikláňanie sa) na prijatie niečoho alebo odmietnutie je pozývané **rida'** (súhlas). Keď sa sila a vôľa spoja, kde vôľa je účinná v nejakej udalosti, **Khalq** (Tvorenie) sa uskutočňuje. Pokiaľ sa spoja bez účinnosti, je to nazývané **kesb**om (získavaním). Každý, kto si volí, nie je nevyhnutne tvoriteľom. Podobne, všetko, čo je priané, nie je nevyhnutne niečo, čomu bolo dané povolenie. Allahu ta'ala je nazývaný Khaliq (Stvoriteľ) a Mukhtar (Ten, kto má Voľbu), a človek je pozývaný kasib (vlastník kesbu) a mukhtar (ten, kto má voľbu).

'Ibada (skutky uctievania) a hriechy Jeho služobníkov sú Allahovou ta'ala vôľou a On ich tvorí. Napriek tomu, On má rád 'ibadat a nemá rád hriechy. Všetko sa vytvára skrze Jeho Vôľu a Tvorbu. V sto druhom ayate Sury al-An'am, vyhlásil: **"Nie je boha okrem Neho. On sám je Stvoriteľom všetkého."**

V (skupine zvanej) Mu'tazila, neschopní vidieť rozdiel medzi vôľou a dovolením, boli zmätení a povedali: "Človek sám vytvára skutky, ktoré si praje." Popreli qada' a qadar. V skupine Jabriyya boli úplne zmätení; nemohli porozumieť tomu, že môže existovať voľba bez tvorby. Mysleli si, že človek nemá voľbu, a pripodobnili ho ku kameňu a drevu. Povedali - Nech nás Allahu ta'ala ochraňuje proti tej herézii!-: "Ľudia nie sú hriešnici. Je to Allah, kto vytvoril všetky spáchané hriechy." Ak by človek nemal vôľu ani voľbu, ako členovia Jabriyye tvrdili, nebol by žiadny rozdiel medzi pohybom muža, ktorý bol zhodený zo skaly so zviazanými rukami a nohami a mužom, ktorý zišiel dole a rozhížel sa po okolí. V skutočnosti, prvý z nich bol prinútený násilím a druhý zišiel dole, pretože to tak chcel a rozhodol sa tak. Ľudia, ktorí medzi nimi nie sú schopní vidieť rozdiel sú krátkozrakí ľudia, ktorí tiež popierajú ayaty. Považujú Allahove ta'ala prikázania a obmedzenia za zbytočné a nemiestne. Predpokladať, že človek sám vytvára, čo si praje, ako táto skupina zvaná Mu'tazila alebo Qadariyya (fatalizmus), znamená popierať ayaty-i-kerimy, "Allahu ta'ala sám je Tvoriteľom všetkého," a tiež to znamená pripisovať Allahu ta'ala človeka ako partnera.

Shi'iti, ako Mu'tazila, hovoria, že ľudia sami vytvárajú, čo chcú. Ako podporu svoje myšlienky uvádzajú, že somár neprejde potôčik aj keď je zmlátený. Nikdy nepremýšľa nad tým, že ak si človek niečo praje vykonať, ale Allahu ta'ala si neželá, aby sa to stalo, oboje sa stať nemôže: ak sa deje to, čo si praje Allahu ta'ala, tvrdenie Mu'tazilov je nesprávne ; to znamená, človek nie je schopný tvoriť alebo robiť všetko, čo si praje; ak by sa stalo všetko, čo si človek praje, ako tvrdí, potom by Allahu ta'ala bol neschopný a neúspešný. Allahu ta'ala je ďaleko od toho, aby bol neschopný. Iba to, čo si On praje, sa deje. On je Jediný, kto tvorí všetko. A taký je Allahu ta'ala. Je veľmi odporné hovoriť a písať slová ako, "Človek stvoril toto," "My sme stvorili tamto," alebo "Oni stvorili tamto."[74] Je to drzosť voči Allahu ta'ala. Spôsobuje to nevieru[75].

---

[74] Ako je vyššie vysvetlené, ľudské voliteľné činy sa dejú cez fyzické, chemické a fyziologické deje, ktoré nezávisia na jeho vôli, a ktorých si ani nie je vedomý. Rozumní vedci, ktorí si uvedomili toto nedorozumenie, by sa hanbili povedať, "Toto som urobil ja," nieto povedať, "Ja som vytvoril," o jeho

DVA LISTY
SHEREFA ED-DÎNA MUNÎRÎHO

---

voliteľnom konaní. Cítil by sa skromne voči Allâhu ta'âlâ. Človek s malými znalosťami, porozumením a skromnosťou, však, sa nehanbí povedať čokoľvek kdekoľvek. Allâhu ta'âlâ má zľutovanie so všetkými ľuďmi na svete. Vytvára všetko, čo potrebujú, a posiela to všetkým. Jasne im oznamuje, čo by mali robiť, aby mohli žiť na tomto svete v mieri a spokojnosti, a dosiahnuť nekonečného blaha sveta ďalšieho. Vedie k správnej ceste tých, ktorých chce, medzi tými, ktorí zišli zo správnej cesty a nasledovali cestu ku kufru (neverectva) a heréze z dôvodu, že boli oklamaní svojimi vlastnými nafsmi, zlými priateľmi, škodlivými knihami, a médiami. On je priťahuje k správnej ceste. Toto požehnanie neudeľuje tým, ktorí sú krutí a prekračujú limity. Ponecháva ich v bažine neviery, kam upadli, a ktorá sa im páčila a priali si to.

[75] Preklad knihy I'tiqad-nama je tu ukončený. Haji Fayzullah Efendi, ktorý túto knihu preložil, bol z Kamahu, mesta Erzincan. Vyučoval ako profesor v meste Söke (v Turecku) mnoho rokov, a zomrel v roku 1323 [1905 A.D.]. Mawlana Khalid-i Baghdadi 'Uthmani 'quddisa sirruh', autor knihy, sa narodil v hegiálnom roku 1192 v meste Shahrazûr, v severnom Baghdâde, a zomrel v Damasku v roku 1242 [1826 A.D.]. Je nazývaný 'Uthmânî, pretože pochádza z rodokmeňa Hadrata 'Uthman-i Zinnurayn 'radiy-Allahu 'anh'. Keď učil svojho brata Mawlana Mahmûda Sâhiba o druhom hadîthe z knihy Hadís -i Arbain napísané Imamem-i Nawawim, dobre známy Hadís-i Jibril, Mawlana Mahmud-i Sahib požiadal svojho staršieho brata, aby napísal vysvetlenie k hadís-i sherifu. Mawlana Khalid, 'rahmatullahi 'alaih' prijal túto žiadosť, aby uspokojil osvietené srdce svojho brata a vysvetlil tento hadís-i sherif v Perzštine.

‘rahimah-Allâhu ta’âlâ’

Sheref ed-din Ahmad ibn Yahya Muniri (zomrel v roku 782 A.H./1380), jeden z veľkých Islamských učencov vyštudovaný v Indii, napísal v 18. liste jeho perzskej knihy **Maktubat**[76]:

"Väčšina ľudí chybuje tým, že sa riadi pochybnosťami a ilúziami. Niektorí z týchto zle zmýšľajúcich ľudí hovoria: *'Allâhu ta'âlâ nepotrebuje náš 'ibâdât (skutky uctievania). Náš 'ibâdât Mu nie je nijako prospešný. Vzhľadom či Ho ľudia uctievajú alebo Ho nepočúvajú. Ľudia, ktorí vykonávajú 'ibâdât, si prirábajú problémy a robia si starosti zbytočne.'* Takéto premýšľanie je zlé, ľudia, ktorí nepoznajú Islam toto tvrdia, pretože si myslia, že 'ibâdât je prikázaný preto, že by to malo byť užitočné pre Allâhu ta'âlâ. Toto je veľmi zlá domenka a zapríčiňuje, že si ľudia pletú nemožné s možným. Akákoľvek 'ibada vykonaná kýmkoľvek je iba užitočná jemu samému. Allahu ta'ala jasne vyhlasuje v osemnástom ayate Sury Fatir, že to tak je. Človek, ktorý takto zle uvažuje, je ako chorý, ktorému doktor odporučil, aby držal diétu, ale diétu nedrží a hovorí: 'Doktoru to neublíži, keď diétu držať nebudem.' Má pravdu v tom, že doktorovi to neublíži. Ale ublíži to jemu samému. Doktor mu neodporúča držať diétu, pretože by z toho on sám mal úžitok, ale preto, aby vyliečil pacienta. Pokiaľ bude nasledovať doktorovu radu, vylieči sa. Ak nie, zomrie, a toto doktorovi ani trochu neublíži.

Niektorí ďalší zle zmýšľajúci ľudia nikdy nevykonávajú žiadnu z 'ibadatov; a neustále prekračujú obmedzenia (haramy). Čo znamená, že sa neriadi Islamom. Hovoria, '*Allah je Kerim a Milosrdný. Je veľmi zľutovný so svojimi ľudskými služobníkmi. Jeho Odpustenie je nekonečné. Nikoho nebude trestať.'* Áno, majú pravdu v prvom vyhlásení, ale mýlia sa v tom poslednom. Diabol ich oklamal a zviedol ich k neposlušnosti. Rozumný človek sa Diablom zviesť nenechá. Allahu ta'ala je nielen Kerim a Milosrdný, napriek tomu bude trestať veľmi prudko a veľmi urputne. Sme svedkami, že necháva mnoho ľudí na tomto svete žiť v chudobe a problémoch. On nechá, bez váhania, mnoho zo Svojich služobníkov v mukách. Aj keď je veľmi Zľutovný a Razzaq (Udržovateľ), neudelí ani kúsok chleba pokiaľ si človek nedá prácu s poľnohospodárstvom a hospodárením. Aj keď On je Ten, ktorý všetkých udržuje pri živote, nenechá človeka prežiť bez toho, aby jedol a pil. Nevylieči chorého človeka, ktorý nepodstupuje liečbu. Vytvoril prostriedky pre všetky požehnania na zemi, napríklad pre žitie, neochorenie, vlastnenie majetku, a neprejavil žiadne zľutovanie pri ich zbavovaní tých, ktorí sa nedržali pevne prostriedkov na požehnanie na zemi. Existujú dva druhy liečby: Hmotná liečba, a duchovná liečba. Duchovná liečba, ktorá lieči akúkoľvek chorobu, je dávať almužnu a odriekanie modlitieb. Dva veľmi známe hadísy-i-sherify znie nasledovne: **"Uzdravujte svojich chorých dávaním almužny!"** a **"Liek, ktorý uzdraví akúkoľvek chorobu je**

---

[76] Táto zbierka listov, (**Maktubat**), obsahuje 100 listov. Bola zostavená v roku 741 [1339 A.D.] a vytlačená v roku 329 [1911]. Existuje opis rukopisu v Süleymaniyye Knižnici v Istanbule. **Irshad as-salikin** a **Ma'din al-ma'ani** sú jeho ďalšie dve významné práce. Ghulam 'Ali 'Abdullah ad-Dahlawi 'rahimah-Allahu ta'ala', veľký učenec Ahl as-Sunny, ktorý zomrel v roku 1240 A.H. [1824], odporučil **Maktubat** Ahmada ibn Yahya Muniri'ho v jeho deväťdesiatom deviatom (99) liste a napísal, že je veľmi nápomocný v očisťovaní nafsu. Sheref ad-din Ahmad ibn Yahya Muniri 'rahimah-Allahu ta'ala' žil v Bihare, Indii, kde leží jeho hrob. Munir je dedinou v Bihare. Jeho podrobný životopis je spísaný v perzskej práci Shaha 'Abd al-Haqq ad-Dahlawi'sa 'rahimah-Allahu ta'ala', **Akhbar al-akhyar**, ktorá bola publikovaná v Deobande, Indii, v roku 1332 [1914 A.D.] a neskôr bola reprodukovaná v Lahore, Pakistane.

odriekavať (určitú modlitbu zvanú) **istighfar."**[77] veľmi často. Druhov hmotnej liečby existuje celkom veľa. Poznať ich vyžaduje skúsenosti. Časté používanie duchovnej liečby napomáha tiež k nájdeniu hmotnej liečby. Tak je to aj so získaním požehnania v ďalšom svete. Urobil nevieru a nevedomosť jedom smrteľným pre dušu. A lenivosť robí dušu chorú. Ak nie je liečba využitá, duša ochorie a zomrie. Jediná liečba pre nevieru a nevedomosť sú vedomosti a ma'rifa. A liečbou pre lenivosť je vykonávanie namazu a všetkých druhov 'ibadatu. Na tomto svete, ak si človek vezme jed a potom povie, 'Allah je Milosrdný, a On ma ochráni pred poškodením, ktoré tento jed spôsobuje,“ ochorie a zomrie. Pokiaľ človek s hnačkou pije ricínový olej [alebo ak diabetik jej cukor alebo škrobové jedlo], priťaží sa mu. Keďže ľudské telo je krehké, potrebuje širokú škálu vecí, [ako sú jedlo, šatstvo a obydlia.] Je v celku náročné ich nájsť a pripraviť, rovnako ako ich zužitkovať. Samostatná sila zvaná **nafs** bola vytvorená v ľudskej podstate, aby táto namáhavá práca (nájdenie a pripravenie týchto základných potrieb) mohla byť zvládnutá jednoduchšie a pohodlnejšie. Zvieratá v sebe túto silu nepotrebujú. Nafsy túžia po dosiahnutí fyzických potrieb. Páči sa mu tieto veci dosahovať v neprimeranej miere. Takéto túžby nafsu sú pozývané shahwa (chtíč). Uspokojovanie shahwy viac ako je potrebné, bez rozmyslu, poškodzuje dotyčného srdca, telo a ďalších ľudí, čím vzniká hriech. Prosím, pozrite sa na konečnú časť trinástej kapitoly prvého zväzku knihy Nekonečné Blaho (**Endless Bliss**)!

Ďalšia skupina zle zmýšľajúcich ľudí podstupuje **riyâd**u hladovaním, aby sa zbavili tejto žiadostivosti (shahwa), zloby (ghadab) a zmyselných túžob, ktoré nie sú v Islame povolené. Myslí si, že Islam prikazuje sa ich zbaviť. Po trpení hladu po dlhú dobu, vidí, že tieto ich zlé túžby nezmizli, a potom tvrdia, že Islam prikazuje niečo, čo nie je možné. Hovoria: ‘Tento príkaz, ktorý Islam nariaďuje nie je možné splniť. Človek sa nemôže zbaviť zvykov, ktoré sú v jeho podstate. Snažiť sa ich zbaviť je ako urobiť človeka s tmavou farbou kože bielym. Snažiť sa o niečo, čo je nemožné, znamená premárniť svoj život.' Premýšľajú zle a konajú zle. Avšak, tvrdiť, že Islam niečo také nariaďuje, je čistá nevzdelanosť a hlúposť, pretože Islam nenariaďuje zbavovanie sa ľudských vlastností ako sú zloba a chtíč. Takéto tvrdenie je hanobenie Islamu. Keby toto Islam nariaďoval, Muhammad "alaihis-salam', majster Islamu, by tieto vlastnosti nemal. V skutočnosti, on povedal: **‘Ja som tiež človekom. Tak ako ktokoľvek iný, tiež sa hnevám.“** Čas od času, bol videný nahnevaný. Vždy, keď sa hneval, bolo to pre Allaha ta’ala. Allahu ta'ala vychvaľuje ľudí, **'ktorí sa dokážu preniesť cez svoju zlobu'**, v Kur'ane al-kerime. Nevychvaľuje tých, ktorí nezažívajú hnev. Toto tvrdenie zle zmýšľajúcich, že človek by sa mal zbaviť svojej žiadostivosti, je úplne neodôvodnené. Skutočnosť, že Rasulullah 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' si vzal deväť žien 'radiy-Allahu ta'ala 'anhunna', jasne ukazuje, že toto tvrdenie je nepravdivé. Keď človek stratí chtíč, bude sa musieť liečiť, aby sa mu navrátil. Tak to je aj s hnevom; muž môže ochrániť svoju ženu a deti s jeho vlastnosťou hnevu. Bojuje (jihad) proti nepriateľom Islamu s pomocou tejto vlastnosti. To, že má človek deti a hovorí sa o ňom po smrti so cťou a je pripomínaný so slávou, je dôsledkom žiadostivosti. Toto sú veci, ktoré Islam chváli a schvaľuje.

„Islam nariaďuje, nie zbavovanie sa žiadostivosti a hnevu, ale ich kontrolu a ich využitie tak, ako je popísané v Islame. Je to podobné tomu, že pre jazdcov na koni alebo chovateľa loveckého psa je nevyhnutné, nie, aby sa zbavil svojho koňa alebo psa, ale aby ich skrotil pre ich využitie. Inými slovami, zloba je ako lovecký pes pre jeho chovateľa a kôň pre jazdcov.

[77] (Modlitba zvaná) istighfâr je odriekavaná nasledovne: "Estaghfirullah al 'adhîm al-ledhî lâ ilâha ill Hu-w-al Hayy-al-Qayyûma wa atubu ilaih." Mala by byť odriekavaná veľmi často. Jej krátka verzia, tj povedať "Estaghfirullah", môže byť použité v naliehavých časoch.

Bez týchto dvoch, požehnanie onoho sveta nemôže byť ulovené. Ale využívať ich vyžaduje ich trénovanie, aby mohli byť využité v súlade s Islamom. Keď sa nesnažíme ich trénovať, stanú sa nadmernými a prekročia limity Islamu, čo nás vedie do záhuby. Účel Riyâdy nie je zbaviť sa týchto dvoch vlastností, ale trénovať ich, aby mohli pracovať v súlade s Islamom. A toto je možné pre každého[78]. Civilizácia nie je o používaní atómovej energie a vyrábaní vecí ako sú tryskáčové lietadlá. Civilizáciou je, keď sa využívajú pre ľudstvo. A toto je, zase, dosiahnuteľné nasledovaním Islamu.

"K štvrtej skupine zle zmýšľajúcich; oklamávajú sa tým, že hovoria, *'Všetko bolo predurčené v nekonečnej minulosti. Než sa dieťa narodí, už je predurčené, či bude* ***sa'id****om (ten, ktorý si zaslúži Raj) alebo* ***shaqi*** *(ten, ktorý si zaslúži Peklo.) Toto už potom nemožno zmeniť. A teda, uctievanie nič dobré neprinesie."* Toto povedal as-Sahabat al-kiram, keď Rasulullah 'sall- Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' vyhlásil, že qada' a qadar sa nezmení, a že všetko bolo predurčené v nekonečnej minulosti: 'Spoliehajme sa teda na večné predurčenie a nevykonávajme 'ibadat.' Ale Rasulullah odpovedal: **‚Vykonávajte 'ibadat! Pre každého je jednoduché vykonávať to, čo pre neho bolo predurčené v nekonečnej minulosti!“** Teda, u koho bolo rozhodnuté, že bude sa'id vo večnosti, bude robiť to, čo sa má robiť. Z tohto vyplýva, že táto skutočnosť, ľudia o ktorých bolo rozhodnuté vo večnosti, aby sa stali sa'idy budú vykonávať 'ibadat a ľudia, o ktorých bolo rozhodnuté, že budú shaqiové Ho nebudú uctievať, je podobné skutočnosti, že ľudia, ktorým bolo predurčené vo večnosti, aby žili zdraví život, sa budú stravovať zdravo a využívať liečebné metódy, a tí, ktorým bolo predurčené, aby ochoreli a zomreli, sa nebudú stravovať zdravo a využívať liečby. Ľudia, ktorým bolo predurčené zomrieť na podvýživu alebo chorobu, nie sú schopní ťažiť z jedla alebo liečby. Cesty k bohatstvu sú otvorené ľuďom, ktorým bolo predurčené, že sa stanú bohatí. Pokiaľ bolo človeku predurčené zomrieť na východe, cesty vedúce na západ mu budú uzavreté. Ako bolo hlásené, keď 'Azra'il "alaihis-salam' navštívil (Proroka) Sulaiman "alaihis-salam', díval sa uprene na jedného z ľudí, ktorí tam sedeli. Muž bol vydesený z prísnych pohľadov anjela. Keď 'Azra'il "alaihis-salam' odišiel, prosil Sulaimana "alaihis-salam', aby nariadil vetru, aby ho odniesol do západnej krajiny, a tak mohol utiecť od 'Azra'ila "alaihis-salam'. Keď sa 'Azra'il "alaihis-salam' vrátil späť, Sulaiman "alaihis- salam' sa ho spýtal, prečo sa pozeral tak uprene na tvár toho muža. 'Azra'il "alaihis-salam' povedal, 'Dostal som príkaz vziať dušu toho muža, v západnom meste počas jednej hodiny. Ale keď som ho videl s tebou, pozeral som sa na neho s úžasom. Neskôr som odišiel na západ vykonať príkaz, uvidel som ho tam a vzal som mu život[79]. Ako je vidieť, muž sa obával 'Azra'ila "alaihis- salam', teda toho, že sa vyplní predurčenie, a Sulaiman "alaihis-salam mu vyhovel; predurčenie vo večnosti bolo vyplnené prostredníctvom reťazca prostriedkov. Podobne, človeku, ktorému bolo predurčené stať sa saidom vo večnosti, bude udelený iman a bude naprávať svoje zlé zvyky tým, že podstúpi riyadu. 125. ayat Súry al-An'am vysvetľuje:

‘Allahu ta’ala vkladá Islam do srdca Svojho služobníka, ktorého chce viesť správnou cestou .‘ To, či bude človek sa'id alebo shaqi bolo predurčené vo večnosti.' Nevykonáva ibadat kvôli tejto myšlienke. To, že nevykonáva ibadat kvôli tejto myšlienke, ukazuje, že o ňom bolo rozhodnuté už vo večnosti, že sa stane shaqijom. Podobne, človeku, ktorého nevzdelanosť bola predurčená vo večnosti, je predkladaná myšlienka, 'Všetko bolo predurčené vo večnosti. Čítanie alebo učenie človeku nebude na úžitok, pokiaľ mu bolo

[78] Prosím, pozrite sa na dvadsiatu šiestu kapitolu knihy Nekonečná blaženosť (Endless Bliss).
[79] Tento príbeh je podrobne popísaný v knihe **Methnewi**, ktorej autorom je Jalal ad-din Rumi, ktorý zomrel v meste Konya v roku 672 A.H. [1273 A.D.].

predurčené, že bude nevzdelaný.' A tak sa nevzdeláva a nič sa neučí. Zostáva nevzdelaný. Pokiaľ je človeku predurčené farmárčiť a získať hojnú úrodu, jeho osudom bude orať svoje pole a zasievať semená. Tak je to aj v prípade tých, ktorí boli predurčení, že sa stanú sa'idy vo večnosti, budú mať iman a uctievať, a tí, ktorým bolo predurčené byť shaqii, budú odmietať a nepočúvať. Hlupáci, neschopní toto pochopiť, hovoria, 'Čo má iman a 'ibadat spoločné s tým, že si sa'idom vo večnosti, alebo nevera a neposlušnosť s tým, že si shaqiem.' S ich krátkozrakosťou, snaží sa pochopiť toto spojenie a vyriešiť všetko pomocou ich vlastného intelektu. Ale ľudská myseľ je limitovaná, a je hlúpe a stupídny pokúšať sa pochopiť veci presahujúce ľudské chápanie rozumom. Len hlupák sa o to pokúša. ‚Îsâ (Ježiš) ,'alaihis-salâm povedal: 'Nebolo pre mňa ťažké uzdraviť človeka s vrodenou slepotou. Dokonca ani vzkriesiť mŕtveho. Ale nebol som schopný vysvetliť pravdu ani jednému hlupákovi.' Allâhu ta'âlâ, s jeho nekonečným Vedením a Múdrosťou (Hikma), vyzdvihuje niektorých z Jeho služobníkov na úroveň anjelov, a nielen, mnohokrát ešte vyššie. A niektoré iné degraduje na úroveň psov alebo ošípaných."

Hadrat Sheref ad-din Ahmad ibn Yahya Muniri uvádza v jeho 76. liste:

" **'Sa'ada'** znamená 'zaslúžiť si Raj.' A **'shaqawa'** znamená 'zaslúžiť si Peklo.' Sa'ada a shaqawa sú ako Allahove ta'ala dva sklady. Kľúčom k prvému skladu sú poslušnosť a 'ibada. Kľúčom k druhému je hriešnosť. Allahu ta'ala vo večnosti predurčil, či sa človek stane sa'idom alebo shaqijem. [Nazývame to osudom.] Človeku, ktorý bol nazvaný sa'idom vo večnosti, je poskytnutý kľúč k sa'ade na tomto svete, a ten sa riadi podľa Allaha ta'ala. A človeku, ktorý bol nazvaný shaqijom vo večnosti, je poskytnutý kľúč k shaqawe na tomto svete, a ten neustále hreší. Na tomto svete, každý môže porozumieť, či je sa'idom alebo shaqijom, pozorovaním svojich skutkov. Náboženský učenec, ktorý je zameraný na ďalší svet, je tak schopný porozumieť, kto je sa'idom a kto shaqijom. Ale človek s náboženskou pozíciou, ktorý prepadol tomuto svetu, toto nerozozná.

Každá pocta a požehnanie leží v podriadení sa a uctievaní Allahu ta'ala. A každé zlo alebo problém pochádza z hriechu. Problémy a nešťastia ku každému prichádzajú cez hriechy. A útecha a spokojnosť prichádza skrze poslušnosť[80]. Jeden muž trávil svoj život modlením a vykonávaním 'ibadatu mnoho rokov v Mešite Aqsa v Jeruzaleme; Keď zanedbal jeden sajda (poklonenie v modlitbe), pretože sa nenaučil podmienky pre uctievanie a ikhlas, stratil toľko, že bol úplne zničený. Na druhej strane, keď sa pes As'haba al-kahfiho prechádzal kúsok za siddiqy, bol vyzdvihnutý tak vysoko, že už nikdy nebol degradovaný späť, aj keď bol špinavý. Táto skutočnosť je veľmi prekvapujúca; znalí ľudia neboli schopní túto hádanku rozlúštiť po stáročia. Ľudský rozum nie je schopný pochopiť Božiu Múdrosť, ktorá je v tom ukrytá. Allahu ta'ala 'Adamovi "alaihis- salam' povedal, aby nejedol pšenicu, ale nechal ho ju jesť, pretože vo večnosti vedel, že ju jesť bude; Prikázal Satanovi, aby sa poklonil pred ‚Adamom "alaihis-salam, ale bolo Jeho vôľou, aby sa nepoklonil; Povedal, aby sme Ho hľadali, ale nebolo v Jeho vôli, aby niektorí ľudia, čo nemajú ikhlas, to docielili. [V týchto záležitostiach] bádatelia Božej Cesty museli uznať svoju nedostatočnosť na ich porozumenie, a povedali nič viac. A teda, ako by sme k tomu mohli niečo dodať? On nepotrebuje vieru alebo uctievanie ľudských bytostí, tak ako ich neviera alebo konanie hriechov Mu neublíži. On nikdy nepotrebuje Svoje stvorenie. Vytvoril vedomosti ako prostriedok na odstraňovanie neviery a vytvoril nevedomosť ako prostriedok na konanie hriechov. Viera a poslušnosť

---

[80] Toto je Allahov ta'ala' Boží Zákon. Nikto to nemôže zmeniť. Nemali by sme považovať niečo, čo sa zdá nášmu nafsu jednoduché a sladké za sa'adu. Ani by sme nemali považovať to, čo sa zdá nášmu nafsu ako ťažké a trpké, za shaqawu alebo zatratenie.

pochádza z vedomostí, zatiaľ čo nevera a hriešnosť pramení z nevedomosti. Poslušnosť by nemala byť zanedbaná, aj keď sa môže zdať nevýznamná! A mali by sme sa vyvarovať hriechov, aj keď sa môžu zdať zanedbateľné! Islamskí učenci uviedli, že tri veci spôsobujú ďalšie tri veci: poslušnosť spôsobuje Allahovu ta'ala Rida' (Milosť); hriešnosť spôsobuje Jeho Zlobu (Ghadab); iman človeku získava poctu a dôstojnosť. Z tohto dôvodu by sme sa mali vyvarovať robiť aj bežné hriechy. Zloba Allahova ta'ala môže byť ukrytá v tom hriechu. Mali by sme predpokladať, že každý Veriaci je lepší ako my sami. Môže to byť služobník, ktorého Allahu ta'ala veľmi miluje. Osud každého jedného človeka, ktorý bol predurčený vo večnosti, nikdy nemôže byť zmenený. Ak si to Allahu ta'ala bude priať, môže odpustiť človeku, ktorý vždy hreší a neriadi sa Jeho prikázaniami. Keď sa anjeli spýtali, **'Ya Rabbi! Ideš stvoriť tie stvorenia, ktoré budú páchať zákerné zlomyseľnosti a prelievať krv na zemi?"** On nepovedal, že nebudú páchať zákerné zlomyseľnosti, ale povedal: **'Ja viem to, čo vy neviete.'** Myslel tým: 'Ja vytváram (niečo) hodnotného z (niečoho), čo je nehodnotné. Približujem k sebe tých, ktorí sú mi vzdialení. Vytváram (niečo) úctyhodného z (niečoho), čo je nízke. Vy ich súdite podľa ich počínania, ja pozorujem ich srdce. Vy beriete do úvahy vašu nehriešnosť; oni veria v Môj Súcit. Tak ako ja mám rád vašu nevinnosť, podobne rád odpúšťam hriechy Moslimom. Nemôžete vedieť to, čo Ja viem. Nechávam ich získať Moje nekonečné požehnanie a objímam ich všetkých Svojou nekonečnou láskavosťou." Tu končíme náš preklad sedemdesiateho šiesteho listu.

Sherefuddin Ahmad bin Yahya Muniri 'rahmatullahi ta'ala 'alaih' zomrel v roku 732 [1380 A.D.] Žil v meste Bihar, v Indii. Jeho hrob je tam tiež. Munir je meno jednej z dedín v regióne mesta Bihar. Jeho životopis je podrobne popísaný v knihe **Akhbar-ul akhyar**, napísanej Shahom 'Abdulhaq Dahlawijom 'rahmatullahi ta'ala 'alaih'. Táto kniha je v perzštine a bola vytlačená v meste Diobend, Indii, v roku 1332 [1914 A.D.], a neskôr v meste Lahore, Pakistane. Tieto knihy, **Irshad-us-salikin**, **Ma'din-ul-ma'ani**, a **Maktubat**, sú veľmi hodnotné. Ghulam 'Ali'Abdullah-i Dahlawi 'rahmatullahi ta'ala alaih'[81], jeden z veľkých učencov Ahl as-Sunny, odporúča prečítať si knihu od Ahmada bin Yahya Muniri'ho, Maktubat, a uvádza v jeho 99. liste, že je to veľmi efektívne v očisťovaní srdca. [Imam-i-Rabbani 'rahmatullahi 'alaih' uvádza nasledovne v niekoľkých jeho listoch: "Prikázanie Allaha ta'ala sú pozývané farzy, a jeho zákazy sú pozývané harâmy. (Činy, slová, správanie), ktoré nie sú ani **farz** ani **haram**, a ktoré boli označené za slobodné (Islamom), sú nazývané **mubah**y. Vykonávanie farzov, vyhýbanie sa haramov, a činenie mubahov pre potešenie Allaha ta'ala, (tj pre jeho Priazeň), je nazývané **uctievaním**. Čin uctievania je sahîh a maqbol, tj je to správne a teda páči sa to Allâhu ta'âlâ, je to podmienené **'ilm**om (znalosťou), tj učenie sa podmienok na to, aby to bolo vykonané správne, ďalej **'amal**om, tj - vykonávať to v súlade s ustanovenými podmienkami a s prítomnosťou i**khlâs**u. A robiť niečo s ikhlâsom znamená vykonávať to iba za účelom získania Allâhovi ta'âlâ priazne a lásky a len preto, že On to prikázal, bez ohľadu na svetské výhody ako sú peniaze, postavenie a sláva. 'Ilm (vedomosti) sú získané čítaním kníh Fiqhu pod dohľadom kvalifikovaného náboženského učiteľa a ikhlas je získaný pozorovaním slov a rokovania Waliho a čítanie jeho kníh o vede Tasawwuf. Islamské vedomosti sa skladajú z dvoch komponentov: Náboženské vedomosti, a Vedecké vedomosti. Je farzom, (tj povinné), sa učiť toľko, koľko je potrebné. Napríklad, je farzem zistiť si, akým spôsobom užívať lieky, ktoré sú nám predpísané a ich dávkovanie, alebo pre človeka, ktorý potrebuje používať elektrické zariadenie, získať potrebné znalosti na správne použitie. Ak tak neurobí, môže nastať náhla smrť.

[81] 'Abdullah-i Dahlawi zomrel v Dillí v roku 1240 A.H. (1824).

"Ak Moslim zanedbá svoje povinnosti spojené s uctievaním kvôli svojej lenivosti alebo zlej spoločnosti a zomrie bez vykonania tawby, avšak verí vo farzy a haramy, bude mučený v Pekelnom ohni tak dlho, ako si to zaslúži za svoje hriechy. Človek, ktorý sa neučí farzy alebo im neprikladá dôležitosť aj keď ich pozná, a ktorý ich zanedbáva bez akéhokoľvek pocitu viny alebo strachu z Allaha ta'ala, už nie je súčasťou Islamu a stáva sa z neho neveriaci. Bude vystavený Pekelnému ohňu naveky. Toto pravidlo platí aj pre konanie haramov.

"Ak človek nezíska informácie týkajúce sa určitého skutku uctievania, a teda nie je oboznámený s podmienkami pre jeho správne vykonanie, takéto uctievanie nie je sahîh (platné), aj keď je vykonané s ikhlasom. Bude podrobený Pekelnému ohňu tak, akoby tento skutok neurobil. Uctievanie vykonané človekom, ktorý pozná dané podmienky a dodržiava ich, bude sahih a zachráni ho to od Pekla, ale ak toto uctievanie bude vykonané bez prítomnosti ikhlasu, nebude prijaté, a jeho ďalšie dobré skutky tiež. Nezíska za nich žiadny thawab (odmenu na Onom Svete). Allahu ta'ala uviedol, že On nebude spokojný s takým uctievaním a dobrými, šľachetnými skutkami. Uctievanie bez ilmu a ikhlasu nie je správne. Tieto skutky človeka neochránia pred neverenstvom, hriešnictvom a trestom. Celkom veľa hypokratov, uctievajúcich celý svoj život, zomrelo ako neveriaci. Uctievanie vykonávané s prítomnosťou 'ilmu a ikhlasu ochraňuje človeka pred nevierou a hriešnosťou, a robí z neho 'azize (veľmi váženého) vo svete. A čo sa týka jeho života na Onom Svete, Allahu ta'ala sľubuje v deviatom ayate-i-kerime Sury Maida a tiež v Sure Wa-l-'asr, že On ho ochráni od Pekelného ohňa. Allahu ta'ala je pravdivý vo Svojich sľuboch. On vždy plní Svoje sľuby."]

Allahu ta'ala vykonáva Svoju odplatu skrze Svojho služobníka. Tí bez poznania (ilm-i-ladunni), si myslia, že to bolo vykonané služobníkom. Všetky veci patria Stvoriteľovi, uskutočňované skrze ruky služobníka. Ani steblo sa nepohne, bez ‚Iláhovi sily.

ALLAH EXISTUJE A JE JEDEN.

VŠETKY STVORENIA NEEXISTOVALA A STANÚ SA NEEXISTUJÚCIMI.

Veci okolo nás rozpoznávame pomocou našich zmyslových orgánov. Veci, ktoré ovplyvňujú naše zmyslové orgány, sa nazývajú **existencie** alebo **stvorenie**. Existencie ovplyvňujú naše zmyslové orgány prostredníctvom **atribútov** alebo **vlastností**, ktorými sa rozlišujú jeden od druhého. Svetlo, zvuk, voda, vzduch a sklenený materiál, to všetko sú existencie; to všetko existuje. Existencie, ktoré majú veľkosť, váhu a objem, inými slovami, ktoré zaberajú miesto v priestore, sú nazývané **látkami** alebo **hmotou**. Látky sú jedna od druhej rozlišované svojimi vlastnosťami alebo kvalitou. Vzduch, voda, kameň a sklo, všetky sú látky. Svetlo a zvuk nie sú látkami, pretože ani nezaberajú miesto v priestore a ani nič neváži. Každá existencia nesie energiu, čiže silu; teda, môže vykonať prácu. Každá látka môže existovať v troch skupenstvách: pevnom, kvapalnom a plynnom. Pevné látky majú tvar. Kvapalné a plynné látky sa tvarujú podľa nádoby, v ktorej sa nachádzajú, a nemajú určitý tvar. Látka, ktorá má tvar, je nazývaná **predmetom**. Látky sú väčšinou predmety. Napríklad kľúč, špendlík, kliešte, lopata a klinec sú odlišné predmety s rozdielnymi tvarmi. Ale všetky môžu byť vyrobené látkou, tj železom. Existujú dva druhy látok: prvky a zlúčeniny.

Zmeny sa odohrávajú vždy, v každom predmete. Napríklad, môže sa pohybovať a meniť svoju polohu, alebo sa zväčšovať alebo zmenšovať. Môže sa zmeniť sfarbenie. Môže ochorieť a zomrieť, ak je to žijúca bytosť. Tieto zmeny sa nazývajú **udalosti**. Žiadna zmena sa v hmote neodohráva bez ovplyvnenia vonkajším faktorom. Udalosť, ktorá nezapríčiňuje zmenu v podstate hmoty, sa nazýva **fyzikálna udalosť**. Keď roztrháme papier na kúsky, je to fyzikálna udalosť. Nejaká sila musí ovplyvniť látku, aby sa tejto látke stala fyzikálna udalosť. Udalosti, ktoré menia skladbu alebo podstatu látky, sa nazývajú chemické udalosti. Keď sa papier páli a mení sa na popol, prebieha **chemická udalosť**. Látka musí byť ovplyvnená inou látkou, aby v tejto látke mohla prebehnúť chemická udalosť. Keď na seba pôsobia dve alebo viac látok a chemická udalosť sa odohráva v každej z nich, nazývame to chemickou reakciou.

Chemická reakcia medzi látkami, teda, ich vzájomné ovplyvňovanie, prebieha medzi ich najmenšími jednotkami (ktoré sa môžu podieľať na chemickej zmene a sú) nazývané **atómy**. Každý predmet sa skladá z atómov. Aj keď štruktúra atómov je rovnaká, ich veľkosť a hmotnosť sa líšia. A teda, dnes poznáme sto päť druhov atómov. Dokonca najväčší atóm je taký malý, že nemožno uvidieť ani pod najvýkonnejším mikroskopom. Keď sa zlúčia podobné atómy, vytvára **prvok**. A pretože máme sto päť druhov atómov, aj prvkov je sto päť. Železo, síra, ortuť, kyslík a uhlík sú všetky elementy. Keď sa zlúčia odlišné atómy, vytvára **zlúčeninu**. Existuje stovky tisíc zlúčenín. Voda, alkohol, soľ a vápno sú zlúčeniny. Zlúčeniny sa vytvárajú zlučovaním dvoch alebo viacerých prvkov alebo atómov.

Všetky predmety, napr. hory, more, všetky druhy rastlín a zvieratá sa skladajú zo sto piatich prvkov. Stavebné kamene živých a neživých látok sú stopäť prvkov. Všetky látky sú tvorené kombináciou atómov jedného alebo viacerých z týchto sto piatich prvkov. Vzduch, pôda, voda, žiara, svetlo, elektrina a choroboplodné zárodky spôsobujú rozklad zlúčenín alebo zlučovanie látok. **"Žiadna zmena sa neodohrá bez príčiny."** Pri týchto zmenách, atómy, jednotky prvkov, sa sťahujú z jednej látky do druhej alebo opúšťajú látky a stávajú sa voľnými. Pozorujeme, že predmety miznú, ale pretože súdime podľa toho, čo vidíme, mýlime sa, pretože vonkajšie „zmiznutie“ alebo „objavovanie“ je nič viac, než transformácia do iných

látok; zmiznutie predmetu, napr. mŕtvola v hrobe, je premena do iných látok ako sú voda, plyny a zemité látky. Ak by nové látky, ktoré vznikli cez zmenu, neovplyvnili naše zmyslové orgány, nemohli by sme si uvedomiť, že vznikli. Z tohto dôvodu hovoríme, že skorší predmet zmizol, zatiaľ čo iba prekonal zmenu. Pozorujeme tiež, že povaha každého zo sto piatich prvkov sa mení, a že v každom prvku sa odohrávajú fyzické a chemické udalosti. Keď sa prvok spojí s iným (alebo inými) v zlúčeninu, ionizuje, to je, že atómy strácajú alebo získavajú elektróny, a teda, rôzne fyzické a chemické vlastnosti týchto prvkov sa menia. Atóm každého prvku je tvorený jadrom a rôznym počtom malých častíc zvaných **elektróny**. Jadro sa nachádza v strede atómu. Jadrá atómov všetkých prvkov, okrem vodíka, sú tvorené časticami zvanými protónmi, ktoré majú kladný elektrický náboj, a **neutróny**, ktoré nemajú elektrický náboj. Elektrón je záporná elektrická častica pohybujúca sa okolo jadra. Elektróny neobiehajú stále po jednej obežnej dráhe, menia obežnú dráhu.

Je dokázané u rádioaktívnych prvkov, že v ich jadrách sa odohrávajú zmeny zvané štiepenie, tiež. Ďalej, pri tomto nukleárnom štiepení sa jeden prvok premieňa na iný; a niektoré masy hmoty prestávajú existovať a menia sa na energiu, a táto zmena bola dokonca formulovaná židovským fyzikom Einsteinom (zomrel v roku 1375 A.H. [1955]). Takže, tak ako zlúčeniny, prvky sa menia a môžu sa premieňať jeden na druhý.

Každá látka, živá alebo neživá, sa mení, napr. stará zmizne a nová sa vytvorí. Každá žijúca bytosť, rastlina alebo zviera, ktoré dnes existujú, predtým neexistovali a boli tu iné žijúce bytosti. A v budúcnosti, žiadna z momentálne žijúcich bytostí nezostane, a vzniknú iné žijúce bytosti. A tak je to aj s neživými existenciami, napr. prvok železa, zlúčeniny kameňa a kosti, a všetky častice sa vždy zmenia, napr. staré zmiznú a nové vzniknú. Keď vlastnosti látky, ktorá vznikla a tej, ktorá zanikla sú rovnaké, človek, neschopný zachytiť túto zmenu, predpokladá, že táto látka vždy existovala. Príklad tohto možno vidieť pri filmoch, keď rôzne obrazy sú predkladané v krátkych časových intervaloch; napriek tomu, neschopný toto rozpoznať, pozorovateľ si myslí, že rovnaký obrázok sa pohybuje na obrazovke. Keď sa kúsok papiera spáli a stane sa popolom, hovoríme, že papier zmizol a vznikol popol, pretože dokážeme zachytiť zmenu. Keď sa ľad rozpustí, hovoríme, že ľad zmizol a vznikla voda.

Na začiatku knihy **Sharh al-'Aqa'id** sa píše: "Keďže všetky bytosti naznačujú Allahovu ta'ala existenciu, všetky stvorenia sa nazývajú **'alam**. Tiež, všetky triedy existencie rovnakého druhu sa nazývajú 'alam, napríklad, 'alam ľudských bytostí, 'alam anjelov, 'alam zvierat a 'alam neživej existencie. Alebo každý predmet je pozývaný alamom."

Na 441. strane knihy **Sharh al-Mawaqif**[82] sa píše: „alam je **hadith**, tj. všetko je stvorením. Inými slovami, začalo to existovať neskôr, hoci to neexistovalo. [A my sme už vyššie vysvetlili, že stvorenia vždy vznikajú jeden z druhého.] Oboje, hmota a vlastnosti látok, sú hadithom. Čo sa týka tejto záležitosti, existujú štyri odlišné názory:

1) Podľa Moslimov, židov, kresťanov a mágov, oboje, hmota a vlastnosti látok sú hadithom.
2) Podľa Aristoteľa a jeho nasledujúcich filozofov, oboje, hmota a vlastnosti látok, sú večné. Uviedli, že oni nevznikli z ničoho, a že vždy existovali. Moderná chémia pozitívne dokazuje, že toto tvrdenie je mylné. Človek, ktorý tomuto verí alebo to

---

[82] Sayyid Sherif Ali Jurjani, autor knihy Sharh-i Mawaqif, zomrel v Shiraze v roku 816 [1413 A.D.]. Samotná kniha je sharh (komentárom) ku knihe Mawaqif, ktorá bola zase napísaná Qadim 'Addom 'Abd-ur-Rahman bin Ahmadom 'Ala'uddin Ijijem 'rahmatullahi 'alaih' (700 A.D. .]) . Napísal skrátenú verziu svojej vlastnej knihy a nazval ju Jewahir, a neskôr, Shems-addin Fenari 'rahmatullahi 'alaih' (751 A.H. – 834 [1431 A.D.]), napísal komentár k tejto skrátenej verzii.

hovorí, opúšťa Islam a stáva sa neveriacim. Ibn Sina[83] (Avicenna) a Muhammad Farabi (zomrel v Damasku, 339 A.H. [950]) to tiež tvrdili.

3) Podľa filozofov predchádzajúcich Aristotela, hmota je večná, ale vlastnosti sú hadith. Dnes, mnoho vedcov má túto mylnú predstavu.
4) Nikto netvrdil, že hmota je hadith a vlastnosti sú večné. Calinos sa nemohol rozhodnúť medzi týmito štyrmi."

Moslimovia dokazujú niekoľkými spôsobmi, že hmota a jej vlastnosti sú hadith. Prvý spôsob je založený na skutočnosti, že hmota a všetky jej častice sa neustále menia. Niečo, čo sa mení, nemôže byť večné; musí to byť hadith, pretože každá vznikajúca látka pochádza z inej jej predchádzajúcej látky, tento proces nemôže ísť späť do nekonečna. Tieto zmeny by mali mať začiatok, a teda, nejaké počiatočné látky museli byť stvorené z ničoho. Ak by nebola počiatočná látka vytvorená z ničoho, to je, proces postupnosti pričom látka pochádza z látky jej predchádzajúcej by pokračoval späť do nekonečna, nemohol by existovať začiatok toho, že látka vzniká z inej látky, a žiadna látka by dnes neexistovala. Súčasná existencia látok a to, že vznikajú jedna z druhej, ukazuje na skutočnosť, že sa rozrástli z počiatočných látok, ktoré boli stvorené z ničoho.

Okrem toho, o kameni, ktorý spadne z neba, nemôžeme povedať, že prišiel z nekonečna, nekonečného priestoru alebo času (večnosti), pretože to naznačuje, že 'začiatok alebo hranice neexistuje.' Prísť z nekonečna, teda, by znamenalo prísť z neexistencie, a niečo čo by malo prísť z nekonečna by nemalo prísť vôbec. Bolo by hlúpe a bláznivé povedať, "Prichádza to z nekonečna." Podobne, človek rozmnožujúci sa jeden z druhého nemôže prichádzať z večnosti. Musel byť rozmnožený, počnúc prvou bytosťou, ktorá bola stvorená z ničoho. Pokiaľ by nebol stvorený prvý človek, a ľudia by sa mali rozmnožovať z nekonečna, žiadny človek by dnes neexistoval. Tak je to aj s každou existenciou. Bolo by hlúpe a nezlučiteľné s rozumom a vedou povedať, "Tak to prišlo a tak to tiež odíde. Žiadna prvotná látka nebola stvorená z ničoho," lebo látky’ alebo existencia’ vznikajú jedna z druhej. Zmeny nenaznačujú nekonečnosť, ale to, že to bolo stvorené z ničoho; to je, nevykazuje kvality **Wajib al-wujud** existencie, ale ukazuje na to, že je to **mumkin al-wujud**.

Otázka: Stvoriteľ alamu Sám a Jeho Vlastnosti sú večné. Keď Jeho Vlastnosť 'Tvorivosť' je večná, neznamená to, že 'alam musí byť večný, tiež?

Odpoveď: Neustále sme svedkami skutočnosti, že Stvoriteľ, ktorý je večný, mení látky a častice pomocou rôznych prostriedkov alebo príčin; to je, On ich ničí a vytvára iné miesto nich. Večný Stvoriteľ tvorí kedykoľvek si to praje, to je, On neustále vytvára látky z iných látok. Tak ako tvorí každý alam, každú látku a každú časticu cez nejaké prostriedky alebo príčiny, podobne je schopný ich vytvoriť bez akýchkoľvek príčin alebo prostriedkov, kedykoľvek bude chcieť.

Človek, ktorý verí, že bytosti sú hadithy, bude tiež veriť v to, že budú znova zničené. Je zjavné, že bytosti, ktoré boli raz stvorené zatiaľ čo predtým neexistovali, sa znovu môžu stať neexistujúcimi. Teraz pozorujeme, že mnoho bytostí prestáva existovať alebo sa mení do stavu, keď nie sú schopní ovplyvňovať naše zmyslové orgány. Byť Moslimom vyžaduje veriť skutočnosti, že látky, predmety a všetky bytosti boli stvorené z ničoho, a že, opäť, prestanú existovať. Pozorovali sme, že látky vznikali zatiaľ čo predtým neexistovali a potom zase prestali existovať; to je, ich tvary a vlastnosti mizli. Keď predmety prestávajú existovať, ich látky zostávajú. Avšak, ako sme už vysvetlili vyššie, tieto látky nie sú večné, taktiež. Boli stvorené v ďalekej minulosti Allahem ta'ala, a On ich znova zničí pri príchode konca sveta.

[83] Ibni Sina Husain zomrel v roku 428 [1037 A.D.].

Dnešné vedecké znalosti nás neodrádzajú od viery v túto skutočnosť. Neveriť v toto znamená očierňovať vedu a naznačuje nepriateľstvo k Islamu. Islam nezavrhuje vedecké znalosti. Zavrhuje zanedbávanie náboženského vzdelávania a povinností uctievania. Rovnako vedecké znalosti nepopierajú Islam. Práve naopak, potvrdzujú a overujú ho.

Keďže 'alam je hadith, musí mať stvoriteľa, ktorý ho stvoril z ničoho, pretože, ako sme už vysvetlili vyššie, žiadna udalosť sa nestane sama od seba. Dnes, tisíce liečiv, domácich spotrebičov, priemyselného a komerčného tovaru, elektronických zariadení, a zbraní sa vyrába v továrňach. Väčšina z nich je vyrobená pomocou sofistikovaných výpočtov a po prejdení stovkami testovaní. Povedal snáď niekto, že by čo i len jeden z nich vznikol sám od seba? Nie, hovorí sa, že všetky sú vyrobené vedome a s uvážením a každý jeden z nich vyžaduje výrobca; napriek tomu tvrdia, že milióny látok spojených so živými a neživými stvoreniami, neustále novo objavení tvorovia, procesy, a struktury, ktoré sú stále neznáme, sa vytvorili sami náhodne. Čo by to mohlo byť iné ako pokrytectvo, hlúpa tvrdohlavosť alebo číre idiotstvo? Je očividné, že existuje iba jeden Stvoriteľ, ktorý vytvára existenciu každej látky a možnosť pohybu. Tento Stvoriteľ je **Wajib al-wujud**, to je, On nevznikol po tom, čo by neexistoval; On musel vždy existovať. On nepotrebuje nič pre Svoju existenciu. Keby neexistoval večne, musel by byť mumkin al-wujud, alebo hadith, stvorenie akým je alam; ako stvorenie, musel by byť stvorený z ničoho alebo skrze zmeny, z iného stvorenia, ktoré zase muselo byť stvorené iným stvoriteľom, teda, vyžadovalo by to nekonečný počet stvoriteľov; pokiaľ budeme uvažovať rovnakým spôsobom ako sme vyššie vysvetlili, že zmeny vo stvorení nemôžu byť nekonečné, bude z toho vyrozumené, že nemôže existovať nekonečné množstvo stvoriteľov, a že stvorenie sa začalo prvým a jediným Stvoriteľom. Lebo, ak by proces stvorenia stvoriteľov jeden druhým išlo späť donekonečna, nebol by počiatočný stvoriteľ, a žiadny stvoriteľ by neexistoval. A preto, prvý nikým nevytvorený stvoriteľ je Jedinečným Stvoriteľom všetkých stvorení. Nie je stvoriteľa pred alebo po Ňom. Stvoriteľ nebol stvorený. Je neustále existujúci. Keby na moment zanikla Jeho existencia, všetky stvorenia by tiež zanikli. Wajib al-wujud nie je potrebný ničoho v akomkoľvek ohľade. Ten, ktorý stvoril zem, nebesia, atómy a živé bytosti v takom pravidelnom a vypočítanom poriadku by mal byť všemohúci, vševediaci, schopný vytvoriť v momente všetko, čo si praje, a nemalo by v ňom dochádzať k žiadnej zmene. Keby Jeho sila nebola nekonečná, a nebol by vševediaci, nebol by schopný vytvoriť stvorenie v tak pravidelnom a vypočítanom poriadku. Ak by existovalo viac stvoriteľov, a ich priania niečo vytvoriť by sa nezhodovali, tí, ktorých priania by zostali nedokončené by neboli stvoriteľmi a veci, ktoré by boli vytvorené by boli pomiešané. Pre viac informácií si prosím prečítajte arabské a turecké komentáre ku knihe **Qasidat al-Amali** napísané 'Ali Oshijem (zomrel v roku 575 A.H. [1180]).

Žiadna zmena sa neodohráva vo Stvoriteľovi. Než stvoril vesmír, bol rovnaký ako je teraz. Tak ako stvoril všetko z ničoho, podobne vždy a neustále vytvára všetko; v opačnom prípade, každá zmena by naznačovala, že je stvorením a že bol stvorený z ničoho. Vyššie sme vysvetlili, že On vždy existoval a nikdy nezanikne. A teda, žiadna zmena sa v Ňom neodohráva. Tak ako Ho stvorenia potrebovali v počiatku pre ich stvorenie, rovnako tak Ho potrebujú v každom okamihu. On sám všetko vytvára, tvoria všetky zmeny. Vytvára všetko skrze prostriedky, aby človek mohol prežiť a byť civilizovaný, a tak, aby malo všetko poriadok. Tak ako vytvára prostriedky, podobne vytvára silu, ich pôsobenie. Človek nemôže stvoriť nič. Ľudská práca sa stáva iba prostriedkom, s ktorým príčiny ovplyvňujú hmotu.

Jesť, keď máme hlad, brať lieky, keď sme chorí, škrtať zápalkou pre zapálenie sviečky, nalievať kyselinu do zinku na získanie vodíka, zmiešať vápno s hlinou a zahrievať zmes na

výrobu cementu, kŕmiť kravu na získanie mlieka, postaviť vodnú elektráreň na vyrábanie elektriny a postaviť akúkoľvek továreň, toto všetko sú príklady, keď človek pôsobí ako využívanie prostriedkov, aby Allahu ta'ala vytvoril nové veci. Ľudská vôľa a sila, tiež, sú prostriedky vytvorené Ním. A človek je prostriedkom pre Allahovo ta'ala tvorenie. Allahu ta'ala chce vytvárať týmto spôsobom. Ako vidíme, bolo by hlúpe, absurdné a nezlučiteľné s rozumom a vedou povedať: "Ten a ten vytvoril," alebo "My sme vytvorili."

Ľudia musia milovať jedinečného Stvoriteľa, ktorý ich stvoril, udržuje ich nažive, a vytvára a posiela veci, ktoré potrebujú. Mali by byť Jeho služobníkmi. To je, každý tvor by Ho mal uctievať, riadiť sa Ním a rešpektovať Ho. Táto skutočnosť bola zdĺhavo popísaná v liste v úvode tejto knihy. On Sám uviedol, že meno tohto Wajib al-wujuda, tohto Božstva, Boha, ktorý je iba Jeden, je **Allah**. Človek nemá právo meniť Jeho Meno, ktoré nám On Sám oznámil. Takto neprávom vykonaný čin by bol veľmi zlý a škaredý.

Kresťania a ich kňazi veria, že existujú traja stvoritelia. Argumenty, ktoré sme predložili vyššie ukazujú na skutočnosť, že existuje iba jeden stvoriteľ, a že argumenty predkladané kresťanstvom a kňazmi sú falošné a heretické.

Keď vedomosti zmiznú, Islam zmizne tiež;
Potom, z tohto odia, ktoré nazývame nevedomosťou,

Mali by sme sa snažiť odpútať, naprieč národom.
Táto posledná katastrofa stále nestačila?

Keby si len pomyslel, čo táto pohroma stála!
Mozog by sa ti rozpustil a vytekal by z očí miesto slíz!

Čo znamenajú tie nedávne udalosti, prajem si, aby si to vedel!
Národ zanikne, ak sa nespamätá!

Lebo, ďalší otras bude ťažko znesiteľný.
Lebo, terajší spánok bude znamenať smrťou bez prebudenia!

Naprav svoju morálku a ponor sa do vedy;
Armáda s atómovými bombami a zbožnými bojovníkmi!

Je potrebná pokročilosť v Islame aj vo vojnovej sile;
Tieto dve spoločne povedú národ k mieru.

"SALAFIYYA"

Musíme povedať, už v úvode, že knihy napísané učenci Ahl as-Sunny ‘rahmatullahi ta’ala ‘alaihim ajma’in’ nespomínajú nič v mene "Salafiyya" alebo "Salafiyya madhhabu." Tieto mená, vymyslené neskôr la-madhhabijcami, sa rozšírili medzi turky skrze knihy la-madhhabijcov preložné z arabčiny do turečtiny ľuďmi nepoznajúcimi náboženstvo. Podľa nich:

"Salafiyya je meno madhhabu, ktorý bol nasledovaný všetkými členmi Sunni predtým ako madhhaby Ash’ariyya a Maturidiyya boli založené. Boli nasledovníkov Sahabov a Tabi'inov. Salafiyya madhhab je madhhabom Sahabov, Tabi'inov a Taba at-Tabi'inov. Štyria veľkí imamovia patrili k tomuto madhhabu. Prvá kniha, ktorá obhajuje Salafiyya madhhab bola Fiqh al-akbar napísaná al-Imamom al-a'zamom. Al-Imam al-Ghazali napísal vo svojej knihe Iljam al-awam 'ani-l-kalam, že Salafiyya madhhab mal sedum náležitostí. Začal s 'ilm al-kalamom mutaakhirinu. Potom, čo študoval madhaby raných 'ulama'jov kalamu a myšlienky Islamských filozofov, al-Imam al-Ghazali vykonal zmeny v metódach 'ilm al-kalâmu. Vložil do 'ilm al-kalâmu filozofické témy so zámerom ho vyvrátiť. Ar-Radi a al-Amidi spojili kalam a filozofiu a vytvorili z nich odbor vedomostí. A al- Beydawi urobil kalam a filozofiu nerozlučiteľné. 'Ilm al-kalam mutaakhirinu zabránil šíreniu Salafiyya madhhabu. Ibn Taimiyya a jeho učeník Ibn al- Qayyim al-Jawziyya sa snažili obohatiť Salafiyya madhhab, ktorý sa neskôr rozdelil na dve časti; Raní Salafijovia nerozoberali detaily vlastností Allahu ta'ala alebo nass mutashabihov. Neskorší Salafijovia rozoberali tieto podrobnosti. Táto situácia začína byť celkom nápadná s príchodom neskorších Salafijcov ako napríklad Ibn Taymiyya a Ibn al-Qayyim al- Jawziyya. Raní a neskorší Salafijovia sa spoločne nazývajú **Ahl as-Sunnat al-khassa**. Ľudia kalamu, ktorí patria k Ahl as-Sunne, vyložili niektoré nass, ale Salafijovia boli proti tomu. S ich názorom, že Alahova tvár a Jeho príchod nie je rovnaký ako tvár ľudí a ich príchod, sa Salafijovia líšia od Mushabbihov."

Nie je správne hovoriť, že al-Ash'ari a al- Maturidi madhhaby boli založené neskôr. Títo dvaja skvelí imamovia vysvetlili znalosti i'tiqadu a imanu odovzdané Salafom as-salihinom, usporiadali ich do kategórií a uverejnili ich, teda, urobili ich prístupné pre mládež. Al-Imam al-Ash'ari patril k Imam ash-Shafi'ijovým učeníkom. A al-Imam al-Maturidi bol skvelým členom medzi al-Imam al-a'zam Abu Hanifovými učeníkmi. **Al-Ash'ari** a **al-Maturidi** neopustili spoločný Madhhab ich majstrov; nezaložili nové Madhhaby. Títo dvaja a ich učitelia a imâmovia štyroch Madhhabov mali jeden spoločný Madhhab: Madhhab viery veľmi dobre známy pod názvom **Ahl as-Sunnat wa-l-Jama'a**. Hlavné princípy dodržiavané ľuďmi tejto skupiny sú rovnaké ako hlavné princípy dodržiavané Sahabaty al-kiramy, Tabi'iny a Taba' at-Tabi'iny. Kniha Fiqh al-akbar, napísaná al-Imamom al-a'zam Abu Hanifou, obhajuje Madhhab Ahl as-Sunny. Slovo 'Salafiyya' nie je obsiahnuté ani v tejto knihe ani v knihe al-Imama al-Ghazaliho, Iljam Al-awam 'ani-l-kalam. Tieto dve knihy a **Qawl al-fasl**[84], jeden z komentárov ku knihe **Fiqh al-akbar**, vyučujú Madhhaby Ahl as-Sunny a zodpovedajú heretickým skupinám a filozofom. Al-Imam al-Ghazal píše vo svojej knihe **Iljam al-awam**: "Mal by som poznamenať, že Salaf Madhhab je pravdivý a správny. Mal by som upozorniť na to, že tí, ktorí sa odchýlia od tohto Madhhabu, sa stávajú držiteľmi bida. Salaf Madhhab znamená Madhhab vedený Sahabaty al-kiramy a Tabi'iny. Tento Madhhab má sedum náležitostí." Ako je vidieť, kniha Iljâm píše o siedmich náležitostiach 'Salaf' Madhhabu.

[84] Knihy **Fiqh al-akbar**, **Iljam** a **Qawl al-fasl** boli reprodukované nakladateľstvom Hakikat Kitabevi v Istanbule.

Povedať, že to sú náležitosti „Salafiyjcov“, znamená prekrúcať túto knihu a ohovárať al-Imama al-Ghazaliho. Tak ako vo všetkých knihách Ahl as-Sunny, vo veľmi hodnotenej knihe Fiqhu, **Durr al-mukhtar**, pod zápismi 'Salaf' a 'Khalaf', v kapitole zaoberajúcej sa "Svedectvom", sa píše: "Salaf je epitetónom pre Sahaby a Tabi 'iny. Sú tiež nazývaní **Salaf as-salihin**. A tí 'ulama' Ahl as-Sunny, ktorí nasledujú Salaf as-salihin sú nazývaní **'Khalaf.'**" Al- Imam al- Ghazali, al-Imam ar-Radi a Imam al-Beydawi, ktorí boli 'ulamy(a)' Tafsiru milovaní a ctení nad všetkými, boli všetci členmi Madhhabu Salaf as-salihin. Skupiny bid'a, ktoré sa objavili v ich dobe, zamiešali 'ilm al-kalam s filozofiou. V skutočnosti, založili svoj iman na filozofiu. Kniha **al-Milal wa-nnihal** podáva podrobné informácie ohľadom kréda týchto heretických skupín. Pri obhajovaní Madhhabu Ahl as-Sunny proti týmto skazeným skupinám, a vyvracovaniu ich heretických myšlienok, títo traja imamovia podali rozsiahle odpovede na ich filozofiu. Podávanie týchto odpovedí neznamená miešanie filozofie s Madhhabom Ahl as-Sunny. Práve naopak, očistili znalosti kalâmu od filozofických myšlienok, ktoré k nim boli vložené. Ani práca al-Beydawiho ani tafsir **Shaikha-zad**y, najhodnotnejšia z jeho anotácií, neobsahujú filozofické myšlienky alebo filozofické metódy. Je veľmi hanebným ohováraním, keď niekto povie, že sa títo vznešení imamovia vydali na cestu filozofie. Táto stigma bola prvýkrát pripojená k 'ulame(a)' Ahl as-Sunny Ibnom Taymiyyou v jeho knihe **al-Wasita**. Ďalej, uviesť, že sa Ibn Taymiyya a jeho učeník Ibn al-Qayyim al Jawziyya pokúsili obohatiť Salafiyya madhhab, je dôležitým bodom, kde ľudia, ktorí sú na správnej ceste a tí, ktorí sa mylne odchýlili, sa od seba odlišujú. Pred týmito dvoma ľuďmi "Salafiyya" madhhab neexistoval, dokonca ani slovo 'Salafiyya'; ako sa teda môže tvrdiť, že sa ho pokúsili obohatiť? Pred týmito dvoma, existoval iba jeden správny Madhhab, a tým je Salaf as-salihin Madhhab, ktorý bol pomenovaný **Ahl as-Sunna wa-l-Jama'a**. Ibn Taymiyya sa snažil prekrútiť tento správny Madhhab a vymyslel mnoho bid'a. Zdroje ako sú knihy, slová, a heretické, zlé myšlienky dnešných la-madhhabijcov a náboženských reformátorov, sú iba bid'a vymyslené Ibnom Taymiyyom. Na to, aby oklamali Moslimov a presvedčili mladých, že ich heretická cesta je tá správna, títo heretici vypracovali príšerné stratégie; vytvorili meno „Salafiyya“ z názvu „Salaf as-salihin“, aby mohli byť schválené Ibn Taymiyyeho „bid“ a zlé myšlienky, a aby mohli vtiahnuť mládež do svojich vôd; pripísali stigmy filozofie a bid'a Islamským učencom, ktorí sú nasledovníci Salaf as-salihinov, a obvinili ich z odchýlenia sa od ich vymyslenej skupiny Salafiyya; dali dopopredia Ibn Taymiyyu ako mujtahida, ako hrdinu, ktorý vzkriesil Salafiyye. V skutočnosti, učenci Ahl as-Sunny 'rahmatullahi ta'ala 'alaihim ajma'in', ktorí sú nasledovníci učencov zvaných Salaf as-salihin, obhajujú učenie i'tiqadu Ahl as-Sunny, ktoré bolo Madhhabom Salaf assalihinov, av knihách, ktoré doteraz napísali a ktoré stále píšu, informujú o tom, že Ibn Taymiyya, ash-Shawkani a im podobní sa odchýlili od správnej cesty Salaf as-salihinov a vťahujú Moslimov k zatrateniu.

Ľudia, ktorí čítajú knihy **at-Tawassuli bi-n-Nabi wa bi-s-salihin**, **Ulama' almuslimin wa 'l-mukhalifun**, **Shifa' as-siqam** a jej úvod, **Tathir al-fu'ad min danasi-l-i 'tiqad**, si uvedomí, že ľudia, ktorí vymysleli skazenú vieru zvanú "Noví Salafiyya" vedú Moslimov do záhuby a ničí Islam zvnútra.

Dnes, niektorí často poukazujú na názov 'Salafiyya.' Každý Moslim by mal vedieť veľmi dobre, že v Islame neexistuje Salafiyya madhhab, ale iba Madhhab **Salaf as-salihin**ov, ktorí boli Moslimami prvých dvoch Islamských storočí, a boli velebení v hadîthu sherifu. Islamskí učenci, ktorí žili v treťom a štvrtom storočí (islame) sa nazývali **Khalaf as-sadiqin**. I'tiqad týchto ctených ľudí sa nazýva **Madhhab Ahl as-Sunnat wa-l-Jama'a**. Toto je Madhhab

imanu, piliera viery. Iman udržiavaný Sahabat al-kiramy a Tabi'iny bol totožný. Ich viera sa nelíšila. Dnes, väčšina Moslimov na zemi patrí k Madhhabu Ahl as-Sunny. Všetkých sedemdesiatdva heretických skupín sa objavilo po druhom storočí Islamu. Zakladatelia niektorých z nich žili skôr, ale bolo to až po Tabi'inoch, keď napísali svoje knihy, objavili sa v skupinách a vzdorovali Ahl as-Sunne.

Rasulullah 'sall-Allahu 'alaihi wa sallam' priniesol vieru Ahl as-Sunny. Sahabat al-kiramovia čerpali tieto učenia imanu zo zdroja. A Tabi'ini Izamovia sa nasledovne naučili tieto učenia od Sahabat al-kiramov. A od nich sa učili ich nasledovníci; a teda učenie Ahl as-Sunny sa k nám dostalo spôsobom odovzdávania a tawaturu. Tieto učenia nemôžu byť posudzované úvahami. Intelekt ich nemôže zmeniť, ale iba môže pomôcť k ich porozumeniu. To znamená, že intelekt je nevyhnutný na ich porozumenie, uvedomenie si, že sú správne, a pochopenie ich hodnoty. Všetci učenci z Hadísu zastávali presvedčenie Ahl as-Sunny. Imamovia štyroch Madhhabov, boli tiež, v ich skutkoch, v tomto Madhhabe. Tiež, al-Maturidi a al-Ash'ari, dva imamovia nášho Madhhabu viery, patrili k Madhhabu Ahl as-Sunny. Obaja títo imamovia vyhlásili tento Madhhab. Vždy obhajovali tento Madhhab proti heretikom a materialistom, ktorí uviazli v bažine starovekej gréckej filozofie. Aj keď boli súčasníkmi, žili na odlišných miestach, a ich spôsob premýšľania a zaobchádzania s previnilými, s ktorými prišli do styku, sa líšili, rovnako tak metódy obrany a odpovede podávané týmito dvoma skvelými učencami Ahl as-Sunny boli odlišné. Ale to neznamená, že patrili k odlišným Madhhabom. Státisíce hlboko vzdelaných učencov a Awliyjov, prichádzajúcich po týchto dvoch vysoko učených imâmoch, študovali ich knihy a uviedli súhlasne, že oni obaja patrili k Madhhabu Ahl as-Sunny. Učenci Ahl as-Sunny zobrali nass s ich zrejmými význammi. Teda dali ayatom a hadísom ich zrejmé významy a nedali vysvetlenie (ta'wil) nassom, ani nepozmenili ich významy, pokiaľ pre nich nebolo darurou takto urobiť. A tiež nikdy neurobili žiadne zmeny podľa ich osobných znalostí alebo názorov. Ale ľudia, ktorí patrili k heretickým skupinám a la-madhhabijcom, sa nezdráhali zmeniť učenie imanu a 'ibadatu podľa toho, čo sa naučili od gréckych filozofov a od sham vedcov, ktorí boli odporcami Islamu.

Keď sa osmanský štát, ktorý bol ochrancom Islamu a služobníci učencov Ahl as-Sunny, rozpadli, nastalo podliehanie storočným výmyslom slobodomurárov, misionárov a hanebným zákonom uvedených britskou ríšou, ktorí zmobilizovali všetky svoje materiálne sily, a la-madhbhab. S diabolskými klamstvami a stratégiami, začali napádať Ahl as-Sunnu a ničiť Islam zvnútra, obzvlášť v krajinách ako je Saudská Arábia, kde sa učenci Ahl as-Sunny nemôžu vyjadrovať slobodne. Nemerateľné zdroje, ktoré Wahhabijcové vynaložili, napomohli tejto agresii rozrásť sa do celého sveta. Ako bolo upovedomené zo správ z Pakistanu, Indie a Afrických krajín, niektorým ľuďom s náboženským vyznaním, ktorí ale majú len málo znalostí ohľadom náboženstva a žiadny strach z Allaha, boli dané príspevky a byty ako odmena za posilnenie týchto agresorov. Obzvlášť, ich zradné klamanie mladých a odcudzovanie je od Madhhabu Ahl as-Sunny, im zaistilo tieto odporné výhody. V jednej z kníh, ktoré napísali, aby zviedli z cesty študentov v madrasoch a deti Moslimov, autor uvádza: "Napísal som túto knihu za účelom eliminovania fanatizmu madhhabov, a aby mohla všetkým pomôcť žiť pokojne v ich madhhaboch. "

Tento človek chce povedať, že riešením pre eliminovanie fanatizmu madhhabov je napadnutie Ahl as-Sunny a zosmiešňovanie učencov Ahl as-Sunny. On vráža do Islamu dýku, a potom hovorí, že to robí preto, aby Moslimovia mohli žiť v mieri. Na inom mieste v knihe hovorí: "Ak premýšľajúci človek bude správny vo svojom myslení, bude odmenený

desaťnásobne." Podľa neho teda, každý, je jedno či je kresťanom alebo polyteistom, bude odmenený za každú jeho myšlienku; a získa desať thawabov za každú jeho správnu myšlienku! Všimnite si, ako mení hadís ash-sherif nášho Proroka 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam', a ako sa snaží oklamať! Hadís ash-sherif uvádza: **"Ak je mujtahid správny vo svojom uvažovaní pri vyberaní pravidiel z ayatu kerimu alebo z hadísu-i-sherifu, získa desať thawabov. Ak sa mýli, získa jeden thawab."** Hadís ash-sherif ukazuje, že tieto thawaby dostane nie každý, kto premýšľa, ale Islamský učenec, ktorý dosiahol stupeň ijtihadu, a že ich dostane nie za každú svoju myšlienku, ale za jeho prácu vyberanie pravidiel z Nassov. Lebo jeho práca je 'ibada. Tak ako za každú inú 'ibadu, získa thawab.

V čase Salafov as-salihinov a učencov mujtahidov, ktorí boli ich nasledovníci; to je, do konca štvrtého storočia Islamu, kedykoľvek sa objavila nová záležitosť ako dôsledok zmien v životnom štandarde a podmienok, učenci mujtahidi pracovali vo dne v noci a vykladali zo štyroch zdrojov zvaných **al-adillat ash-Shar'iyya**, ako sa má človek správať v tejto záležitosti, a všetci Moslimovia sa v danej záležitosti začali správať podľa záveru imama ich Madhhabu. A títo skvelí učenci, ktorí takto činili, získali desať alebo jeden thawab. Po štvrtom storočí, ľudia nasledovali pravidlá, ktoré títo mujtahidovia vyňali. Počas celej tejto dlhej doby, ani jediný Moslim nebol zmätený alebo zažíval dilemu v tom, ako sa správať. V priebehu času, ani učenci ani muftijovia neboli vzdelaní do tej miery, aby dosiahli siedmy stupňa ijtihadu; a teda, musíme sa učiť od Moslimov, ktorí sú schopní čítať a porozumieť knihám učencov jedného zo štyroch Madhhabov, a z ich prekladov, a prispôsobiť im náš 'ibadat a denný život. Allahu ta'ala objasnil pravidlá pre všetko v Kur'ane al-kerime. Jeho vznešený Prorok Muhammad "alaihissalam' vysvetlil všetky. A učenci Ahl as-Sunny, ktorí sa ich naučili od Sahabatov al-kiramov, ich spísali do svojich kníh. Tieto knihy teraz existujú po celom svete. Pre každú novú záležitosť, ktorá sa naskytne v akejkoľvek časti sveta až do Súdneho Dňa, môžete nájsť príklad v jednom z učení v týchto knihách. Toto je možné vďaka **mu'jize** Kuranu al-kerimu a **karame** Islamských učencov. Avšak rovnako dôležité je učiť sa od pravého Sunni Moslima. Pokiaľ sa budete pýtať jedného z la-madhhabi, povedie vás nesprávnou cestou tak, že vám poskytne odpovede v rozpore s knihami Fiqhu.

Už sme vám vysvetlili, akým spôsobom sú mladí oklamaní týmito neznalými členmi la-madhhabi, ktorí sa zdržiavali niekoľko rokov v arabských krajinách, naučili sa arabsky, márnili svoj čas zábavou, potešeniami a páchaním hriechov, a potom, získali opečiatkovaný papier od členov la-madhhabi, nepriateľov Ahl as-Sunny, a vrátili sa do Pakistanu alebo Indie. Mladí, ktorí vidia ich falšované diplomy a počujú, že hovorí arabsky si myslia, že to sú náboženskí učenci. Avšak, nie sú ani schopní porozumieť knihe Fiqhu. A nevedia nič o učení fiqhu v knihách. V skutočnosti, oni neveria v tieto náboženské učenie; nazývajú ich náboženským fanatizmom. Odpradávna, Islamskí učenci hľadali odpovede, na otázky k nim smerované, v knihách Fiqhu a podávali odpovede, ktoré v nich našli. Ale človek z la-madhhabi neschopný čítať alebo porozumieť knihe Fiqhu, popletie pýtajúceho sa tým, že povie čokoľvek sa naskytne v jeho nevzdelanej hlave a zlej mysli, a bude dôvodom jeho cesty do Pekla. Práve preto náš Prorok sall- Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' uviedol: **"Dobrý učenec je najlepší z ľudstva. Zlý učenec je najhorší z ľudstva."** Tento hadís-i-sherif ukazuje, že učenci Ahl as-Sunny sú najlepšie z ľudstva a la-madhhabi sú najhoršie z ľudstva, pretože prvá vedie ľudí podľa Rasulullaha, to znamená do Raja, a druhý ich vedie k ich heretickým myšlienkam, to znamená do Pekla.

Ustad Ibn Khalifa Aliwi, absolvent Islamskej Univerzity Jami' al-Azhar, píše vo svojej knihe **Aqidat as-Salafi wa-l- khalaf**: "As 'Allama Abu Zuhra píše vo svojej knihe **Tarikh al-**

madhahibi-l-Islamiyya, niektorí ľudia, ktorí nesúhlasili s Hanbali Madhhabom vo štvrtom storočí po Hegire, sa pomenovali **Salafiyyin**i. Abu-l-Faraj ibn al-Jawzi a ďalší učenci z Hanbali Madhhabu, tiež, vyhlasovaním, že títo Salafîjovia neboli nasledovníci Salafov as-salihinov, ale patrili k skupine Mujassimov a robili bid'a, zabránili šíreniu tejto fitny. V siedmom storočí, Ibn Taymiyya viedol túto fitnu znova."[85]

La-madhhabijci si osvojili meno 'Salafiyya' a nazvali Ibn Taymiyyju ‚skvelým imamom Salafijov'. Toto slovné spojenie je pravdivé v jednom ohľade, pretože názov 'Salafi' pred ním neexistoval. Existovalo iba Salaf as-salihin, ktorých Madhhab bol Ahl as-Sunna. Ibn Taymiyyjova heretická viera sa stala zdrojom pre Wahhabi a ďalšie la-madhhabi členov. Ibn Taymiyya bol vyučený v Hanbali Madhhabe, to znamená, že bol Sunni. Avšak, akonáhle rozšíril svoje vedomosti a dosiahol stupeň fatwa, osamostatnil sa a začal sa domnievať, že je nadradený nad učencami Ahl as-Sunny. Vzrast jeho vedomostí zapríčinilo jeho herézu. Prestal patriť do Hanbali Madhhabu, pretože patriť do jedného zo štyroch Madhhabov vyžaduje držať sa hlavných princípov Ahl as-Sunny. O človeku, ktorý neprijíma hlavné princípy Ahl as-Sunny, nemôže byť povedané, že patrí do Hanbali Madhhabu. La-madhhabijci využívajú každú príležitosť na hanobenie Sunni členov s náboženskou povinnosťou v ich vlastnej krajine. Uchýlili sa ku všetkým možným stratégiám, aby prekazili čítanie Sunni kníh a vyučovanie učenia Ahl as-Sunny. Napríklad, la-madhhabi člen, spomínajúci pravé meno učenca povedal: "Čo má čo spoločného práca farmaceuta alebo chemika s náboženskými znalosťami? Musí pracovať vo svojom vlastnom odvetví a nie sa miešať do našej práce.“ Aké nevedomé a hlúpe tvrdenie! Myslí si, že vedci nemôžu mať náboženské znalosti. Neuvedomuje si skutočnosť, že vedci Moslimovia pozorujú Alahove Stvorenie každým okamihom, uvedomujú si Stvoriteľove Dokonalé Vlastnosti, ktoré sú popísané v knihe Stvorenia, a ako pozorujú neschopnosť stvorenia v porovnaní s Nekonečnou Silou Allaha ta'ala, neustále vnímajú, že Allahu ta'ala sa ničomu nepodobá a je ďaleko od všetkých nedostatkov. Max Planck, slávny nemecký jadrový fyzik, toto vyjadril veľmi dobre vo svojej práci **Der Strom**. Napriek tomu, tento la-madhhabi ignorant, spoliehajúci sa na dokument, ktorý dostal od heretika akým je on sám a na kreslo poskytnutej heretiky a možno uchvátený predstavou zlata prúdiaceho zo zahraničia, predpokladá, že náboženské vedomosti sú jeho vlastným monopolom. Nech Allahu ta'ala nasmeruje tohto úbohého človeka na správnu cestu a všetkých z nás. A nech tiež ochraňuje mládež od nástrah týchto certifikovaných zlodejov náboženstva. Amin.

V skutočnosti, učenec, o ktorom sme hovorili, slúžil skromne svojej krajine viac ako tridsať rokov v oblasti farmácie a chemického inžinierstva. A tiež, zároveň, získaval náboženské vzdelanie a pracoval vo dne v noci počas siedmich rokov a bol poctený tým, že mu veľký Islamský učenec udelil 'ijazu. Zdrvený pod veľkoleposťou vedeckých a náboženských znalostí, plne videl svoju nespôsobilosť. V tomto uvedomení sa snažil slúžiť v plnom slova zmysle. Jeho najväčšou obavou a strachom bolo predpokladať, podľahnutím kúzlu svojich diplomov a 'ijaze, že je autoritou v týchto oblastiach. Veľkosť tohto strachu bol zreteľný vo všetkých jeho knihách. Nemal odvahu napísať svoje nápady alebo názory v žiadnej z jeho kníh. Vždy sa snažil ponúkať svojim madým bratom hodnotné písma učencov Ahl as-Sunny, ktoré boli obdivované ľuďmi, ktorí im rozumejú, aj s pomocou ich prekladania z arabčiny alebo perzštiny. Kvôli svojmu veľkému strachu, mnoho rokov nepomyslel na

[85] V tejto knihe o 340 stranách, niekoľko bidátov Salafijov a Wahhabijcov, ich ohováranie o Ahl as-Sunne a odpovede na ne sú podrobne popísané. Bola vytlačená v Damasku v roku 1398 A.H. [1978 A.D.].

písanie kníh. Keď uvidel hadís ash-sherif na prvej strane knihy **Sawaiq-ul Muhriqa, „Keď sa fitna stane bežnou, ten kto pozná pravdu musí informovať ostatných. Ak tak neurobí, nech ich prekliat Alahom a všetkými ľuďmi!"**, začal uvažovať. Na jednu stranu, ako spoznával prevahu učencov Ahl as- Sunny v porozumení a mentálnej kapacite v oblasti náboženských znalostí a vedeckých znalostí ich času a ich vytrvalosť v 'ibadate a taqwe, cítil sa zahanbený: oproti oceánu znalostí, ktoré títo skvelí učenci mali, považoval svoje vlastné znalosti za obyčajnú kvapku. Na druhej strane, keď videl, že čoraz menej ľudí je schopných čítať a porozumieť knihám napísaným učencami Ahl as-Sunny, a že nevzdelaní heretici sa začali miešať do náboženských služieb a napísali pokazené a heretické knihy, cítil sa zarmútený; hrozba zatratenia, uvedená v hadísu ash-sherifu, ho vydesila. Navyše súcit, ktorý cítil k svojim mladým bratom, ho presvedčil im pomôcť, začal prekladať a publikovať jeho výber kníh učencov Ahl as-Sunny. Vedľa nespočetných listov blahoželania a vďačnosti, ktoré dostal, raz za čas sa stretol s kritikou a hanobením zo strany lâ-madhhabijcov. Keďže nemal pochýb o svojom ikhlasu, pravdivosti k svojmu Rabbu a svojmu svedomiu, s vierou v Allaha ta'ala, a s vykonávaním tawassulu k požehnanej duši Jeho Proroka 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' a Jeho oddaných služobníkov, začal svoju službu. Nech nás všetkých Allahu ta’ala udržuje na Správnej Ceste, s ktorou je spokojný! Amin. Skvelý Hanafi učenec Muhammad Bahit al-Muti'i, profesor na Jami' al-Azhar Univerzite v Egypte, napísal vo svojej knihe **Tat'hir al-fu'ad min danisi-l-i'tiqad:**

"Zo všetkých ľudí, Proroci 'alaihimu-s-salatu wa 's-salam' mali najvyspelejší duše na najvyššej úrovni. Boli imúnni proti veciam ako sú mýliť sa, chybovať, neuvedomenie, preradnosť, fanatizmus, zatvrdnutosť, nasledovanie nafsov, zášť a nenávisť. Proroci odovzdávali a vysvetľovali veci im zjavené Allahem ta'ala. Učenie Islamu, prikázania a obmedzenia v ňom obsiahnuté, sú všetky pravdivé. Ani jediné z nich nie je chybné alebo zlé. Po Prorokoch, na najvyššej úrovni a najvyspelejší boli ich sahabovia (spoločníci), pretože boli vyučovaní, očisťovaní a dospievali v suhbe (spoločnosti) Prorokov. Vždy opakovali a vysvetľovali to, čo počuli od Prorokov. Všetko, čo odovzdali, bolo pravdivé a držali sa ďaleko od vyššie uvedených nerestí. Neboli v rozpore jeden s druhým kvôli fanatizmu alebo zatvrdnutosti, ani nenasledovali svoje nafsy. To, že as- Sahabat al-kiramovia vysvetľovali ayaty a hadísy a vykonávali ijtihad na odovzdávanie Allahova ta'ala náboženstva Jeho služobníkom, je Jeho veľkým požehnaním Umme (Moslimom) a Jeho súcitom k Jeho milovanému Proroku, Muhammad "alaihis- salam'. Kur'an al-kerim uvádza, že Sahabat al-kiramovia boli prísni k neveriacim, ale láskyplní a milí jeden k druhému, že vykonávali salat usilovne, a že očakávali všetko a Raj od Allaha ta'ala. Všetky ich ijtihady, podľa ktorých boli vyvodené ijma', sú správne. Všetkým boli udelené thawaby, pretože pravda je len jedna.

"Ľudia na najvyššej úrovni po Sahabat al-kiramoch sú tí Moslimovia, ktorí ich videli a boli vzdelávaní v ich suhbe. Títo sú nazývaní Tabi'inové. Získali náboženské vzdelanie od Sahabat al-kiramov. Ľudia na najvyššej úrovni vedľa Tabi'inov sú tí Moslimovia, ktorí videli Tabi'iny a boli vzdelávaní v ich suhbe, sú nazývaní **Taba'-at-Tabi'in**. Medzi ľuďmi, ktorí prichádzajú stáročia po nich až do Súdneho Dňa, najvyššie postavení a najlepší sú tí, ktorí sa im prispôsobia, naučia sa ich učenia a budú ich nasledovať. Medzi ľuďmi s náboženskou právomocou, ktorí prichádzajú po Salaf as-salihinoch, inteligentný a múdry človek, ktorého slová a činy súhlasia s učením Rasulullaha a Salaf assalihinov, a ktorý sa nikdy neodchyľuje od svojej cesty vo viere a v činoch, a ktorý neprekračuje limity Islamu, sa nebude obávať ohovárania ostatných. Nepodľahne ich zvádzaniu z cesty. Nebude počúvať slová neznalého človeka. Použije svoj rozum a neodchýli sa od štyroch Madhhabov imamov mujtahidov.

Moslimovia musia nájsť takého učenca, pýtať sa ho a učiť sa, čo nevedia, a mali by sa riadiť jeho rád vo všetkom, čo robia, pretože učenec na takej úrovni bude znalý a bude informovať o duchovnej liečbe, ktorú Allahu ta'ala vytvoril k ochrane Jeho služobníkov od chybovania, aby boli schopní vždy konať správne; to znamená, bude poznať liečebné prostriedky pre dušu. Vylieči psychopaty a neinteligentné. Tento učenec bude vždy nasledovať Islam vo všetkom, čo hovorí, robí a verí. Jeho chápanie bude vždy správne. Na každú otázku odpovie správne. Allahovi ta'ala sa budú páčiť všetky jeho skutky. Allahu ta'ala povedie tých, ktorí hľadajú cestu k Jeho Láske. Allahu ta'ala ochráni tých, ktorí majú iman a spĺňajú požiadavky imanu, proti útlaku a trápenie. Povedie ich k získaniu neru, spokojnosti a spáse. Vo všetkom, čo robia, budú v pokoji a pohode. V Deň Vzkriesenia, budú s Prorokmi, Siddiqy, Martyry a Salihy (oddaní) Moslimovia.

"Bez ohľadu na to v akom storočí, ak človek s náboženským postavením nenasleduje vyhlásenie Proroka a jeho Sahabov, ak jeho slová, činy a viera nesúhlasia s ich učením, ak nasleduje svoje vlastné myšlienky a prekračuje limity Islamu, ak prekračuje štyri Madhhaby v oblastiach, ktorým nemohol rozumieť, bude posudzovaný ako skazený človek s náboženským postavením, Allahu ta'ala zapečatil jeho srdce, jeho oči nie sú schopné vidieť správne. Jeho uši nepočujú správne slová. Budú ho čakať horké muky na Onom Svete. Allahu ta'ala ho nemá rád. Ľudia tohto druhu sú nepriateľmi Proroka. Myslí si, že sú na správnej ceste. Páči sa im ich vlastné správanie. Avšak, sú to nasledovníci Satana. Veľmi málo z nich prichádza k rozumu a pokračujú správnou cestou. Všetko, čo hovoria, sa zdá zdvorilé, pekné alebo užitočné, ale všetko, na čo myslí a čo sa im páči, je zlé. Obliehajú hlupáky a vedú ich k herézii a zatrateniu. Ich slová znie jasne a čisto ako sneh, ale, vystavením slnku pravdy sú premožené. Títo zlí ľudia v náboženskej pozícii, ktorých srdcia boli začernené a zapečatené Allahom ta'ala, sú nazývaní **ahl albid'a** alebo **la-madhhabi ľudia** s náboženskou pozíciou. Sú to ľudia, ktorých viera a činy nie sú v súlade s Kur'anom al-kerimom, hadísy ash-sherifmi alebo s ijma al-Umma. Keďže sami zišli zo správnej cesty, vedú Moslimov do zatratenia, tiež. Ľudia, ktorí ich nasledujú skončia v Pekle. Už v čase Salaf as-salihinov existovalo mnoho takých heretikov a aj medzi ľuďmi s náboženskou právomocou, ktorí prišli po nich. Ich existencia medzi Moslimami je ako gangréna [alebo rakovina] v jednej časti tela. Kým nie je choroba úplne premožená, zdravé časti sa pohrome neubránia. Sú ako ľudia postihnutí nákazlivou chorobou. Ľudia, ktorí sú s nimi v spojení, utrpia ujmu. Mali by sme sa od nich držať ďalej, inak od nich budeme poškodení."

Medzi skazenými, heretickými ľuďmi s náboženskou pozíciou, Ibn Tamiyya bol najviac škodlivý. V jeho knihách, najmä v **al-Wasita**, nesúhlasil s ijma' al- Moslimîn, odporoval jasným vyhláseniam v Kur'ane al-kerime a hadísoch ash-sherifoch a nenasledoval cestu Salaf assalihinov. Nasledovaním svojej zlej mysle a skazených myšlienok, sa odchýlil k heréze. Bol to človek s bohatými vedomosťami. Allahu ta'ala urobil jeho znalosti príčinou pre jeho herézu a zatratenie. Nasledoval túžby svojich nafsov. Snažil sa šíriť svoje zlé a heretické myšlienky v mene pravdy.

Skvelý učenec Ibn Hajar al-Makk 'rahmatullâhi ta'âlâ 'alaih' napísal vo svojej knihe **Fatâwâ al-hadîthiyya:**

"Allahu ta'ala nechal Ibn Taymiyya spadnúť do herézy a zatratenia. Urobil ho slepým a hluchým. Mnoho učencov informovalo o tom, že jeho činy boli zlé a jeho vyhlásenie nepravdivé, a toto podložili dokumenty. Ľudia, ktorí čítajú knihy Abu Hasana as- Subkiho, jeho syna Taj-ad-dina as-Subkiho a Imama al-'Izz ibn Jama'aje, a tí, ktorí študujú vyhlásenia urobené a napísané ako odpovede jemu Shafi'ijom, Malikom a Hanafijom, učenci jeho času,

zistí, že máme pravdu. "Ibn Taymiyya ohováral a vrhol hanebné nadávky na učenca Tasawwufu. Navyše, nezdráhal sa napadnúť Hadrata 'Umara a Hadrata 'Aliho, ktorí boli hlavné sťažne Islamu. Jeho slová prekročili hranicu a pravidlá slušnosti, a zamieril dokonca na tie najvýznamnejšie. Stigmatizoval učencov správnej cesty ako držiteľa bid'a, heretiky a ignorantov.

"Povedal: 'Zlé myšlienky gréckych filozofov, ktoré sú v nesúlade s Islamom, boli umiestnené v knihách skvelých ľudí Tasawwufu,' a snažil sa ich dokázať svojimi zlými, heretickými myšlienkami. Mladí ľudia, ktorí nepoznajú pravdu, môžu byť pomýlení jeho horlivými, ľstivými slovami. Napríklad, povedal:

> ‚Ľudia Tasawwufu hovoria, že vidia Lawh al- mahfuz[86]. Niektorí filozofi, ako je Ibn Sina (Avicenna), to nazývajú an-nafs al-falakiyya. Hovoria, že keď ľudská duša dosiahne dokonalosť, duša sa zjednotí s annafs al-falakiyya alebo al-'aql al-fa'al pri vedomí alebo v spánku, a keď sa ľudská duša s nimi zjednotí, s tými ktoré sú príčinou všetkého, čo sa deje vo svete, získava informácie existujúce v nich. Toto nebolo povedané gréckymi filozofmi. Bolo to povedané Ibnom Sinou a jemu podobnými, ktorí prišli po ňom. Tiež, Imâm Abu Hamid al-Ghazali, Muhyiddin ibn al- 'Arabi a andalúzsky filozof Qutb ad-din Muhammad ibn Sa'bin urobili vyhlásenie tohto druhu. Sú to vyhlásenia filozofov. Takéto veci v Islame neexistujú. S týmito argumentmi sa odchýlili od správnej cesty. Stali sa z nich mulhidi ako tí mulhidi zvaní Shi'a, Isma'iliyya, Qaramitijové and Batinijovia. Opustili správnu cestu nasledovanú učencami Ahl as- Sunny a učenci (vo vede zvanej) Hadís a Sunni ľuďmi Tasawwufu akým je Fudayl ibn 'Iyad. Zatiaľ čo sa na jednu stranu ponárali do filozofie, na druhú stranu, bojovali proti skupinám ako Mu’tazila a Kuramiyya. Existujú tri skupiny ľudí Tasawwufu: prvá skupina sa riadi podľa Hadísov a Sunny. Druhá skupina sú heretici ako Kuramiyya. Tretia skupina sú nasledovníci kníh **Ikhwan as-saf**y a slov Abu-l-Hayyana. Ibn al- 'Arabi a Ibn Sa'bin a im podobní prijali vyhlásenie filozofov a urobili ich vyhláseniami ľudí Tasawwufu. Kniha Ibn Siny, **Akhir al-isharat 'ala maqami-l-’arifin**, obsahuje mnoho takýchto vyhlásení. Tiež, al-Imam al-Ghazali urobil podobné vyhlásenia v niektorých z jeho kníh, ako napríklad **al-Kitab al-madnen** a **Mishkat al-anwar**. V skutočnosti, jeho priateľ Abu Bakr ibn al-'Arabi sa ho pokúsil zachrániť tým, že ho upozornil na jeho zaobchádzanie do filozofie, ale márne. Na druhú stranu, al- Imam al-Ghazali povedal, že filozofi sú neveriaci. Ku koncu svojho života čítal [**Sahih**] al-Bukhariho. Niektorí tvrdili, že toto ho prinútilo prestať s myšlienkami, ktoré napísal. Niektorí iní hovorili, že tieto vyhlásenia boli pripísané al-Imamu al-Ghazalimu, aby ho očiernili. Na túto tému existujú rôzne správy o al- Imamu al-Ghazalim. Muhammad Mazari, Maliki učenec vyučený v Sicílii, Turtushi, andalúzsky učenec, Ibn al-Jawi, Ibn 'Uqail a ďalší toho povedali veľa.'

"Tvrdenia uvedené vyššie, ktoré sú citáciou Ibn Taymiyyja, jasne ukazujú jeho zlé myšlienky o učencoch Ahl as-Sunny. Vrhá takéto ohováranie dokonca na najvyššej zo Sahabat al-kiramov. Stigmatizoval väčšinu učencov Ahl as-Sunny s herézou. Medzitým, čo silne očierňoval skvelého Waliho a **qutb al-'arifin**a Hadrata Abu'l-Hasana ash-Shadhiliho kvôli jeho knihám **Hizb al-kebir** a **Hizb albakhr** a vrhal úbohé domnienky na na skvelých

[86] Pre podrobné informácie ohľadom Lawh al-mahfuzu, pozrite sa na kapitolu 36 v knihe Nekonečná blaženosť (Endless Bliss), III.

mužov Tasawwufu ako sú Muhyiddin Ibn al-'Arabi, 'Umar ibn al-Farid, Ibn Sab'in a Hallaj Husain ibn Mansur, učenci jeho času jednotne vyhlásili, že on bol hriešnikom a heretikom. V skutočnosti, niektorí učenci vydali fatwu, vyhlasujúcu, že bol neveriacim[87]. V liste napísanom Ibn Taymiyyjovi v roku 705 A.H. (1305) sa píše: 'Ó môj Moslimský brat, ktorý sa považuješ za skvelého učenca a imama tohto času! Miloval som ťa pre Alláhovo dobro. Líšil sme sa od učencov, ktorí boli proti tebe. Ale keď som počul tvoje nemilosrdné slová, nemohol som tomu porozumieť. Pochybuje múdry človek o tom, či noc začína západom slnka? Hovoril si, že si na správnej ceste a že sa riadiš podľa al-amr-u-bi-l-ma'ruf wa-nnahyi 'ani-l-munkara. Allahu ta'ala vie, čo sú tvoje účely a zámery. Ale ikhlâs človeka možno rozpoznať podľa jeho činov. Tvoje činy odkryli závoj za tvojimi slovami. Oklamaný ľuďmi, ktorí nasledujú svoje nafsy a ktorých slová sú nespoľahlivé, nielen, že si očiernil ľudí dnešnej doby, ale stigmatizoval si aj mŕtvych neverectvom. Nespokojný s napádaním nasledovníkov Salaf as-salihinov, ohovoril si Sahabat al-kiramy, najmä tie najväčšie z nich. Dokážeš si predstaviť, v akej situácii sa ocitneš, až sa títo veľkí ľudia budú dožadovať svojich práv v Súdny Deň? Na minbare Jami' al-jabal v meste Salihiyya si povedal, že Hadrat 'Umar 'radiy-Allahu ta'ala 'anh' urobil nejaké zlé vyhlásenia a fiaska. Čo bolo tými fiaskami? Koľko takých fiasok ti bolo oznámených Salaf as-salihiny? Povedal si, že Hadrat 'Ali 'radiy-Allahu ta'ala 'anh' mal viac ako 300 pochybení. Ak to bolo pravdou o Hadrate 'Alimu, môžeš teda spomenúť jeden pravdivý príklad? Teraz, začínam konať proti tebe. Musím chrániť Moslimov proti tvojmu darebáctvu, pretože si prekročil všetky medze. Tvoje hanenie dorazilo k živým a mŕtvym. Veriaci sa musí postaviť proti tvojmu zlu.'

„Taj ad-din as-Subki spísal záležitosti, v ktorých Ibn Tamiyya nesúhlasil so Salaf as-salihiny, nasledovne:

1 − Povedal: 'Talaq (rozvod, ako je predpísané Islamom) nie je právoplatný; [v prípade, že sa stane,] je nevyhnutné zaplatiť kaffaru, (v rovnakej hodnote ako) za klení.“ Žiadny z Islamských učencov, ktorí prišli pred ním, nepovedal, že by mala byť zaplatená kaffara[88].

2 − Povedal: 'Talaq odovzdaný žene haid (v čase menštruácie), nebude právoplatný.'

3 − Povedal: 'Nie je potrebné vykonať qada za námaz, ktorý bol vynechaný zámerne.'

4 − Povedal: 'Je mubah (prípustné) pre haid ženu vykonať tawaf u Ka'by. [Ak tak urobia], nebude musieť platiť kaffaru.'

5 − Povedal: 'Jeden talaq, podaný za tri talaqy, je stále jeden talaq.' Avšak, než toto povedal, mnoho rokov opakovane hovoril, že ijma' al-Muslimin toto neprehlásili.

6 − Povedal: 'Dane nekompatibilné s Islamom sú halal pre tých, ktorí sa ich domáhajú.'

7 − 'Keď sú dane vyberané od živnostníka, sú brané ako zakat, aj keď to nebolo zamýšľané [ako zakat],' povedal.

8 − 'Voda sa nestáva najs, keď v nej umrie myš alebo jej niečo podobné.'

9 − Povedal: 'Je prípustné pre človeka, ktorý je junub vykonať supererogatívny namaz bez toho, aby v noci vykonal ghusl.'

10 − Povedal: 'Podmienky stanovené waqifom (človek, ktorý venoval svoj majetok ako waqf) nie sú brané do úvahy.'[89]

---

[87] Významný Islamský učenec 'Abd al-Ghan an-Nablusi napísal meno týchto nadradených Tasawwufov na stranách 363-373 jeho knihy al-Hadiqat an-nadiyya a pridal, že oni boli Awliya'ovia, a že ľudia, ktorí o nich hovoria zle sú nevzdelaní a nevedomí.

[88] „Talaq“ je definovaný a vysvetlený dopodrobna v pätnástej kapitole šiesteho zväzku, av šiestej kapitole piateho zväzku knihy Nekonečná blaženosť (**Endless Bliss**).

11 − Povedal: ‚Človek, ktorý nesúhlasí s ijma' al-ummou sa nestáva neveriacim alebo hriešnikom.'

12 − Povedal: ‚Allahu ta'ala je mahall-i hawadith a je tvorený časticami, ktoré sú spojené.'

13 − Povedal: 'Kur'an al-kerim bol stvorený v Dhate (podstate, osobnosti) Allaha ta'ala.'

14 − Povedal: ‘'Alam, to sú všetky stvorenia, sú nekoneční vo svojom druhu.'

15 − Povedal: ‚Allahu ta'ala musí tvoriť dobré veci.'

16 − Povedal: ‚Allahu ta'ala má telo a smer; mení Svoje miesto.'

17 − Povedal: 'Peklo nie je nekonečné; nakoniec skončí.

18 − Odmietal skutočnosť, že Proroci sú nehrešiaci.

19 − Povedal: 'Rasulullah 'sall-Allahu ta'ala 'alaihi wa sallam' sa nelíši od ostatných ľudí. Nie je prípustné sa modliť za jeho príhovor.'

20 − Povedal: ‘Je hriechom cestovať do Mediny so zámerom navštíviť Rasulullaha.'

21 − Povedal: ‚Je haramom vycestovať tam so zámerom prosiť o shafa'a (príhovor).'

22 − Povedal: ‚Knihy Tawrat a al-Injil sa nelíšili v slovách. Líšili sa významom.'

"Niektorí učenci povedali, že väčšina z vyššie citovaných vyhlásení nepatrili Ibn Taymiyyjovi, ale ani jeden nepoprel jeho vyhlásenie, že Allahu ta'ala má smer, a že je tvorený časticami, ktoré sú spojené. Avšak, bolo jednohlasne vyhlásené, že bol bohatý v 'ilmu, jalalu a v diyane. Človek, ktorý má fiqh, znalosti, je spravodlivý a rozumný, musí najprv študovať záležitosť, a až potom o nej s opatrnosťou rozhodnúť. Najmä, pri posudzovaní Moslimovi neviery, odpadlíctva alebo herézy, alebo toho, či má byť popravený, vyžaduje veľmi podrobné pozorovanie a úplnú obozretnosť."

V poslednej dobe sa stalo moderným napodobňovať Ibn Taymiyyju. Obhajujú jeho heretické texty a reprodukujú jeho knihy, najmä knihu **al-Wasita**. Od začiatku až do konca, táto kniha je plná jeho myšlienok, ktoré nesúhlasia s Kur'anom al-kerimom, hadísy ash-sherifmi a s ijma' al-Musliminom. Vzbudzuje to veľkú fitnu a frakcie medzi čitateľmi a spôsobuje nepriateľstvo medzi bratmi. Wahhabisti v Indii a nevzdelaní muži v náboženstve, ktorí boli chytení do ich pascí v iných Moslimských krajinách, urobili z Ibn Tamiyyja svojim transparentom a dali mu mená ako 'Veľký Mujtahid' a 'Shaikh al-Islam.' Osvojili si jeho heretické myšlienky a pokazené texty v mene viery a imanu. Na zastavenie tohto otrasného prúdu, ktorý vytvára frakciu medzi Moslimami a ničí Islam zvnútra, musíme čítať hodnotné knihy napísané Ahl as-Sunnou, ktoré porážajú tieto heretiky dôkazmi. Medzi touto literatúrou, arabská kniha **Shifa as-siqam fi ziyarat- ikhayri- l-anam**, napísaná skvelým imamom a hlboko vzdelaným učencom Taqijem ad-din as-Subkim 'rahmatullahi ta'ala 'alaih', ničí Ibn Taymiyyjovi heretické myšlienky, eliminuje jeho frakciu a odkrýva jeho zatvrdnutosť. Zabraňuje šíreniu jeho zlých úmyslov a zlej viery.

Glosár

Záznamy súvisiace s **Tasawwuf**om môžu byť najlepšie pochopené z diela **Maktubat**, napísané Hadratom Ahmadom al-Faruqi as-Sirhindim.

---

[89] Prosím, pozrite sa na štyridsiatu štvrtú kapitolu piateho zväzku Nekonečnej Blaženosti (**Endless Bliss**), na waqf, waqif, atď.

-adillat ash-Shar'iyya: štyri zdroje Islamu: **al-Kur'an al-kerim**, **hadísy ash-sherify**, **ijma' al-Umma** a **qiyas al-fuqaha'**.

ahl: ľudia; **Ahl al-Bayt**, bezprostrední príbuzní Proroka: (podľa väčšiny Islamských učencov) 'Ali (prvý bratranec a zať), Fatima (dcéra), Hasan a Husain (vnuci); **Ahl as-Sunna(t)wa-l-Jama'a**.

a'immat al-madhahib: množné od **imam al-madhhab**.

Allah: Allahu akbar, **Allahu ta'ala**, Alláh, ktorému patria všetky druhy nadradenosti.

Amin: (**Allahovi ta'ala**) "Prijmi moju modlitbu."

-amru bi-l-ma'ruf (**wa-n-nahyu 'ani 'l-munkar**): povinnosť učiť **Allahove ta'ala** prikázania (a zabraňovať alebo odrádzať iných od prekračovania Jeho obmedzenia).

-Ansar: Medinania, ktorí prijali Islam pred podmanením Mekky.

'aqa'id: viera, presvedčenie, hlavné princípy, krédo

´Arafat: otvorený priestor ležiaci 24 kilometrov severne od Mekky.

'arif: 'alim, ktorý vie, čo je možné poznať z **ma'rif**y. Pozrite sa na **ma'rifa**.

-'Arsh: koniec hmoty ohraničujúcej sedem nebies a **Kursi**, ktorý je mimo siedmeho neba a vnútri 'Arshe.

As-hab al-kahf: sedum Veriacich (v jaskyni Tarsus), ktorí získali vysoký status, lebo emigrovali na iné miesto, aby nestratili svoju vieru, keď neveriaci napadli ich krajinu.

-Basmala: arabské slovné spojenie "Bismi-llahi-r-Rahman-ir-Rahim" (vo mene Alláha, Súcitného, Milosrdného).

Batini: nasledovník Batiniyya herézy.

-Fadila, **-Wasila**: dva najvyššie stupne v Raji.

faqih: (množné č. **fuqahâ'**) hlboký učenec **Fiqhu**; fuqaha' as-sab'a.

fard: (skutok, správanie, slovo), ktoré je prikázané **Allahem ta'ala** v **al- Kur'anu al-kerimu**.

fatwa: i) **ijtihad** (**mujtahid**a): : ii) záver (**mufti**ho) z kníh **Fiqh**u, či je niečo v nich povolené alebo nie; odpoveď týkajúca sa náboženstva zodpovedaná Islamskými učencami.

Fiqh: súbor znalostí zaoberajúci sa tým, čo by Moslimovia mali a nemali robiť; **'ibadat**, **a'mal**.

fitna: rozširovanie vyhlásení a skutkov, ktoré ubližujú Moslimom a Islamu.

ghusl: omývanie celého tela tak, ako je popísané vo **Fiqh**u.

hadís (**sherif**): i) Prorokove vyhlásenie; **al-Hadís ash-sherif**, všetky hadísy ako celok; ii) veda alebo knihy Hadísu; hadís sahih, spoľahlivo odovzdávaný hadís, vierohodný podľa podmienok zadaných učencami Hadísu.

Hadrat: titul značiaci rešpekt používaný pred menami Prorokov a Islamských učencov.

halal: (čin, vec) povolená Islamom.

Hanafi: (člen) **Madhhab**u, ktorý bol založený Imâmom Ahmad ibn Hanbalom

Hanbali: (člen) **Madhhab**u, ktorý bol založený Imâmom Ahmadom ibn Hanbalom.

haram: (čin, vec) zakázaná Islamom.

-Hijaz: región nachádzajúci sa na arabskom polostrove na pobreží Červeného mora, kde sa nachádza Mekka a Medina.

ijaza: diplom svedčiaci o držiteľovej kompetencii v oblasti Islamských znalostí.

ijma' (al-Umma, al-Muslimin): spoločné rokovanie alebo jednotné rozhodnutie o záležitosti Sahabatmi al-kiramy a Tabi'inmi; ako jednotnosť alebo konsenzus.

ijtihad: (význam alebo záver vyvodený mujtahidom), usilovaním o porozumenie skrytých významov v ayatech alebo haditoch.

Ibahatis: ľudia, napr. Wahhabisti, ktorí hovoria **'halal'** o zabíjaní alebo konfiškovanie Moslimov nespravodlivo, čo je **haram**.

ikhlas: (cnosť, zámer alebo stav mysle), keď človek robí všetko len pre **Allaha ta'ala**.

'ilm: (odvetvie) znalostí; **'Ilm**; **'ilm al-hal:** (knihy) Islamského učenia (jedného z **Madhhab**ov), ktoré má každý Moslim prikázané sa naučiť; **'ilm alkalam:** znalosti **iman**u; **al-'ilm al-ladunni:** vedenie vložené **Allahem ta'ala** do sŕdc **Awliy**ov'.

imam: i) hlboko učený alim; zakladateľ **Madhhab**u (**imam almadhhab**, **mujtahid imam**), **al-Imam al-a'zam**; ii) vodca namazu v jama'ate; iii) kalif.

insha-Allah: "ak si to bude **Allahu ta'ala** priať".

istighfar: prosba prosba o Allahove ta'ala odpustenie.

jalala: veľkosť

jama'a: spoločenstvo; skupina Moslimov (okrem **imam**a) v mešite; spoločníci; združenie; namaz v jama'a.

junub: stav Moslima, kedy je potrebné vykonať **ghusl**.

-Ka'ba: veľká **požehnaná** stavba v obrovskej mešite v Mecke.

kalimat: slovo alebo vyhlásenie.

karama: (množné **-at**) zázrak vytvorený **Allahem ta'ala** cez **Wali**ho.

Karim: Veľkorysý.

khutba: kázanie prednesené **imam**om na kazateľnici pri Piatkových modlitbách alebo Islamských sviatkoch, ktoré musí byť prednešené v arabčine v akejkoľvek krajine na svete (pokiaľ čítané v inom jazyku, je to hriech).

-Kursi: pozrite sa na **'Arsh**.

-Madinat al-munawwara: osvietené mesto Medina.

-Mahshar: Posledný Súd.

-Makkat al-Mukarrama: ctené mesto Mekka.

makruh: (čin, vec) nevhodné, Prorok to nemal rád a zdržiaval sa toho.

Maliki: (člen) **Madhhab**u, ktorý bol založený Imamom Malikom.

mandub: (čin, vec) po vykonaní prináša **thawab**, ale neznamená hriech, ak je vynechaný, ani **kufr**, keď sa nepáči; **adab**, mustahab.

ma'rifa: vedenie, vložené do sŕdc **Awliy**ov', o **Allahovu ta'ala Dhat**u a Sifatu.

Miladi: kresťanskej éry, Gregoriánskeho kalendára.

minbar: vyvýšená kazateľnica v mešite so schodmi, kde je prednášaná **khutba**.

mu'amalat: delenie **Fiqh**u.

mubah: (čin, vec) ani prikázané, ani zakázané; povolené.

mudarris: profesor medresy (islamská škola alebo univerzita).

mufassir: znalec alim tafsiru.

mufti: veľký 'alim oprávnený vydávať fatwu.

-Muhajirun: ľudia z Mekky, ktorí prijali Islam pred podmanením Mekky.

mu'jiza: zázrak vytvorený Allahem ta'ala skrze Proroka.

mujtahid: veľký alim schopný vykladať ijtihad; mujtahid imam, mujtahid mufti.

munafiq: ten, čo predstiera, že je Moslim, ale odmieta Islam; pokrytec.

murshid: vodca, predstavený.

mutashabih: (v **ayat**u alebo **hadís**e) nezrozumiteľný, skrytý význam; mutashabihat.

-Mushabbiha: ľudia, ktorí veria, že **Allahu ta'ala** je hmotnou bytosťou.

najs: nábožensky nečistá vec.

nafs: nutkanie v človeku, ktoré ho núti robiť veci, ktoré ho duchovne poškodzujú.

nass: (všeobecný názov pre) **ayat** alebo hadís; **Nass**.

qada': vykonanie '**ibad**y po predpísanom čase, ktorá nebola vykonaná na čas.

qibla: smer v ktorom sa vykonáva modlitba (v Islame ku **Ka'b**e).

qiyas (al-fuqaha'): analógia; (záver **mujtahid**a vykonaný) spájaním alebo prirovnávaním záležitosti, ktorá nie je jasne uvedená v **Nass**u a **ijma'**, k podobnej, ktorá je uvedená jasne; (podobno) **ijtihad**u.

qutb al-'arifîn: Wali najvyššieho stupňa.

Rabb: Allahu ta'ala, Stvoriteľ a "Inštruktor."

Ramadán: posvätný mesiac v Moslimskom kalendári.

rasul: (množné č. **rusul**,), Posol, Prorok; (**Rasul-Allah**), Muhammad, Prorok Allaha ta'ala.

riyada: nečinenie toho, čo chce nafs; prísnosť.

Sahaba: spoločenstvo tých, ktorí verili a videli Proroka; **as-Sahabat al-kiram**, Spoločníci **Rasulullah**a.

salam: i) pozdrav, mier, prianie dobrého; ii) slovné spojenie "Assalamu 'alaikum wa rahmatullah" povedané na konci **salat**u.

salih: (množné č. **sulaha**) ten, ktorý je zbožný a zdržiava sa hriechov.

Shafi'i: (člen) **Madhhab**u, ktorý bol založený al-Imamom ash- Shafi'im.

Shaikh al-Islam: vedúci Úradu pre Islamské Záležitosti.

Siddiq: ten, ktorý je úprimne lojálni Proroku; **Wali** najvyššieho stupňa.

sufi: muttasawwif, ten, ktorý bol vyučený a stal sa dokonalý v poriadku Tasawwuf.

suhba: spoločnosť; spoločnosť Proroka alebo **Wali**ho.

sulaha'**:** množné od **salih**.

sunna: (čin, vec), nebolo to prikázané **Allâhem ta'âlâ**, ale bolo to vykonávané a mal to rád Prorok ako spôsob '**ibâd**y (je získaný **thawâb**, keď je to vykonané, ale nie je hriech, keď je to vynechané, avšak spôsobuje hriech, pokiaľ je to vynechávané neustále a nevieru, ak je tým opovrhované); **Sunna** i) (s **fard**y) sunna ako celok; ii) (s Knihou alebo **Kur'ân**om **al-kerîm**om) **Hadîth ash-sherîf**; iii) **Fiqh**, Islam.

sura(t): kapitola v **al-Kur'an**e **al-kerim**e.

taqwa: strach z **Allaha ta'ala**; zdržanie sa **haram**ov.

Tasawwuf: znalosti a (potom prispôsobenie sa **Fiqh**u) konanie podľa správania Proroka, čo posilňuje **iman**.

tawaf: 'ibada obchádzanie okolo Ka'by v Mecke počas hajje.

tawba: pokánie; vykonať tawbu: prosiť Allahu ta'ala za odpustenie spáchaných hriechov, a sľub, že je dotyčný nespácha znova.

thawab: (jednotka) sľúbenej odmeny Allahem ta'ala, do budúceho života, ako odplata za vykonávanie a hovorenie toho, čo sa Mu páči.

'ulama': množné od 'alim.

umma: Veriaci, ktorí nasledovali Proroka; **Umma**, umma Moslimov.

wahy: vedenie odhalené Proroku **Allahem ta'ala**.

wajib: (čin, vec) nikdy nevynechaná Prorokom, teda skoro rovnako povinná ako fard a nemala by byť vynechaná; **al-Wajib**, **Wajib al-wujud**: Bytie, ktorého existencia je nenahraditeľná a neexistencia nie je možná.

Wali: (v množnom č. **Awliya'**) ten, ktorý je milovaný a ochraňovaný **Allahom ta'ala**.

Wilaya: stav bytia ako Wali.

zuhd: nemať srdce nastavené pre svetské veci; zdržiavanie sa (dokonca) mubahu.